

BERXWEDAN

HER TİŞT JI BO ENÛYA RÎZGARIYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 44 / 15 Aralık 1987 / 2.50 DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın
PKK'nin 10. Kuruluş Yılına Giriş Mesajı

Partililer, Cefakar Kürdistan Halkı ve Değerli Dostlar!

"... Önemizdeki yılı yüksek bir gelişme ve gittikçe artan bir hızla başarılı kılacağımızı belirtmek istedik. Partimizin bu konudaki hazırlıkları devam ediyor. Gerçekten biz bu hazırlıklarımızı halkımızın geniş safları içinde yürütmek istedik. Ama bu safları daha da birleştirmek için Partiyi güçlendirmek gerektiğini hepimiz biliyor veya görüyorsunuz. Nefes nefese dokuz yıl ülke içinde, dokuz yıl ülke dışında bu adımları attık ve bunlar, biraz ürün verdi. Bu savaş gücü ortaya çıktı..."

YAZISI 2. SAYFADA

KÜRDİSTAN'DA GÖÇLER; NEDEN VE SONUÇLARI - V

1930'lar ve Kürtlerin Mecburi İskanı

Önce 1930'larda kemalist rejimin durumuna bakmamız gerekir. 1930'lar kemalist rejimin oturtulduğu yıllardır. 1920-30 arası dönemde güttüğü ekonomik politikayla iflas durumuna gelen kemalist devleti, devletçilik politikası kurtaracaktır. Dünyada ekonomik bunalımın yaşandığı bir dönemde, kemalist burjuvazi, liberal yöntemlerle yapmadığını devlet eliyle yapacak ve palazlanacak.

Kemalist burjuvazi, örgütlü toplumsal muhalefet de bırakmaz. Türkiye Komünist Partisi, hemen hemen tüm yönetici kadrolarıyla Kemalizme iltihak etmiştir. Hem de korkunç ihanet örnekleriyle ihanet etmekle kalmamış, Şevket Süreyya, Vedat Nedim, İsmail Hüsrev vd.'leri "Kadro" dergisi (1932-34) ile faşizm yolunda Kemalizmin ideolojisini oluşturmaya başlamışlardır. Mustafa Kemal, 1930'ların başında Serbest Parti deneyiyle toplumsal muhalefetin gücünü

Devamı 15. sayfada

Kürdistan'da Silah Serbest / 4. sayfada

BM Kararı: Halkların Kurtuluş Savaşı
Teyid Edildi / 6. sayfada

Ecevit'in Şahsında İflas Eden, Türk
Egemenlik Sistemi ve Kemalizmdir / 11. syf.

Seçim Sonrası Gündeme Halk Ayaklanması Geldi

Türkiye'de erken seçim yapıldı. Ardından kitleleri söke eden zamlar da yapıldı. Erken seçim, yüzde otuzaltı oyla üçte-ikiye yakın sandalyeye sahip ANAP hükümeti ile, görünüşte üç partili fakat gerçekte hemen herkesin bir aç olduğu Türk burjuva devletinin en ilginç parlamentolarından birini doğurdu. Seçimin sonuçlandığı gün, sözde vorumcuların ortak yargısı "toplumun istikrarı seçtiği" biçimindeydi. Aradan çok geçmedi, birkaç gün sonra sazanak gibi yağın zamlar ar-

dından bu tür sözler tuzbuz olarak, yerine yenileri geçmeye başladı. Kendini burjuva düzeni korumakla sorumlu hisseden yazar-çizer takımı "krizin derinleşmesi" biçiminde endişelerini dile getirirken, çalışan emekçi halk yeni bir kavramı ortaya attı: halk ayaklanması! Evet, halk ayaklanması, emekçi halkın tek ve gerçek kurtuluş yolu. Özgürlüğün, eşitliğin, hakkın ve ilerlemenin yaratıcısı. Çok şükür, nihayet Türkiye'de de sözünün sahibi olacak güçler

Devamı 10. sayfada

YENİ EYLEMLERLE DAHA GÜÇLÜ BİR SAVAŞ

Sömürgeci- faşist düşmana karşı gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, artan mevsim zorluklarına rağmen, büyük bir atılımla geliyor. Düşman, yoğun gücüne, devreye koyduğu modern helikopter ve zırhlı araçlarına rağmen, kendi bozgununun önüne geçemiyor. ARGK birlikleri girdikleri her çatışmadan büyük bir başarıyla çıkıyorlar.

Kızıltepe, Derik, Tatvan, Lice, Nusaybin, Dersim ve daha başka alanlarda gerçekleştirilen eylemlerde, onlarca düşman askeri, polis, özel tim elemanı cezalandırıldı, milyonlarca lira maddi zarar düşmana verildi. Türk sömürgeci birlikleri ARGK birlikleri karşısında tutunamamakta. Binlerce sayılık güce varan birliklerle gerillaların üzerine saldırmaktalar. Bütün bunlara karşı ARGK gerillaları zayıf, fakat inançlı bir halk, savaşmak isterse kazanabileceğini bir kez daha kanıtıyor ve gerçekleştirdikleri yeni eylemlerle ulusal kurtuluş savaşını daha da büyütüyorlar.

PKK'nin 10. Yıl Kutlamaları Devam Ediyor

İsviçre ve Hollanda'da Büyük Kitleli Toplantılarla 10. Yıl Kutlandı

Den Haag PKK 10. yıl kutlama gecesi...

İsviçre'nin Freiburg kentinde 5 Aralık'ta yapılan geceye 3000, Hollanda'nın Den Haag kentinde yapılan geceye ise 1300 civarında ilericisi, yurtsever ve demokrat katıldı.

Konuşma, folklor, ozanlar ve tiyatro programıyla gece yarısına kadar devam eden kutlama geceleri coşkuyla bir hava içerisinde gerçekleşti.

Suudi Arabistan'da Kürdistanlı işçiler, birkaç yerleşim alanında çeşitli gösteri ve toplantılarla PKK'nin 10. kuruluş yıldönümünü büyük coşkuyla kutladılar.

YAZISI 5. SAYFADA

Halkların Kurtuluşları ve Hakları İçin Uluslararası Birlik Kongresi Yapıldı

Türkiye İnsan Hakları Konferans'ında ERNK Temsilcisi TKP Şovenizmini Teşhir Etti

Federal Alman Parlamentosunda İlginç Tartışma

Batı Almanya'nın 6 Kentinde Ulusal Kurtuluş Savaşı ile Dayanışma Toplantıları Yapıldı

Emperyalist Fransız Yönetimi, Faşist Türk devletinin Çağrılarına Uyarak 3 Kürdistanlı Yurtseveri Gabon'a Sürdü

● ERNK, 10 Aralık 1987 tarihinde dağıttığı bildiri ile sürgün eylemini haksız ve Türk faşizmine kan verme olarak değerlendirdi. Tüm yurtseverleri ve Avrupa devrimci-ilerici güçlerini Fransız yönetiminin bu haksız uygulamasını ve komplolarını mahkum etmeye çağırdı.

● ERNK-Avrupa Temsilciliği, Brüksel'de (11 Aralık) basın toplantısı düzenledi, Fransız yönetiminin haksız uygulamasından derhal vazgeçmesi istendi.

● Paris'te sürgün edilenlerin ailelerinin de bulunduğu bir grup yurtseverin başlattığı açlık grevi devam ediyor.

● Köln'de 11 Aralık'ta Fransız Hava Yolları bürosu önünde bir grup yurtsever protesto eylemi yaptı.

● Sürgün edilen 3 yurtsever Gabon'da açlık grevine başladı.

YAZISI 5. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın PKK'nin 10. Kuruluş Yılına Giriş Mesajı

Partililer, Cefakar Kürdistan Halkı ve Değerli Dostlar!

PKK'nin 10. kuruluş yılına girerken sizleri coşkuyla selamlıyorum. En büyük umutlarımızdan birisi olan halkımız arasında bulunma, onunla içiçe ve coşkuyla yaşamayı çok istememe rağmen, bu önemli özgürlük günümüzde yakınınızda olmamayı, cismen olmamayı üzüntüyle karşılıyorum. Ama bununla birlikte, mücadelemizin gelişmiş olduğu seviyeyi size aktarma imkanını bulmaktan dolayı da kendimi bahtiyar hissediyorum.

Büyük bir içiçe çekilmeyi yaşayarak uzun bir süre sizden ayrı kalmayı becerdik. Ama bu, sizlerin büyük özgürlük günlerini yakınlaştırmak, onu mümkün kılmak için zorunlu olan bir ayrılıktı. Nasıl ki balık ile deniz kesinlikle birbirisiz edemiyorsa, bizim de durumumuz budur. Elbette eğer bu ayrılık, büyük bir özgürlük gününü yaratmak için ise katlanılabilir. Yalnız bunun için katlandık ve bugüne kadar yaşamamızı bildik.

Partimizin 10. kuruluş yılını kutlamaya girişirken, bunu sözcüklerle ifade etmekten çok, büyük bir atılımın bütün koşullarını hazırlayarak; düşmanımızın hiçbir plan, tertip ve komplosunu bu hazırlığımızı boşa çıkaramayacağına derinden inanarak ve yüksek başarılarla dolu olarak; bunun dışında ise, artık gerisin geriyeye çarketlenmenin mümkün olamayacağına ve bu yılda da başarıyla yürüyeceğimizi belirtmek istiyorum.

Önümüzdeki yılı yüksek bir gelişme ve gittikçe artan bir hızla başarılı kılacağımızı belirtmek istedik. Partimizin bu konudaki hazırlıkları devam ediyor. Gerçekten biz bu hazırlıklarımızı halkımızın geniş safları içinde yürütmek istedik. Ama bu safları daha da birleştirmek için Partiyi güçlendirmek gerektiğini hepimiz biliyor veya görüyorsunuz. Nefes nefese dokuz yıl önce içinde, dokuz yıl önce dışında bu adımları attık ve bunlar, biraz ürün verdi. Bu savaş gücü ortaya çıktı. Ulusal gerçekliğimiz ve mücadelemizin haklılığı dünyaya anlaşılmaya başlandı. Bunlar küçük adımlardır. Daha büyüğünü hazırlıyoruz. Şunu belirtmek gerekir ki, kendi şahsımız ve pratiğimizde başlangıçta en zayıf ve hatta iki sözcüğü bile söylemekten çekinen bir konumda iken, doğruya inanç, inatçı bir biçimde onu araştırmayı, yeri geldiğinde onun propagandasını yapmayı, örgütlemeyi ve ardından eyleme sokmayı yürüdüğünde kazanılamayacak hiçbir davanın olmayacağını kanıtladığımızı inanıyoruz. Bundan sonra her Kürdistanlı, her Kürdistan dostu ve hatta insanlık ailesinin haklıdan yana her ferdi, gelececek haklı davaların başarısını temsil edecektir.

Bu konularda Partimizin değerli militanları için çok kapsamlı derin tartışmalar ve

değerlendirmeler yapıldı. Onları, her zamankinden daha fazla bunları incelemeye, özümsemeye davet ediyoruz. Halkımıza da, kendi kimliğini anlatmak için eyleme, örgütlenmeye başvardık. Bütün bunları propaganda olsun diye değil, uyanmaları ve kendi kimliklerinin farkına varmalarını sağlamak için yaptığımızı bilmeliler. Evet, belki şahsen halkımız olduğu her alanda dolaşamadık; ama geliştirilen mücadele onların bin yıllık uykudan uyanıp, hatta uyku da değil, adeta mezarda dirilip kendi kimliklerine nasıl kavşamaları gerektiğini ortaya koymuştur.

Bugün halkımız, içinde bulunduğumuz koşullar ne kadar zor olursa olsun, kendini anlamaya, tanımaya başlamıştır. Yine bugün, çocukları ailelerini kurtarmaya çalışıyor. Ancak gerçek anlamda kurtuluşun vatanın kurtuluşuna ve özgürlüğünün elde edilmesine bağlı olduğuna bilerek yaşamaya geçmiştir. Her zamankinden daha çok yaklaşmış, daha derinden inanılmıştır. Hiçbir halk, kendi kimliğine ters düşerek, bunu inkar ederek şereflili ve onurlu yaşayamaz. Her halkın olduğu kadar, bizim halkımızın da özgür kimliğine hakkı vardır. Ona yapılabilecek en büyük kötülük bu kimlik ve özgürlük savaşımında gerekeni gereken yerde yapmaktır. En büyük ahlaksızlık budur. En büyük mertlik de, bu alandaki görevlere sahip çıkmaktır. Bizim çok zor koşullarda da olsa yapmaya çalıştığımız şey ve çok sınırlı da olsa namusu kurtarmaya çalıştığımız tek konum budur. Ve bunun dışında da bir namus tanımlamasının geçerli olamayacağını belirtmek istiyoruz.

O halde halkımız, her zamankinden daha fazla kendi gerçekliğinin farkına varmıştır. Özgürlüğün, vatanın kurtuluşuna ve yurtseverliğe bağlı olduğunu görmüştür. Bu, özellikle gurbetteki halkımız için daha çok gereklidir. Ancak bu özgürlük koşullarında her günün, her basit imkanın kıymeti çok iyi bilinmelidir. Kendi çocuklarını doğru bilinçlendirilmesinden, eğitiminin, kapı komşusundan tüm eş-dost çevrelere uzanabileceği, köy-kent, her şey ve herkese kadar, en basit mektuplaşmalardan hal-hatır sormalara ve hatta imkan varsa daha güçlü araçlarla ulaşmayı, onlara davayı aktarmayı, birleştirmeyi, örgütlemeyi; mümkünse bazılarını savaş alanlarına çıkarmayı sağlamalıdır. Gün, halkımızın her ferdi için bu konudaki görevlerine, az bu kadar dört elle sahip çıkmalıları gündür. Gün, bunların kendi öz kurtuluş cepheleleri olan Ulusal Kurtuluş Cephesi için sıradan bir dua etmeden tutalım, elde silah savaşma kadar her yolu-yöntemi deneyerek bir katkı sunma gündür. Ve bunu, çocuk-kadın, ihtiyar-geç demeden hepsinin

gücü oranında; ister köyde, ister kentte, ister ülke içinde, ister ülke dışında, imkanlarını zorlayarak yapabilirler. Düşman, yüreğimizi veya beyinimizi değil. O, doğru düşünmemizi ve doğru duymamızı asla önleyemez. Hiçbir şey yapamazsak bile, en azından kendi kişiliğimizi sağlam tutabiliriz. İşte, bu yıl da, kendine biraz saygınlığı olan her ferdimiz, en azından kendisini sağlam tutmayı başarmalıdır. Ve elden geliyorsa düşmana zarar; halka, Partiye yararın azamısını sunmanın çaresini düşünmeli, araştırmalı ve yerine getirmelidir.

Dostlarımız bazı biraz tamaya çalışıyorlar. Bunlar devletler, ulusal kurtuluş hareketleri, örgütler, sosyal cemiyetler ve kişilerdir. Kürdistan halkı olarak onlara söyleyeceğimiz çok şey ve biraz da öfkemiz vardır. Çünkü, hiçbir halkın böyle basitçesine inkarı ve bunun da hemen kabul edilmesi; eğer insanlık ailesine mensup olduğumuz hissini yitirmişsek —ki, bunu inkar etmek kolay değildir— insanlık, ülkemizin bağımsızlığı, halkımızın özgürlüğü, kimliği konusunda biraz suçludur. Hitler faşizmi, Yahudileri ve devrimcileri katlettiği için her gün son derece lanetlenir. Ama, bizde de bir halk en kötüsünden bir katliama uğramıştır. Niye buna böyle bir ölçü, niye Kemalizm, Türk faşizmine böyle bir ölçü? İşte, bunun kabul edilmezliğini her zamankinden daha açıkça ortaya koyuyoruz ve bu faşizmin de en az Hitler faşizmi, Güney Afrika'daki ırkçı azınlık, siyonizm vb. leri kadar lanetlenmesi gerektiğini söylüyoruz. Halkımız da diğer halklar kadar buna layıktır.

İşte, tüm dostlarımızı; sosyalist ülkelerden kapitalist ülkelerdeki demokratlara, hatta her türlü liberallerden azgın faşist rejimlere karşı tepki duyan herkese kadar bizi doğru tanıtmaya ve görevlerini yerine getirmeye çağırıyoruz. Ancak, bu çağrıyı bize acısız ve yardım etsinler diye değil; kendi insanlıklarının gereğini yerine getirensinler diye yapıyoruz. Biz, en zor koşullarda bile öz gücümüzle bile gelişmeyi sağlayabilen bir hareket olduğumuzu kanıtladık. Bu anlamda yiğit ve üretken bir hareketiz. Ve eğer utanç duyuyorsak, dostların görevlerini yerine getirmediklerinden dolayı bunlar adına utanç duyuyoruz.

Biz, kurtuluşumuzu Türk halkının kaderiyle içiçe sağlamak durumunda olan bir halkız. Bugün, Türk halkının kimliğinin de tarihten silinmesi; fiziksel olarak bırakılmış olsa bile, özgürlük anlamında; kültürel, sosyal, siyasal yaşamdaki özgürlüğü anlamında kimliğinin inkar edilmesi sözkonusudur. Evet, dili ve toprakları vardır; ama tamamen faşizmin çıkarlarına göre örgütlenen, her türlü baskı ve sömürüyü sınırsız bir biçimde geliştiren ve

uygulan bir rejimin egemenliği altındadır. Bizce sadece inim inim inlemekle kalmıyorlar, sonuna kadar çözüyorlar. Maalesef bu halkın temsilcisi durumunda olanların, suçluları da dahil ezi bir çoğunluğun tam da bugünde —şüphesiz iyiler, dürüst demokratlar ve sosyalist olanlar da var. Bunlarla ilişkilerimiz olduğu gibi, her zaman yüksek bir değer biçiyor ve biçmeye de devam edeceğiz— güya kendi devletlerinin birlik-bütünlüğü ve istikrarı için uçaklarla nasıl teslim olduklarını görerek, bunu ibretle izliyor. Bu, hiç de iyi bir teslim olma değildir. Peki, bunlara demokrasiyi mi kurtarıyorlar? Hayır! Kime teslim oluyorlar? Daha dün kadar faşist diye lanetlediklerine! Neye dayanıyorlar? Hiçbir şey! Bu, çok rezil bir teslim olmadır ve Türk halkı adına işlenmiş kötü suçlardan birisidir.

O halde, Türk halkının da bu yıllardan çıkaracağı önemli dersler vardır. Türk halkının da özgün çıkarları için mutlaka bir çıkışı, kendi siyasal, demokratik ve ekonomik kurtuluşu ihtiyacı olduğuna inanıyoruz. Bu yıllar kendisi için böyle hazırlamaya ihtiyacı vardır. Mevcut tüm demokratik unsur ve grupları, çokça lafi edilen sosyalizmi bu konuda yeniden gözden geçirmeye ve halkımızın en azından sağlam bir dostu, mütefiki olarak kendilerini yetkinleştirmeye çağırıyoruz. Elbette, halkımız kadar onları da bir direnmeye ve eğer eşitlik, kardeşlik isteniyorsa en az kendileri kadar bize de eşit ve özgür birleşme imkanı tanıyan bir çıkışa davet ediyoruz. Bu konuda elimizden gelen her türlü desteği vereceğimizi de belirtiyoruz. Halkımızın direnişini küçümsememelerini, kendi çok küçülmüşlüklerini bizim halkımızla birlikte yüceltebileceklerini söylüyor ve özgürlük mücadelemizin bunlar tarafından da doğru kavranmasını istiyoruz. Yine, yardımı çok ihtiyacımız olduğu için değil, fakat gerçekleşen mevcut sosyalizmin de asgari gereksinimlerini yerine getirerek kendilerinin kötü bir ayyıptan kurtulmaları için bunu söylüyoruz.

Halkımızın özgürlük mücadelesinin Ortadoğu halklarının o çokça görmüş olduğu kutsal dinsel kurtuluşlar kadar, kutsal bir savaşım olduğu açıktır. Bu anlamda, Ortadoğu halklarının yeniden kutsal kurtuluş günlerine duydukları büyük özlemi, halkımız tarafından tamamen olmasa bile, küçümsenmeyecek bir bölümünün gerçekleştirilebileceğini bilerek, bu halklara karşı da görevimizi yerine getireceğiz. Halkımız, komşu halkların egemenleri tarafından, görülmemiş baskı, sömürü ve eşitsizliğe maruz kalmış bir halktır, ama özgürlüğünü bütün halkların kesintisiz eşitliği ve özgürlüğü için kullanacaktır. Biz, bin yıllık

gelişen her türlü kölelik sisteminin halkımızın uyanışında sona ereceğini ve bölge halklarımızın asırlardır aradığı özgürleşmenin, büyük uygarlıklarına kavuşmanın halkımızdan alacağı çok şey olduğunu ve mücadelemizin bu yönünün de her zamankinden daha fazla öne çıkararak rolünü ifa edeceğini belirtiyoruz.

Sonuç olarak, her saniye, her an gerçekten bağlı kalmamız gereken şehitlerimize bağlı kaldığımızı tekrar vurguluyoruz. O şehitler ki, gerçekten yaşayan biricik değerlerimizdir. O şehitlerdir ki, gerçekten doğru yolun başta gelen sahipleridir. O şehitler ki, büyük bir dayanım haklılığını hiçbir çıkar gözetmeden en gencecik yaşta ve belki de tarihte yine ender görülen bir yalnızlık ortamında gözünü kırpmadan yaşamaları feda eden büyük değerlerdir. Biz, bu değerleri her gün düşünmeye, yaşamaya ve bunların bütünlerini kendi kişiliğimizde bir şahsiyet olarak şekillendirmeye çalışıyoruz. Yaşayan ve bizde yaşamaya gereken biricik değerler bunlardır. Eger "öldüler" diyen varsa, bu da, onların ardından halen, görevlerini haklarıyla yapmayanlardır.

Gerçek komutanlardan bahsedeceksek, son nefeslerinde bile Partiyi bağlılıklarını haykıran bu kahramanlardır. Bu kahramanların anısını her zamankinden daha fazla doğru kavramaya, doğru uygulamaya büyük özen gösterelim. Tarihimizin yeniden yazılışını, halkımızın sınırsız özgürleşme umudunun gerçek bayrakları bunlardır. Bunları her tarafımıza nakşederek ararsak, kazanamayacağımız bir şeyin olmadığını göreceğiz.

10. yılı bu temelde başarılarla dolu kılacağımıza dair düşünce, inanç ve umudumuzun yineliyoruz. İleride halkımız arasında olmayı çok çok istiyoruz. Ve inanıyoruz ki, bu girişimimiz basit bir giriş değil, ihtilalin ta kendisi olacak ve bütün gelişmeler bunu sağlayacaktır. Bugünleri yaratmak için daha çok çalışacağımızı, hepimizin çalışması gerektiğini vurguluyoruz. Bunların bir umut olmaktan çıkıp, adım adım gerçekleşen ve kendimizi biraz daha zorlarsak, bütün görev alanlarındaki en sırada savaşçıdan en üst sorumlulara kadar hepimiz görevlerimizi artan yoğunlukla ve hızla yerine getirirsek büyük kaynaşma, özgürlük günlerini birlikte kutlama imkanlarımız vardır. Bu imkanları yaratmak için yürümeye, hem de görülmemiş bir biçimde yürümeye, 10. yılı özgürlük yolunda kesinleşen bir zafer yılı haline getirmeye son derece kararlıyız. Bu yürüyüşe hepimiz daha hızlı, daha pekişen adımlarla ve daha artan bir çabayla katılmaya ve yine büyük çıkışı, aranızda giriş birliğinde yaratmaya çağırıyoruz.

★

YENİ EYLEMLERLE DAHA GÜÇLÜ BİR SAVAŞ

ARGK GERİLLALARI TUGAYA SALDIRDI KIZILTEPE'Yİ BİR SÜRE DENETLEDİ

Mardin alanında ARGK birliklerinin eylemleri yoğun bir şekilde devam ediyor. Türk sömürgecilerinin ordu güçlerinin ağır darbe yediği Mardin alanında, birçok alanda düşman birlikleri hareket edemiyorlar. ARGK saflarına yoğun bir katılımın devam ettiği Mardin alanında kitleleri örgütleme ve mücadeleye katma çalışmaları da yoğun bir şekilde sürüyor. Yüzlerce köyde toplantı yapıldı, bütün bu toplantılara binlerce yurtsever katıldı.

Mardin alanında gerçekleştirilen eylemler, kitleler üzerinde büyük bir etki yaratıyor. Mücadeleye katılmalarını daha da hızlandırıyor. Bugün birçok alanda gençlik akın akın ARGK saflarına geliyor.

4 Aralık akşamı Kızıltepe'nin bir müddet ARGK gerillalarının denetim altında tutulması yörede büyük bir etki yarattı. Kızıltepe ovalık bir alanda kurulu olduğundan, düşman bu alanda ARGK gerillalarının eyleme girişmeyeceği beklentisi içindeydi. Her ne kadar Mardin alanında ağır bir darbe yemiş olmasına rağmen, Kızıltepe en son eylem beklediği bir alandı.

ARGK birliği, düşmanı en beklenmediği anda ve yerde vurmak gerektiği biçimindeki gerilla ilkesi ile hareket ederek, düşmana ağır bir kayıp yaşattı.

Gece saat 20.00 sıralarında, Kızıltepe'ye askeri lojmanlar yönünde giren ARGK birliği ile düşman gücü arasında yoğun bir çatışma çıktı. Önemli stratejik noktaları ele geçiren ARGK birliği ile polis, bekçi, özel tim ve komando birliklerinden oluşan düşman gücü arasında bir süre karşılıklı ateş devam etti.

Çatışmada ARGK birliğinin yoğun ateşi ve bombaları karşısında düşman gücü dayanamadı. Düşman gücü çatışmada çok sayıda kayıp verdi. Polis, özel tim, komando birlikleri ve bekçilerden ölen ve yaralananlar oldu. Türk sömürgecileri kayıplarını 1 bekçi ölü, bir komiser de yaralı biçiminde verdi. Sürekli olarak kayıplarını az göstermeye çalışan sömürgecilerin burada da aynı oyuna başvurdukları görülmektedir. Yörden aldığımız haberlere göre Türk sömürgecilerinin kayıplarının açıklananın çok üstünde olduğu biçimindedir.

Başarılı bir baskın gerçekleştirilen ARGK birliği Kızıltepe'yi bir süre denetim altında tuttuktan sonra, kentin giriş ve çıkışını kontrol altında tuttuğu mevzilerinden ayrılarak geri çekildi. Baskında gerillalar kayıp vermediler. Bu eylem kitlelerde yüksek olan moral ve coşkuyu daha da yükseltti.

DERİK'TE SÖMÜRGEÇİ DÜŞMANA AĞIR KAYIP VERDİRİLDİ

6 Aralık günü, Derik'te gün boyu süren bir çatışma meydana geldi. Bir benzin istasyonuna ve uluslararası TIR parkına karşı gerçekleştirilen eylem ardından, sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Çatışmada kahramanca direniş sonucu düşmanın oyunları boşa çıktı. Gün ışmasına ve düşmanın yoğun gücüne rağmen, ARGK gerillaları birkaç kez çemberi yararak, kendisinden kat kat üstün olan düşman birliğini bozguna uğrattılar. İlk gelen bilgilere göre, içinde subayların da bulunduğu 14 asker öldü, çok sayıda asker ise ağır yaralandı. ARGK gerillaları ise çatışmada 4 şehit, çatışmaya katılan yurtsever köylülerden ise 3'ü ağır yaralandı.

İpekyolu'nun Kızıltepe-Urfa kesiminin Derik muntakasında bulunan bir benzin istasyonuna ve uluslararası TIR parkına baskın düzenleyen ARGK birliği, geniş çaplı bir eylem gerçekleştirdi. Bir işbirlikçiye ait olan benzin istasyonuna baskın düzenleyen ARGK gerillaları, kasada bulunan 5,5 milyon lira paraya ve beğenin silahına el koydular. Daha sonra TIR parkına da ele geçiren gerillalar benzin istasyonunu ve bazı TIR'ları ateşe verdiler.

Eylemin ardından işbirlikçi iki haini de yanlarında götürerek serbest bıraktılar.

ARGK birliği, aynı gece Derik'in Mişeniş köyü yakınlarında bir düşman birliği ile karşılaştı. ARGK birliği ile düşman kuvvetleri arasında yoğun bir çatışma çıktı. Çatışma bütün gece devam etti. Düş-

man birliği çatışma alanına büyük bir askeri güç yığarak gerillaları çembere almak istedi. Gerillaların, köylülerin de aktif katılımı ile gösterdiği kahramanca direniş sonucu düşmanın oyunları boşa çıktı. Gün ışmasına ve düşmanın yoğun gücüne rağmen, ARGK gerillaları birkaç kez çemberi yararak, kendisinden kat kat üstün olan düşman birliğini bozguna uğrattılar. İlk gelen bilgilere göre, içinde subayların da bulunduğu 14 asker öldü, çok sayıda asker ise ağır yaralandı. ARGK gerillaları ise çatışmada 4 şehit, çatışmaya katılan yurtsever köylülerden ise 3'ü ağır yaralandı.

Uğradıkları büyük hezimet karşısında Türk sömürgeci ordu birlikleri büyük bir kudurganlıkla halkın üzerine saldırdılar. Mişeniş köyüne gelen sömürgeciler, bütün köy halkını tutukladılar. Yoğun işkence altında karakola götürülen köylüler, insanlık dışı bütün davranışlara maruz bırakıldılar. Yoğun işkence sonucu köylüleri, ulusal kurtuluş savaşına karşı çıkarmaya ve sömürgecilere karşı duyulan kinle karşılaşan faşist cellatlar, yaralı 3 köylü yurtseveri işkencede alçakça katlettiler.

NUSAYBİN ANAP BİNASI BOMBALANDI

Nusaybin'de bulunan ANAP ilçe merkezine karşı bomba-lı bir eylem gerçekleştirildi.

ANAP, bugün Kürdistan'da uygulanan faşist politikaları en üst düzeyde temsil eden bir parti durumunda. Kürdistan'da uygulanan faşist politikaları uygulamakta ve halkımızın bağımsızlık mücadelesinin karşısına bir engel olarak dikilmektedir. Bu nedenle ANAP binaları yöneticileri, ulusal

kurtuluş savaşının önemli hedefleri arasında bulunuyor.

Nusaybin ANAP ilçe merkezine yerleştirilen bombanın patlaması sonucu, binada önemli bir hasar meydana geldi. Bomba, binada kimsenin bulunmadığı gece saatlerinde patladığından dolayı, ölü ve yaralı kaybı olmadı. Ancak binanın patlama sonucunda kullanılmaz hale geldiği bildirilmektedir.

BİTLİS-TATVAN'DA CEPHANE KAMYONU İNFİLAK ETTİ

Diyarbakır'dan Van'a askeri malzeme götürülen bir kamyon, geçtiğimiz günlerde Tatvan'a yakın bir mesafede infilak etti.

Van Belediyesine bağlı bir kamyonun Diyarbakır'dan yüklediği malzemenin patlayıcı maddeler, mermi ve çeşitli çapta silahlar olduğu söyleniyor. Diyarbakır'dan yük-

çılan kamyon Tatvan yakınlarında infilak etti. Cephane ile birlikte kamyon da havaya uçtu.

Gerillaların saldırısına uğrayan kamyonunda, şoför patlamadan önce indirildiğinden dolayı herhangi bir can kaybı olmadı. Patlama ile birlikte yangın da çıktığı bildirilmektedir.

LİCE'DE BOMBA PATLADI

1 Aralık günü, Diyarbakır'ın Lice ilçesinde yola döşenen tuzaklı bombanın patlaması sonucu bir bekçi ağır yaralandı.

ARGK sabotaj timi tarafından yola döşenen tuzaklı bombaya, bir bekçinin basması sonucu patlama meydana

geldi. Patlama sonucu bekçi ağır bir şekilde yara aldı. Koma haline giren bekçinin ölüm tehlikesini atlattığı bildirilmektedir.

Sömürgecilere seçim gününde vurulan bu darbe ile bir kez daha, ulusal bağımsızlık savaşının gücü gösterildi.

DERSİMDE 3 AJAN CEZALANDIRILDI

Dersim alanında ulusal kurtuluş savaşına güçlü eylemlerle gelişimini sürdürüyor. Sömürgecilere ve işbirlikçi uşaklarına her gün darbe üstüne darbe indiriliyor. ARGK birlikleri, bastırılan ağır kış koşullarına rağmen, büyük fedakarlıklarla ulusal kurtuluş eylemlerini yoğun bir şekilde geliştiriyorlar.

Aralık ayı başlarında Dersim merkezine bağlı Halbari köyüne bir baskın düzenleyen ARGK gerillaları, köyde bu-

lunan 3 ajan ölümle cezalandırıldı.

Yapılan bütün uyarılara rağmen işbirlikçi hainler, sömürgeci düşmana ajanlık yapmakta ısrar ettiler. Bunun üzerine ARGK birlikleri bu halk düşmanlarına hak ettikleri cezayı vermek için harekete geçtiler. Halbari köyüne baskın düzenleyen ARGK birliği, köylülerin de onayıyla bu 3 halk düşmanına hak ettikleri cezayı verdiler. 3 hain verilen ceza gereği kurşuna dizildi.

SÖMÜRGEÇİ OPERASYONLAR BOŞA ÇIKIYOR

Seçimler öncesinde biçiminde azaltılmış gibi gösterilen operasyonlar, Aralık ayı başında şehir ve köylük alanlarda yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Sömürgeci düşman, yoğun operasyonlara girişerek, sıradan kitleler üzerinde yoğun bir baskı oluşturup devrimci mücadeleye katılmalarını engellemeye çalışıyor.

Ulusal kurtuluş savaşına aktif olarak katılıp katılmadığına bakmadan bütün kitleyi hedefleyen sömürgeci düşman, büyük bir kesimini tutuklamakta, baskı altına almaktadır. Kitleleri tedirgin etme ve yıldırma hedefleyen bu operasyonlar sonucu sıradan yüzlerce kişi tutuklandı. Bunların

bir bölümü de TV ve gazetelere çıkarılarak, "PKK militanı" olarak yansıtıldılar. Böylece kamuoyunda PKK'ye darbe vurduğu imajını yaratmak isteyen sömürgeciler, aynı zamanda kitleleri de pasifize etmeyi amaçlıyorlar. Diyarbakır, Viranşehir vb. alanlarda yapılan operasyonlar bu amacı taşıyor.

Sömürgeci düşmanın şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da yapacağı operasyonlar da boş çıkacaktır. Kürdistan halkı bugün düşmanın iyi tanıdığı gibi, bu düşmanın alçaklığını da çok iyi bilmektedir. Halkımıza yönelen her saldırı devrim ateşini yükseltmekten başka bir sonuç veremeyecektir.

Türk sömürgecilikinin çıkmazına yeni bir itiraf, tehlikeli bir oyun:

"Kürdistan'da Silah Dolaştırmak Serbest"

Resmi gazetenin 4 Aralık 1987 tarihinde çıkan sayısında, yasa hükmünde kararname ile isteyen silah dolaştırabilecek. Buna göre olağanüstü hal bölgesinde (bu bölge onbir Kürdistan vilayetini kapsamaktadır) ikamet edenlere 45 gün içinde başvurmaları halinde, ateşli silahlar için kaynağına bakılmaksızın taşıma ya da bulundurma ruhsatı verilebilecek. Bu hükümden yararlanılan hakkında 6136 sayılı Atış Silahları ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Yasa ve 765 sayılı Türk Ceza Yasası'nın ilgili hükümleri uygulanmayacak.

Yasa budur. Gerekeşi yok. Ancak bizzet gerekçe belli. Kısaca bakalım. Türk sömürgeciliği ne zaman Kürdistan halkına yönelmişse, onu silahsızlandırmayı hedefledi. Bunun için yasalar çıkardı. Yasayı uygulamak için de katliamlar yaptı. Amaç belliydi: Kürt halkını kendini savunma araçlarından yoksun kılmak ve daha kolay teslim almak.

Türk sömürgeciliği bir yandan silahsızlandırdı, bir yandan silahlandırdı. Halkı silahsızlandırdı, uşağı egemen sınıfları silahlandırdı. örneği Hamidiye Alayları. Abdulhamid, bu alayları öyle bir donattı ki, normal Osmanlı ordusu bunların yanında yaya kaldı.

Kemalist devlet bu geleceği sürdürdü. Şeyh Said isyanının bastırılması ardından, vahşet ordusu ölüme ilkin halkı silahsızlandırmayı koydu. Bunu yaparken, uşak ağalardan "Kuvay-i Milliye" adıyla milis çeteleri kurarak, bunları halka saldırdı. Genel müfettişlik uygulaması ile atanan askerî müfettişlerden ilkin olan İbrahim Taqi Öngören'in en temel uygulaması halkı silahsızlandırmak ve milis oluşturmak oldu. Genel müfettişlik uygulamalar tarihinde bu durum iyi görülür.

Daha belirgin örneği 1930'larda Dersim'de görülür. Askerî Vali Alpoğan Paşa, Der-

sim üzerine yürümeden önce halka dayattığı ilk şart "kayıtsız-şartsız 200.000 silahın derhal teslim edilmesi" olmuştu.

Kürt halkı silahı bırakmadı. Silahı, onun için namus tu. Sömürgeci devlet günümüze kadar yasa ve uygulamalarını şiddetlendirerek Kürt halkını silahsızlandırmak istedi.

1960, 70 ve 80 ordu darbelelerinin ardından çıkarılan yasalar ve uygulamaların izi canlıdır. Bir silah için insanlarımız öldürülmüş, yıllarca zindanlarda tutulmuştu.

Özellikle 12 Eylül faşizmi, her aileyi bir silah iade etmeye mecbur kılmıştır. Her konuda olduğu gibi bu uygulamasında da yasa tanımamıştır. Silah toplama bahanesi ile operasyon, işkence, terör, tutuklama ve ekonomik olarak çökertme, bir bütünün parçası olan politika olarak uygulanmıştır.

Ve 15 Ağustos 1984. Sömürgeci politika tam tersine dönerek, silahsızlandırma yerine silahlanmaya başvuracaktır. Tek bir şartla, ulusal kurtuluş gerillalarına karşı olmak şartıyla.

Ağaların denetiminde çete birikimi oluşturulmuş, şehirlerde serbest çete büroları açılmıştır. Aşiretlerin silahları serbest edilmiş, zorla silah verilmiştir.

Sadece ağalar ve onlara bağlı milis grupları değil, sömürgecilik siyasal parti mensupları, öğretmenler, imamlar, belediye reisleri tüm sömürgeci kurum elemanları silahlandırıldı.

Tedbirler sonuç vermedi. Köylülük silah almadi. Çeteçiliğe vurulan darbelerle darboğaza girdi. Milisliğin iftisi sömürgecilerin ifadesiyle belgelendi.

Bu yeni adım çok açık olarak bir çıkmazın belgesidir. Türk devleti bu oyunla milisliği teşvik ediyor. Silahlar üzerinde sağlayacağı kontrolle bu

potansiyeli milisliğe koşmayı hedefliyor.

Kanunlaşan silah bulundurma uygulamasının kapsamına roketatar hariç her türlü silah giriyor. Roketatarları da örgütlü milis çetelerine veriyor.

Türk Genelkurmay Başkanı N. Torumtay'ın da izlediği Diyarbakır'daki zirhli helikopterler gösterisi, sömürgecilerin asıl korkularını ve temel hedeflerini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve gerilla savaşı olduğunu gösteriyor. Sözkonusu zirhli helikopterler, Alman ve Fransız malı olup, iki devlet hükümeti de halkımıza karşı kullanılacak bu helikopterlerin satışı için yarışıyorlar.

Sömürgecilerin süper valisinin hünere aynı zamanda gerilla savaşı karşısındaki çıkmazına da ortaya çıkarıyor. Faşist ordunun örtülü yönetimi altında ANAP'a bağlı bütün siyasal örgütleri milis odağı olarak örgütüyor. Uygulamaya diğer siyasal partiler de dahildir. Böylece milislik tümüyle Türk devletin Kürdistan'daki bütün kurum ve kuruluşlerinin asıl statüsü olacağı gibi, bu odaklar altında halkımız da zorla silaha koşmak isteniyor.

Uygulama bu kadarla da sınırlı değil. Türk ordusunda askerlik yapanlar bu kararla da bırakılıyor. Ya orduda bu amaçla eğitecek, ya para ile özendirilecek, ya da zorla milis-kontrgerilla statüsünde silaha koşuluyor. H. Kozakçıoğlu, "Bir korucu grubu bir tabur askerden daha yararlı oluyor" itirafı hem çıkmazların belgesi ve hem de geliştirmeye istedikleri cinayetlerin itirafı oluyor.

Sömürgeciler yanılıyor. Halkımız tarih boyunca silahlandı ve silahlıyor. Hep sömürgeciler karşı. Tarihin çoğu döneminde sömürgeciler, Kürt hakim sınıfları vasıtasıyla halkımızı böldü ve bir-

birine karşı kullandı.

Ancak bugün durum değişiktir. Karşılarında tarihten ders çıkaran bir halk ve sosyal gerçeklik vardır. Örgütlü halk için umut olan, halkla kaynaşan ve her yönüyle gelişim içinde olan ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve silahlı mücadeleye vardır. Sömürgecilerin

Devrimci Tutuklular Direniyor

Dev-Sol davasından yararlanılan ve mahkemelere çıkarılan bir grup devrimci, ayrı karılan bir grup devrimci tutuklu, üzerlerinde uygulanan baskı ve işkenceler ile tek tip elbise uygulamasını protesto ettiler.

Mahkemelere zincirlerle bağlanmış bir şekilde ve sürekli dayak altında getirilip-götürülen devrimci tutuklular, direnişlerine yeni bir boyut kazandırdılar. Faşist Türk mahkeme ve cezaevleri, insan haklarının ayaklar altına alındığı, ortaçağ cezaevlerini andırıyor. Tutuklular üzerinde her türlü baskı ve işkence metodu uygulanıyor.

Bu baskı ve işkencelere karşı devrimci tutuklular, sürekli bir direniş içerisinde bulunuyorlar. Açlık grevleri vb. eylemlerle protesto ediyorlar.

İstanbul'da İki Gösteri

6 Aralık pazar günü İstanbul'da iki ayrı miting düzenlendi. Her iki mitinge binlerce kişi katıldı. Mitinglerden birini TAYAD, diğerini ise İnsan Hakları Derneği (İHD) düzenledi.

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği (TAYAD) tarafından Bayrampaşa'da düzenlenen mitingde yaklaşık 1500 kişi katıldı. "Özgürlük ellerimizdedir" adıyla düzenlenen mitingde "Zindanlar boşalsın", "Kahralsun faşizm", "Tek yol devrim" vb. sloganlar atıldı. Mitingde ayrıca cezaevinden gönderilen bir mesaj da okundu.

Mitingde yapılan konuşmalar ardından kalabalık kitle, Topkapı meydanına kadar slo-

asil çıkmaz ve sadist planlarının nedeni bu gerçekliktir. Sömürgeciler varlıklarını bu planlarla bağladıkça onların yakınlaştırmaktadırlar. Savaşsız sivilleştirme ve toplumsal kaos yaratarak silahlı mücadeleyi durdurma planı ters tepecek, sömürgeci özel savaşın çıkmazını arttıracaktır.

Dev-Sol davasından yararlanılan bir grup devrimci, ayrı ayrı çıkarıldıkları 3 mahkemede de üzerlerinde uygulanan insanlık dışı uygulamaları protesto ettiler. Üzerlerinde tek tip elbiseyi yırtarak, "insanlık onuru içkenceyi yenecektir" sloganlarını attılar.

Tutukluların bu direnişine, aileleri de katıldılar. Ailelerin, jandarmanın tutuklulara jopla saldırması ve kargatumba onları götürmek istemesi üzerine, sloganları attıkları ve bu olayı protesto ettikleri görüldü. Bu direnişin sonucu olarak, mahkeme tutuklulara iki ayı hücre olmak üzere altı ay ceza verdi. Bu ise, Türk mahkemelerinin gerçek yüzünü göstermesi bakımından önemli bir örneği oluşturuyor.

gösteri atarak yürüdü.

Kadıköy'de İHD'nin düzenlediği yürüyüş ve mitingde ise 3000'in üzerinde bir kitle katıldı. Tanınmış yazar ve sanatçıların da katıldığı eylemde "Zam, zulüm, işkence, işte faşizm", "İşkence insanlık suçu", "Mahir Hüseyin, Ulaş kurtuluşu kadar savaşı" sloganları ve daha başkaları da atıldı.

Mitingde konuşma yapan birçok kişi "faşist baskılara son verilmesini" de istedi.

Düzenlenen her iki gösteride faşist rejimin cezaevlerinde ve dışarda devrimciler ve kitleler üzerinde uyguladığı baskıları protesto amaçını taşıyor. Eylemler aynı zamanda kitle muhalefetinin geliştiğinin de bir kanıtı olmaktadır.

10 Aralık,

İnsan Hakları

Günü Kutlandı

10 Aralık günü, Birleşmiş Milletler tarafından dünya çapında insan hakları günü olarak kutlanıyor. Bu gün çeşitli kuruluşlar tarafından her yıl çeşitli etkinliklerle kutlanıyor.

Bu yıl ilk kez Türkiye'de de 10 Aralık insan hakları günü kutlandı. Türkiye İnsan Hakları Derneği'nin düzenlediği bu kutlamalar, çeşitli toplantı ve gösteriler biçiminde gerçekleşti. Ayrıca İnsan Hakları Derneği, meclise verdiği bir dilekçe ile genel af çıkarılmasını talep etti.

İnsan haklarının kutlandığı böylesi bir günde, işkencenin bir suç sayılmasını öngören uluslararası bir bildiriyi imzalamış olan birkaç devletten biri olan faşist rejimden, bu hakka saygı duyması tabii ki beklenemez.

Yeni Zamlar, Emekçi Kitleleri Daha da Yoksullaştırdı

Türkiye ve Kürdistan'da emekçi sınıfların yaşamı daha da çökmeğe hale geldi. Seçimlerden sonra beklenen zam geldi. Hem de iki kat fazlası ile. Zaten işçiler, yoksul kesimler büyük güçlükler altında yaşamlarını devam ettiriyorlardı. Son gelen zamlarla birlikte 1000 lira 615 liraya düştü. Bu rakam bile işçilerin alım gücünün hangi oranda düştüğünü göstermektedir. İşçilerin ücretlerinin enflasyonun gerisine düştüğü çoktan beri devam eden bir durumdur. Bu son zamlarla birlikte aradaki mesafe daha da açıldı. Öyle bir noktaya geldi ki, burjuva çevrelerin kendileri bile bu zammın çok fazla geldiğini söylemeye başladılar.

Halkın yaşamı dayanılmaz bir noktaya çok önceden vardı. Yeni zamlar bunu ilerletmekten başka bir şey yapmadı. Zam görmeyen mal kalmadı. Bütün her şey zam geldi. Yal-

mız diğer bir husus var ki, zamların burada durmayacağıdır. Yeni zam paketlerinin de karpıyı çalmasını yakın olduğu söylenmektedir. Şimdi gelen zamlar, işçi maaşlarının yarısından fazlasının azalmasına yol açtı. Milliyet gazetesi yayınladığı bir istatistikte; normal koşullarda bir ailenin geçimi için 778 bin lira gerektiğini açıkladı. Oysa işçi ücretleri ile bu rakam arasındakı fark çok büyük bir oran tutuyor. Bir işçi 60 ile 100 bin arasında değişen ücret alıyor. Son gelen zamlar ise, alım gücünü alabildiğine düşürdü.

Tekel ürünlerine %7-16, şekere %40, çaya %15-50, Demir-çelik ürünlerine %10-12, Kim-Pet ürünlerine %8-15, otobüs taşıma fiyatına %110, Tren ücretlerine %30-50, Sümerbank ürünlerine %12-14 ve gübreye %30 oranlarında zam geldi. Aynı zamanda diğer ürünler de bu zamlardan etkilendi. Bu zamlarla devletin bütçe-

sine 3 trilyonun girdiği ve her gün 7,5 milyar fazladan halkın parasını götürceği, uzmanlarca belirtiliyor. Kısaca, zam altında halk büyük bir yoksulluk ve sefaletin içerisinde itiliyor. Aynı şekilde bir avuç tekelleci ise daha fazla vurgun vuruyor. Zamların geleceği önceden bildirildiği için birçok vurguncu mal stokuna gitti. Son zamlardan bu stokcular 30 milyar lira fazladan kazandılar. Bütün bu örnekler rejimin, bir avuç tekelleci yararına halkı daha da yoksullaştırdığını gösteriyor.

Ağrılan ekonomik zorluklar, halkın yaşamını çok kötü bir şekilde etkilemektedir. Birçok kişi, bu artan yük altında bunalmakta, bazıları çeşitli yollara başvururken, bazıları da çareyi intiharda bulmaktadır. Emekçi bir işçi parası yetmediği için pahalılığı protesto için kendisini yaktı. Yine başka bir işçi geçim darlığı nedeniyle intihar etti. Başka bir olay ise Denizli'de yaşandı. Bir fırından ekmeğin çalarken yakalanan bir kişi, akıl hastası diye hücreye kapatıldı. Hücreye kapatılan yoksul kişi hücreden bağırarak, "Bırakın beni... Ben deli değil acım" dedi. Bunlara benzer daha birçok örnek var. İş bulamayan ve açlıkla karşı karşıya olan birçok ailenin huzursuzluğa düştüğü, kadınların fuhuş batağına sürüklendiği gazetelerin günlük haberleri arasında.

PKK'nin 10. Yılı İsviçre ve Hollanda'da Büyük Kitlesel Gecelerle Kutlandı

İsviçre-Freibourg kentinde 5 Aralık tarihinde gerçekleştirilen geceye 3000 civarında kitle katıldı.

PKK'nin 10. kuruluş yılı dolayısıyla çeşitli alanlarda gerçekleştirilen kitlesel kutlamalardan biri 5 Aralık'ta Freibourg'da yapıldı. Benzer kutlamalar diğer Avrupa ülkelerinde de olduğundan geceye

sadece İsviçre'deki yurtseverler ve dayanışmacı güçler katıldılar.

Geceye günün anlamı üzerine siyasal konuşmalar yapıldı. PKK'nin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tarihi özetlenerek, yaratılan gelişmeler vurgulandı. Geceye ayrıca **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÜCALAN'**

in mesajı okundu.

Basel çocuk grubu, Bruck, Stuttgart ve Hunerkom folklor ekipleri ile ozanlar halk folklorumuzdan örnekler sundular.

Ayrıca İsviçre dayanışmacı demokrat güçleri mesajlar sundular.

Hollanda'nın Den Haag gecesinde de siyasal konuşmalar yapıldı. Geceye

Hollanda ve Belçika anti-faşist dayanışmacı güçleri katıldılar ve mesajlar verdiler. Belçika'daki yurtseverlerin de büyük katılımıyla iştirak ettikleri geceye müzik ve folklor ekipleri, direnişçi halk folklor ve türkülerinden oluşan temsilci geceyi daha da güçlendirdi.

Suudi Arabistan'da Kürdistanlı İşçiler PKK'nin 10. Kuruluş Yılına Girişini Kutladılar

Bir araya gelmemeleri için küçük gruplar halinde dağıtılan, hem mevcut devletin hem de birer MİT kurumuna dönüştürülen Türk şirketlerinin baskı ve her an geri yollama tehditlerini yaşayan yurtsever işçiler, kutsal bildikleri görevlerini büyük bir dayanışma içinde yerine getirdiler.

Suudi Arabistan'ın çeşitli şehirlerinde toplantı ve kutlama geceleri düzenleyen işçiler, günün önemi üzerine konuşmalar yaptılar, yurtsever görevlerini ve dayanışmayı ifade ettiler ve her toplantı sonunda ERNK'ye bağış kampanyası doğrultusunda bağış topladılar.

İşçiler, Riyad (2 gece), Breyda, Mekke, Taif, Cidde (2 ayrı gece), Medine, Abhada, Tınama, Namaz ve pekçok köyde gruplar halinde toplantı ve geceler düzenlediler.

Emperyalist Fransız Yönetimi, 3 Kürdistanlı Yurtseveri Gabon'a Sürdü

Fransız yönetiminin ırkçı uygulamasına tepki ve protestolar yoğunlaşıyor

Bir hafta önce Fransız yönetimi, biri işçi diğer ikisi politik mülteci olan üç yurtseveri, gerekçesiz gözaltına aldı. Fransız yönetimi alışlageldiği üzere birtakım sudan gerekçeler ileri sürdü. İlginç olanı, Fransa'nın önüne gelen yurtseverleri kurban seçmesi, hemen sürmesi ve sürgün olayını sansasyonel bir şekilde gerçekleştirmesidir.

Fransız yönetimi, aynı şekilde onun üzerinde İranlı politik mülteciyi de sürgün etti. Bununla bir yandan İran yönetimi ile uzlaşmayı kolaylaştırmayı hedeflerken, diğer yandan Kürdistanlı yurtseverleri sürgün etmesine örtü bulmayı amaçladı.

Fransa'nın sürgün olayını büyük gürültü ile gerçekleştirmesi en sıkışık dönemde Türk faşizmine acil güven verme talebinden kaynaklanmaktadır.

Tarihsel olarak halkımızın köleliğinin baş sorumlularından Fransız emperyalizmi, güncel Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı da hem Irak, hem de Türk sömürgeciliği ile işbirliği yapmaktadır. Son olarak Türk havaalanlarının radar ihalesini almak üzere olan Fransız tekelleri, Türk hükümetinin isteksizliği ile karşılaştılar. Fransız yönetimi şimdi karşılığını vererek, ihaleyi hak etmek istemektedir. Son olarak Türk karşı birliklerine verilen zırhlı helikopterlerin satımı için Fransız devleti,

Batı Alman devleti ile yarışmaktadır.

Salt politik-hukuki çerçevesinde almışa bile Fransız yönetimi, siyasal ahlaksızlık yapmakta, demokratik görüşmeler altında eli kanlı Türk faşist rejimi ile işbirliği yapmaktadır.

ERNK Avrupa Temsilciliği (10 Aralık) dağıttığı bildiriye Fransız emperyalist yönetiminin komplosunun içyüzünü sergiledi:

"Türk faşist-sömürgeci rejiminin hedefleri ve planlarının boşa çıkması, emperyalist yönetimleri öfke krizine sürüklemiştir. Bunun en açık örneği, emperyalist Fransız yönetiminin Kürdistanlı 3 yurtseveri Orta Afrika ülkelerinden Gabon'a sürmesidir. Biri işçi, ikisi politik mülteci olarak Fransa'da bulunan 3 yurtseverin sürgüne gönderilmesinin hiçbir yasal dayanağı bulunmamaktadır. Fransız yönetiminin klasik sömürgeci mantığı yeniden diriltmesine neden olan ve ona ortaçağı yaşattıran tek şey, faşist Türk sömürgecilerinin içine düştükleri korku ve sefalettir. Bu korku ve sefalet şimdi Fransa yönetimi de ortak olmaktadır. Kişiyi bütün özgürlüklerinden kopararak kürek cezasına çarpmaktan hiçbir farkı bulunmayan bu uygulamaya, Fransa, ulusal onurundan çok şeyler kaybetmiştir. Hitler faşizmine rahmet okutturan çağın yüzkarası bir faşist rejime şirin görünmek için, tek suçları köleliğe karşı isyan eden bir halkın evlatları olmaları ibaret olan 3 yurtseverin 'kürek cezası'na çarptırılması, Fransa yönetimini son derece onursuz bir du-

ruma düşürmüştür."

Gabon'a sürülen 3 yurtsever açık grevine başladı:

Fransız yönetiminin komplosuna maruz kalan ve sürgün edilen üç yurtsever, komplo-nun Kürdistan halkına ve ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik olduğunu ilk anda anlayarak görevlerini kavradılar. Zorla gönderildikleri Gabon'da açık grevine başladılar.

Brüksel'de basın toplantısı:

ERNK Av. Temsilciliği, Brüksel (Belçika) "Uluslararası Basın Merkezi"nde düzenlediği basın toplantısına (11 Aralık), 18 basın muhabiri katıldı. Amerika'nın Sesi, Hollanda Radyosu'nun yanısıra çok sayıda radyo ve gazete basın toplantısını verdi.

ERNK sözcüsü, Fransa'nın üç Kürdistanlı yurtseverini sürgün etmesinin ardındaki nedenleri açıkladı. Bunlar; Fransız devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine düşmanlığı ve Türk faşist-sömürgeciliği ile işbirliğidir.

Basın toplantısında, Fransız yönetiminin bu amaçlı uygulaması ve benzer planlarından derhal vazgeçmesi istendi. Aksi durumda Fransız yönetiminin teşhirinin yoğunlaştırılacağı vurgulandı.

Paris'te açık grevi:

15 kadar yurtseverin, 7 Aralık'ta bir kilisede başlatıldığı açık grevi, polislin engelleme çabalarına rağmen sürüyor. Direnişçi yurtseverler, açık grevini KKWK (Komekan Karkeren Welatparêzen Kurdistan) derneğinde devam ettiriyorlar. Eyleme sürgün edilen yurtseverlerin yakınları

ve aileleri de katıldı.

Fransız kamuoyu ve basın-yayın kuruluşlarının açık grevine ilgisi büyük oldu. Fransız televizyonu, eylemi görüntüledi.

Den Haag, 11 Aralık:

30 kişi civarında Kürdistanlı yurtsever grup, Fransa Büyükelçilik binasını işgal ederek üç yurtseverin, Gabon'a sürgün edilmesini protesto ettiler. Eylemciler, Fransız elçiliğine protesto çelengi bıraktılar. Hollanda basım eylemi işledi.

Köln, 11 Aralık:

30 kadar yurtseverin Fransız havayolları bürosunu işgal eylemleri, çok sayıda Alman polislinin engellemesi nedeniyle protesto eylemine dönüştürüldü.

Başa Fransız olmak üzere çok sayıda demokratik güç ve kurumlar Fransız yönetiminin uygulamalarını protesto ettiler ve kınadılar.

Kürdistanlı yurtseverleri, Fransız yönetimine geri adım attırana dek teşhir ve demokratik protesto eylemlerini sürdürecektir.

Paris'te basın toplantısı:

Kurdistan Komite'nin düzenlediği toplantıya, BM adına Gabon'a gidip sürgün edilenlerin koşullarını inceleyen avukat, sürgün edilen yurtseverlerin aileleri ve 20 kadar devrimci-demokrat dayanışmacı örgüt temsilcisi katıldı. Çok sayıda basın muhabirinin, Fransız televizyonunun izlediği ve görüntülediği basın toplantısı, Fransız yönetimine gür bir uyarı oldu.

Batı Almanya'nın Hamburg, Nürnberg, Köln, Stuttgart, Witzzenhausen, Elmshorn kentlerinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışma toplantıları yapıldı

Ekim ayından beri sürdürülen toplantılara Aralık ayı içinde de devam edildi.

Çok sayıda şehirde düzenlenen toplantılardan biri 5 Aralık'ta Nürnberg'de yapıldı. Feyka-Kürdistan, BWK, Volksfront, VSP, Autonom Prolos grubu katıldılar. Toplantı, "Federal Alman Cumhuriyeti'nde Kürtlere yönelik uygulamalar, Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne saldırılar" adı altında yapıldı. Bazı güçler toplantıyı engellemek istediyseler de başarılı olmadılar.

Altı şehirde yapılan toplantılarda şu konular gündem oluşturdu: Son dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimine paralel olarak, işbirlikçi güçlerin geliştirdiği karalama ve iftira kampanyası, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tarihçesi, Türk solu'nun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı tutumu, TC'nin çıkmazı ve Türk sömürgeciliği ile, Kürdistan halkı ve mücadelesine karşı işbirliği ve bu işbirliğinin son niteliği, Alman polislinin Kürdistanlı yurtseverlerine yönelik operasyonları ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmanın artırılması.

Toplantılarda dayanışmanın ürünü olarak, polislin saldırılarını ve bu saldırılardaki amacını teşhir eden dokümanasyon broşür dağıtıldı.

★

DORTMUND, 9.12.1987:

KSG-Katolik Öğrenciler Birliği'nin düzenlediği geleneksel yıllık şenliğe ERNK taraftarları adına Bochum Çocuk Folklor Grubu katıldı.

Şenliğe Kürdistan dışında İrlanda, Endonezya, Filistin, Şili, İran, Bolivya, Alman ve birçok Afrika ülkesi halklarının folklor, müzik ve tiyatro gençlik ekipleri katıldılar. Gençlik arasında kurulan bu kültür bağı halkların dayanışmasının güzel bir aracı oldu.

Şenliğe katılan her grubun gösterisi beğeni ile karşılandı. Şenliğin en fazla ilgi toplayan ekibi Kürdistan Bochum çocuk ekibinin sergilediği halk oyunları oldu.

Türkiye İnsan Hakları Konferansında ERNK Temsilcisi, TKP Şovenizmini Teşhir Etti

Konferans 27-28 Kasım tarihlerinde "Türkiye'nin Dostları Grubu" tarafından Paris'te düzenlendi. Sözkonusu grup Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin atılım sağladığı 1987 Temmuz, Ağustos aylarında TKP'nin insiyatifıyla kuruldu. Grubun içinde iyi niyetli kişiler olmasına rağmen, Türk devletini dışarıya karşı koruyan lobi işlevini görmektedir.

Nitekim konferans, TKP'nin faşist cuntayla uzlaştığı bir döneme denk düşürüldü. Konferansa ilgi az oldu. Grubun içinde yer alan Avrupalı üyelerin çoğu toplantıya katılmadı.

Türkiye'den toplantıya Türkiye Barış Derneği eski başkanlarından Mahmut Dikerdem ve Türkiye İnsan Hakları Derneği başkanı Av. Nevzat Helvacı'nın yanı sıra birçok TKP'li katıldı.

Konferansa katılanlar ve oluşturulan komisyonlar, konferansın adına rağmen, Türkiye'deki insan hakları hakkındaki utanç verici durumu sergilediler.

Örneğin yıllarca hapiste kalan Mahmut Dikerdem ve diğerleri, insan haklarını 141, 142. ceza yasası maddelerinin kaldırılmasına ve TKP-TIP bir-

lik faaliyetlerinin serbest bırakılmasına indirgediler.

Türk heyeti, toplantılar boyunca Kürt ve Kürdistan kelimesini ağzına almadı.

Komisyonlardan, Türk cuntasını eleştiren bazı çıkışlar olduğunda, sözde demokrat M. Dikerdem, "Biz burada kimseyi yargulamıyoruz" engellemesinde bulunarak, nasıl Türk devletiyle uzlaşma içinde olduklarını gösterdi.

Hukuk komisyonundaki İngiliz üye, Türk devletini "Lozan'da Kürtlerle ilgili anlaşmaya uymaya" çağırıldı. Bu kendini bilmez unsur, Lozan'ın Kürdistan'ın parçalanmasını yasallaştırdığını ve Türk burjuva egemenliğini güvenceye aldığını bilerek, bu çirkin öneride bulundu.

Bazı delegeler de Türkiye'de demokrasinin yerine oturtulması için sadece TKP'nin değil, Kürt reformist partilerinin de yasallaşmasını talep etti. Böylece Türk cuntası ile nasıl bir uzlaşma içinde bulunduğu sergiledi.

Türk heyeti, ERNK temsilcisini Kürdistan sorununu hukuk komisyonunda ve konferansa getirmesini önermek istedikler. Yine ERNK temsilcisinin konferansa katılmasını

ölemek istediler, fakat başarılı olamadılar.

Sonuç olarak, komisyonlar cunta ile uzlaşmayı ifade eden, temelinde TKP'nin yasallaşması olan reformist talepleri, Türk hükümetine iletmekle yetindiler.

ERNK temsilcisi, verilen konferansın niteliğine rağmen, Kürdistan sorununu dile getirdi. Türk heyetinin ve arındaki TKP şovenizmini teşhir etti. İngiliz üyenin Lozan'la ilgili taleplerini cevapladı. Türk heyetinin insan haklarını birkaç ceza yasasına indirgen, Kürt halkını hiç anmayan azgın şovenist tutumunun üzerine gitti. Konferansta, Türk cuntası ile uzlaşma amacını teşhir etti.

Bu arada Türk heyetinden bazıları, ERNK sözcüsüne "Biz sizinle temastan korkuyoruz" dedi (cuntayı kast ederek). Ayrıca, "Siz de Türkiye'ye gelmiyor musunuz?" dediler. ERNK sözcüsü, "Biz dönüyoruz, ama kendi yolumuzla, halkın arasında, yoksa faşist cuntanın kucağına değil."

TKP'nin faşist cunta ile uzlaşma çalışmalarının bir parçası olan konferans, bu çirkin işbirliğini sergileyen platform ötesinde anlam taşımadı.

Halkların Kurtuluşu ve Hakları İçin Uluslararası Liga kongresi yapıldı. Kongrede ERNK ve Avrupa Kürdistan Komiteleri temsil edildi

Birleşmiş Milletler'e tanınan (NGO-hükümetlere bağlı olmayan uluslararası örgütlerden) "International League for the Rights and Liberation of Peoples" kongresi 4-6 Aralık tarihlerinde Paris'te Fransız parlamento binasında toplandı.

Toplantıya, aralarında Nobel Barış Ödülü sahibi, tanınmış hukukçu, bilim adamları, hükümet sözcülerinin de bulunduğu çok sayıda otorite sahibi delege katıldı. Toplantı boyunca halkların kurtuluş sorunları, dayanışma ve halkların haklarına saldırılar ile bunlara karşı durulması üzerine konuşmalar yapıldı ve kararlar alındı.

Kongre sonunda, Birliğin eski başkanı Leo Matarasso (Fransız Hukukçu) görevi yeni başkan Arjantinli Nobel

Barış Ödülü sahibi bir üyeye bıraktı.

Kongre sonunda oybirliği ile "Emperyalizmin ulusal kurtuluş hareketlerine terörist demesi reddedilerek, ulusal kurtuluş mücadelelerinin desteklenmesi" karar altına alındı.

Toplantının resmi üyeleri olan Avrupa Kürdistan Komiteleri ve ERNK temsilcileri toplantı boyunca delegelerle dayanışma ilişkileri kurdular. Kürdistan Komite sözcüsü, 4 Aralık tarihli toplantılarda iki kez söz hakkı olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini anlattı.

5 Aralık toplantısında ERNK Av.-Temsilciliği adına konuşan temsilci ise, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin mevcut durumu, TC faşist sömürgeciliğinin özel sa-

vaşını anlattı ve uluslararası dayanışmanın önemi ve zorunluluğunu vurguladı.

Kongrede konuşmalar yapan birçok delegasyonun yanı sıra Yunan ve Kıbrıs delegasyon sözcüleri de konuşmalarında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine geniş yer verdiler.

*

BM Genel Kurulu'nda ulusal kurtuluş hareketlerinin ve halkların kendi kaderini tayin ilkesi bir daha teyid edildi

BM 42. dönem 6 Komite'sinin 126. gündem maddesi, Zimbabve'nin hazırladığı "Uluslararası terörizm" üzerine olan ve Güney Afrika ırkçılığını hedefleyen karar taslağı, ABD ve Türkiye'nin de içinde bulunduğu birkaç emperyalist sömürgeci devletin muhalefetine rağmen büyük bir çoğunlukla onaylandı.

Kabul edilen karar taslağı her halkın sömürgecilik ve ırkçılığa karşı savaşının meşruluğunu kabul etmektedir.

Ayrıca ilgili konuda 44. oturumla da alınacak kararların alınan karara eklenmesi öngörüldü.

Federal Alman Parlamentosunda İlginç tartışma:

Soru Önergesi ve Hükümetin Açıklaması, Alman Yetkililerinin MIT ve Komkar'la İşbirliğini Belgeledi

Soru önergesinin sahipleri:

Wüppesahl ve Yeşiller grubu.

Önerge kayıt no: 11/1025.

Önergenin başlığı: "Alman Güvenlik makamlarının Kürt örgütleri arasındaki yanlış bilgilendirme kampanyasına katılımları ve PKK'ye karşı önlemler"

Önerge 16 sorudan oluşur.

Önergeye hükümet cevabı: 20 Kasım.

"I. Spiegel" ve "Tageszeitung" gazetelerinde yayınlananların dışında 24 Nisan '87'de yazılan ve 6.7.87 tarihinde Köln'den postalanan "PKK'yi hain ilan ediyoruz" başlıklı bildirimlerin MIT'e ait olduğunu hükümet ne zaman beri bilmektedir? Bu konuda ne tür bilgi sahibidir?

2. Tarihsiz olarak yazılan 30.7- 5.8.87'de Paris'ten gönderilen ve "Kürdistan yurtsever devrimcileri" imzasını taşıyan "Doğan Karakoç katledildi" başlığını taşıyan bildiriyi yazarlar hakkında federal hükümetin bilgisi nedir? Hükümet esas bildiri yazarları hakkında neler yapmaktadır?

3. ... Federal hükümet neye dayanarak bunları resmi bir belge olarak yorumlamaz olarak "İç Güvenliğimiz (Federal İçişleri Bakanlığı bülteni, bn.)"-de yayımlıyor?

4. Federal hükümet "Spiegel" ve "Tageszeitung" gazetelerinin bildirimleri aslı basanın MIT olduğuna dair iddiasını doğru olmayan bir iddia olarak mı değerlendiriyor?

5. Federal hükümet, bildirimleri yazan ve gönderenin MIT olduğunu kabul ediyor mu?

6. İç Güvenliğimiz adlı dergide çıkan ve okuyucuların da eksik bilgilerine hitap etmenin de dışında Kürt örgütleri arasında kıskırtıcıtlık anlamına geldiğini kabul ediyor mu?

7. Federal hükümet, kaynağı Türk devleti olan ve Kürt örgütleri arasında gerginlik yaratan bu tür şeylerin tekrarı önlemek için ne tür önlemler almaktadır?

8. Hükümet, D. Karakoç'la ilgili bildirim 27.7.87 tarihinde Köln'de yapılan aramalarda ele geçirildiğini iddia ediyor mu?

9. "PKK'yi hain olarak ilan ediyoruz" adlı bildirim diğerlerinden farklı olarak haber

ajanslarının yoluyla değil, sadece bir kısım politik ögelere, tanınmayanlara, örgütlere ve daha sonra polis tarafından PKK'nın saldırıları konusunda uyarılması hedeflenen Komkar yöneticilerine gönderildiğini hükümet biliyor mu?

10. Bu bildiri yazarlarına ve daha sonra polis tarafından olduklarına dair uyarıldıkları insanların adreslerinin nasıl bu denli açık olduğunu hükümet açıklayabilir mi?

11. Hangi güvenlik dairesi bu tür yazıların gönderilmesine yardımcı olmuştur?

12. Ne zaman beri Federal Savcı, PKK hakkında paragraf 129/29a (terörist örgüt kurma)'ya göre soruşturma yürütmektedir?

13. 27.7.87 tarihinde elkonulan PKK'ye ait listeler Türk devletine verilmiş midir? Türk tarafı hangi yollarla bu bilgileri elde etmektedir?

14. Geçen sene bir PKK'li etrafında kurulan bomba komposunun asıl faileri konusunda hükümet ne tür bilgiler sahibidir?

15. Bu durumda federal hükümet, Türk MIT'inin faaliyetlerini kabul ediyor mu?

16. Federal hükümet, güncel durumdaki PKK'nin derneklerini kapatmayı düşünüyor mu? Ya da böyle bir adıma karşı çıkan durumu nasıl tanımlıyor?"

Federal Alman Hükümetinin cevabı:

"Bu iki örgüt (PKK ve Komkar, bn.) anayasamızın 73/10-c fıkrası gereği anayasayı koruma kanunu çerçevesinde gözlemlenir.

"Bu tanımlama gruplarından birinin tarafını tutmayı dışlar. Gruplar arasında kışkırtma yaratma kampanyası suçlaması doğru değildir. Yanlış bilgilendirme kampanyasına 'Nr. 4/87 iç güvenliğimiz'de yayınlanan yazılarla katıldığını iddiasını reddediyoruz. 'PKK'nin eylemlerini protesto ediyoruz' başlığı ile yazılan makaleler Komkar'ın 5 ve 13 Nisan bildirimlerine dayanmaktadır. Güvenlik makamlarının inancına göre bu bildirimler Komkar'a aittir. Komkar'ın bu bildirimleri yalancı olarak açıklaması yoktur.

Sözkonusu bilgileri MIT'in yaydığına ait başvuru elimize geçmemiştir. Fakat basındaki iddialar, hükümetçe bilinmemektedir. Somut bilgi yeterliliğinden hükümet bir değerlendirilmeden yana değildir.

... Cumhuriyet Savcısı, PKK hakkında bir soruşturma açmamıştır.

27 Temmuz '87'de ele geçen listeler Türk makamlarına verilmemiştir. Federal Alman hükümeti, şu anda kendisinden istenen bilgileri ayrıntılı veremeyecek durumdadır."

Hükümetin açıklama- larının güncel uygulamalarıyla yalanlanmasın monarını yorumuna yetmektedir.

Demokrat Güçlerin Mücadeleleri Dayanışması Artıyor

Danimarka'da demokrat güçler, geçmişte Vietnam halkına verdikleri desteği mücadelelemize vermenin çalışması içindeler. Bu gelişme halk kurtuluş mücadelemizin haklılığından ve yurtseverlerin yaptıkları etkin çalışmalar sonucu sağlanmıştır.

Gelişmenin son örneği 500.000 nüfuslu Fyn adasında oldu. Danimarkahlara yönelik yoğun tanıtma, dayanışma toplantıları, sergi, seminer ve geceler düzenlendi. 6, 7, 8 Kasım tarihlerinde günde dört saat açık olan bir sergi düzenlendi. Sergiyi 15 000 Danimarkalı

gezdirdi. Mücadelemiz hakkında sorular soruldu, bilgilendirildi. Danimarka dilinde yazılmış yüzlerce dergi ve broşür dağıtıldı.

Ayrıca Kürtçe, Türkçe, Danimarkaca haftada bir saat yayın yapan radyomuz, dayanışma çalışmalarımıza önemli katkı yapmaktadır.

Dayanışmacı Danimarkalılar "Kürdistan Dostluk Derneği"ni kurdular. Amaçlarının: "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine her türlü destek ve yardımı yapmaktır" bir basın bildirisi ile açıkladılar.

— Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!
— Yaşasın Uluslararası Dayanışma!

Fyn'den ERNK taraftarları

Eski bir köy korucusu ile yapılan röportajı yayınlıyoruz

“Bana bir kağıt uzatarak ‘bunu imzala’ dedi”

Köy koruculuğu sistemi, faşist Türk sömürgecilerinin baş vurduğu bir cansimidi olarak oluşturuldu. Rejim çöküşünü bu sisteme dayanarak kendisini ayakta tutmaya çalışıyordu. Abdulhamit döneminde oluşturulan Hamidiye Alayları deneyinden yararlanarak oluşturulan koruculuk sisteminde amaç “Kürt’ü Kürd’e kırdırmak”tır.

Köy koruculuğu 4. yılını dolduruyor. Bu süre zarfında sömürgecilerin oyunları tutmadı ve bozuldu. Bugün sömürgecilerin bu oyunu tamamen iflas etti. 1987 Atılımı ile birlikte silahını bırakıp kaçan yüzlerce korucu oldu. Sömürgeciler bu sistemi ayakta tutmak için, zor kullanıyor, herkesi silah almak zorunda bırakmak istiyor.

Biz bu gelişmeleri bir de diğer taraftan aktarmak istiyoruz. Zorla verilen silahını bırakarak köy koruculuğundan vazgeçen Azad adlı bir yurtseverle, gazetemiz röportajı yaptı. Buna, nasıl köy koruculuğu yapıldığını, köy korucularına neler söylendiğini ve operasyonlarda nasıl davrandıklarını vb. gibi sorular yönelttik. Aldığımız ilginç cevapları okuyucularımıza da sunuyoruz.

Berxwedan: Ne zaman ve nasıl köy korucusu yapıldınız?

Azad: 1987 Ocak’ında, evde oturduğum bir gün, merkezden beni istediklerini söylediler. Merkeze gittiğimde, karakol komutanı beni karşıladı. Bana bir kağıt uzatarak, “Bunu imzala” dedi. Ben kağıdı okumadan imzalamayacağımı söyledim. Bu arada karakol komutanı büyük bir öfkeye kapıldı. Üzerime yürüyerek, hiddetle, “İmzala ulan şu kağıdı, yoksa gerisini sen düşün” dedi. Ben imzalamamakta direttilim. Bunun üzerine, açıkça tehdit etmeye başladı. “Eğer bu kağıdı imzalamasan, bu yörede olacak bütün olayların seni sorumlu tutarız” dedi. Ya bunu ya da koruculuğu kabul etmemi istediler. Ben o anda başka bir çarem olmadığı için silahı aldım.

Bana, başta nöbet tutmayacağıma ve ayda 150 bin lira aylık alacağıma söylediler. Tabii bu, bana silahı vermek için verdikleri vaadlerdi. Fakat, daha sonra nöbete çıkarılmakla da kalmadılar, askerinin önünde bizi götürüyorlardı.

Berxwedan: Köy korucusu ve asker olarak gücünüz neydi? Hangi alanda operasyonlara katılıyordunuz?

Azad: Biz yaklaşık 170 korucuyduk. Bizim yanısıra, 4.000 düşman askeri de vardı. Görevimiz, Şırnak-Cudi dağı çevresinde ARGK gerillalarına karşı savaşmaktı. Bu sayı sürekli olarak alanda bulunan sayıydı. Zaman zaman sayımız bunun çok üstüne de çıkıyordu. Çünkü her yere asker sevkiyatı vardı.

Berxwedan: Bu kadar kalabalık sayıya rağmen başarılı olamadığınız ortada. Bunun

nedenleri sizce nedir? Yani, korucu ve askerler bu savaşa nasıl bakiyorlar?

Azad: Şimdi, birçok nedenini siz de biliyorsunuz. Sömürgeciler topraklarımızı yağal etmiş, kimse bunların tarafını tutmuyor. Halk bunlardan nefret ediyor.

Bir de meselenin diğer bir tarafı var. Asker savaşmak istemiyor. Büyük bir korku içinde. Bunu biz operasyonlarda çok açık bir şekilde gördük.

Devletin zorla eline silah verdiği köy korucularına gelince de, bunların çoğu isteksizdir. Kürtlerin birbirine kırdırılmak istenmesini içlerine sindiremiyorlar. Çoğu da yurtsever duygulara sahip. Kürt ve Kürdistan, onlar için de sahip kılmaları gereken değerlerdir.

Türk devleti ARGK savaşçılarına aleyhine çok propagandalar yapıyor. Onlar için “Ermeni”dir, vatan hainidir, başka yerlerde kaçıp gelenlerdir” diyor. Ama kimse bunlara inanmıyor. Çünkü, herkes ARGK’lileri tanıdı.

Hakkari-Şırnak arasında kalamın mıntıkaya Türk askeri gremiyor. Burası kurtarılmış gibidir. Cudi dağının üzerine ise asker kolayca gidemiyor. Yazın göçerlerin arasına asker kolayca gidemiyor. Hemen hemen hiç uğrayamadı.

Örneğin gerillaların basınırlama, eylemlerine anında müdahale ediyor. 2-3 saat sonra veya gündüzü bekleyerek gidiyor. Arazinde köye yaklaşmak istediğinde ise, bu kez köy korucuları bu durumda biraz da olsa gerçekleri görmeye başlıyorlar. Bizi birbirimize kırdırıyorlar, kendileri ise gelmiyorlar deyip silahlarını bırakmaya başladılar. Bu durumlar onları çok etkiliyor. Ayrıca devrimcilerin gücünü de çok iyi görüyorlar.

Berxwedan: ARGK gerillalarının size yaklaşımı nasıldı?

Azad: Bizi sürekli ikaz ediyorlardı. Silahları ilk aldığımızda, “Bize karşı kullanasınız diye verdiler ve sizleri ihanete çekmek istiyorlar” diyorlardı. Ayrıca bizim de Kürt olduğumuz, bize karşı savaşmak istemediklerini ama buna mecbur kahrılırsa, hakkettiğimiz cezaı vermektен çekinmeyeceklerini de söylüyorlardı. Biziz vazgeçirtmek için birçok çareye başvurduk.

Berxwedan: Peki devrimcilerin bu çabası sizde nasıl bir etki yarattı? Özellikle de koruculara karşı yoğun eylemler geliştirdi. Bu durumlar karşısında tavırınız neydi?

Azad: Bunlar bizi çok etkilerdi. Biz zaten, “Eğer Apocular köyümüze gelirse onlara karşı silah kullanmayız” diydük. “Silahlarımızı isterlerse hemen veririz. Daha sonra da baskına uğradığımızı merkeze bildiririz” diye aramızda anlaşmıştık.

Bize sürekli olarak “Apocuları vurmamızı” söylüyorlardı. Kendi aramızda bunla-

Köy koruculuğunun iflas belgeleri

rın isteklerine uymayacağını hep söylüyorduk. Çatışmalarda veya başka zamanlarda devrimcilerle karşılaşmamak için büyük bir çaba harcıyorduk.

Her gün komutan bize, “Sizin mıntıkada hiç Apocu vurulmadı, bunun hesabını soracağım. Ulan siz de Apocusunuz” diyor. Bütün bu tehditlere rağmen biz, istediklerini yapmamada ısrarlıydık.

Berxwedan: Bir başka konuya gelelim. Halkın köy korucularına, yani size yaklaşımı nasıldı? Sizin hakkınızda neler diyorlardı?

Azad: Köylülerin hepsi bize karşıydı. Bizim durumu-muzun ihanet olduğuna sık sık söylüyorlardı. Hatta babam bile hergün, silahı geri vermem için baskı uyguluyordu. Bir keresinde (bu son günlerde oldu), “Eğer silahı vermezsen ben intihar edeceğim” dedi

Kimse köy korucularına sahip çıkmıyor. Örneğin vurulan köy korucularının cenazelerini kimse kaldırmıyor. Sapişiz orta yerde kalıyor. Yine, hiç kimse bunlara “Allah rahmet etsin” demiyor. Köylüler koruculara iki ad takmışlardır: “Sixur” ve “Caşş” diyorlardı. Bunlar ise kendisini satmış, hain anlamına geliyor.

Berxwedan: Halk ve devrimcilerin size karşı tavırları çok açık görülüyor. Bu durum karşısında siz ne düşünüyorsunuz? Halka ve devrimcilere davranışlarınızı nasıl oluyordu?

Azad: Şimdi silah alan korucuları ikiye ayırmak gerekir. Benim gibi çoğu zorla silah almaya mecbur edildiler. Ama bazıları var, onların durumu çok farklıdır. Diyebiliriz ki, bunlar gönüllü olarak silah alıyorlardı. Bunlar silah almadan önce de devrimcilere karşı şu işlemleri yapan ajan veya ihbarci kişilerdi. Devrimciler tarafından cezalandırılacakları çok iyi bildiklerinden, düşmandan silah alıyorlardı.

Dediğim gibi bazıları mecburiyet karşılığında alıyordu. Bunlar, devrimcilere karşı silah kullanmıyordu. Hatta ço-

ğu, bir devrimci şehit düştüğünde gözyaşı döküyordu. Bunlar eni sonu mücadeleye kalmayı düşünüyorlar. Bir yolunu bulup gerillalara ulaşmak istiyorlar.

Berxwedan: Bu konuda hiç bir imkanınız olmadı mı?

Azad: Aslında biz de çok düşündük. Her gün, bu konuda kendi aramızda hep konuşuyorduk. Bizim yerimiz gerillaların yanındı, diydük.

Fakat bir çatışma anında veya başka bir zamanda yanlarına gitmeye çekiniyorduk. Kendimizi onlara tanıtamazsak bize ateş ederler, diyorlardı. Bundan dolayı, başka şekillerde ilişki kurmanın yollarını aradık. Hiç bulamazsak da, ne pahasına olursa olsun onlara ulaşmaya kararlıydık. Alınımıza bir kara leke gibi sürülmüş olan bu şerefsizliği daha fazla taşımak istemiyorduk.

Berxwedan: Sizin bu durumunuzu, ordu komutanları da biliyor muydu? Tavırları nasıldı?

Azad: Bize hiçbir güven duymuyorlardı. Yüzbaşı sık sık, “Siz de Apocusunuz, hepimizi öldürecekmiş” diyor. Operasyonlara çıktığımızda askerlere, “Bunlara dikkat edin, eğer kaçarlarsa vurun” gibi talimatlar veriyorlardı. Ara sıra toplantı yapıyorlardı. Bu toplantılarda bize de “gündüz külahlı, gece silahsız, yoksa Apular bu kadar rahat hareket edemezler” diyorlardı. Bize, Apocularla birlik olup, gece eylemlere katıldığımızı söylüyorlardı. Bu örnek bile, onların nasıl bir korku içinde olduğunu göstermeye yeter. Kürt halkının hepsine karşı güvensizlerdi.

Berxwedan: Askerlerle birlikte operasyonlara çıkıyordunuz. Operasyonları nasıl yürütüyordunuz? Sizin ve askerlerin durumu nasıldı?

Azad: Operasyona ve nöbetlere askerlerle birlikte katılıyorduk. Operasyon ve nöbetlerde, biz sürekli olarak askerlerin önünde iddik.

Nöbetleri akşamdan sabaha kadar tutuyorduk. En ön-

de biz bulunuyorduk. Bizim arkamızda askerler, onların arkasında da komutanlar vardı. Asker böylece ortaya alınmıştı. “Şüpheli kimi görürseniz” diyorlardı, “komutan da olsa getirin.” Yollardan gide-miyorduk. Taşlık arazide yoldu alıyorduk.

Operasyonda da durum aynıydı. Biz 50 metre askerin önünde yürüyorduk. Bu durumda çatışma çıkarsa kendimizi kenara verip, askerin öne geçmesini sağlar ve önümüze girdiklerinde ise bunları vururuz, diydük. Her gün askerlerle aramızda tartışma çıkıyordu. Biz Kürdüz, diydük. Kendi insanlarımıza kurşun sıkamayız.

Askerler ise tek başına çok korkuyorlardı. Geceleri köyden veya çevresinden ayrılmıyorlardı. Gece operasyon yapıyorlardı. Gece hareketi yasaktı. Genellikle nöbetlerde ses çıkarıyor ve uyuyorlardı. Çoğu aramak askerler nöbeti bize bırakıp evlere yatmaya gidiyorlardı.

Berxwedan: Askerlerin savaşa karşı tavırları nasıl? Görüldüğü kadarı ile komutanların emirlerine uymuyorlar? Ne kadar süre koruculuk yaptınız, bu sürede çatışmaya girdiniz mi?

Azad: Şimdi, askerlerin yüzde sekseni diyebilirim, savaşmak istemiyor. Devrimcilerle karşılaşmamak için büyük çaba harcıyorlardı. Mesela bir keresinde iki asker silahını bırakıp kaçtı. Yine bir asker kendisini yaraladı. Giderken de, “Cehennem deresinde kurtuldum” dedi: Daha sonra bu askere 10 yıl hapis cezası verildi.

Benim koruculuk yaptığım süreye gelince; 8 aya yakın yaptım. 6 ay Cudi Dağı’nın çevresinde hareketlara katıldım. Ben kendim direkt çatışmalara katılmadım. Yalnız düşman, 10 asker veya korucu öldürülürse, 1 kişi olarak gösteriyor. 10’nu 1 diye veriyor.

Berxwedan: Gazetelerde de çıktı, çok sayıda korucu silahını bırakmak istiyor. Türk sömürgeci yetkilileri bunu kabul etmiyorlar.

Azad: Benimle birlikte 70 kişi ayrılmak istedi. Hepsini silahını bıraktı. İsterseniz bizi öldürün, biz silah almayacağız, dediler. Kaldı ki böylesi bizim için şerefleri bir yoldu. Ayrıca 500 dilekçe verilmişti. Bunların hepsi istifa etmek istiyorlardı. Fakat, dilekçeleri kabul edilmiyorlardı. “Silah almamamız, hepimizi öldürecek, tutuklayacağız” biçiminde tehdit ediyorlardı. Artık kimse bu tehditlere kulak asmiyordu. Ben kendim sürekli dilekçe veriyordum, ama bir türlü kabul etmediler. 3 kere intihara kalkıştım. Yine de silahımı almadılar. En sonunda hasta olduğumu söyleyip 3 gün izin aldım. Daha sonra silahımı muhtara teslim edip, köyden kaçtım. Şu anda da gördüğünüz gibi bu şerefsizliklekesini alınmdan silmek istiyorum.

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Kürdistan Gençliği ve Mücadele

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun önder gücü PKK, orduyu ARGK, cephesi ERNK'nin katettiği gelişmelere karşı çığına dönen sömürgeci faşist cunta, halkımıza karşı dizgin-siz bir savaş yürütmektedir.

Sömürgeciler, gençliği yozlaştırma, pasifize etme ve ulusal kurtuluş mücadelesinden uzak tutmaya çalışmaktadırlar. Çünkü günümüzde gençlik ARGK saflarında hızlı bir şekilde saf tutmaya başlamıştır.

Genelde Kürdistan halkına özde gençliği yönelen faşist cunta; baskı, zulüm, işkence, keyfi tutuklamalarla gençliği ya Türkiye metropollerine, ya da Avrupa ülkelerine özellikle sürgün etmektedir.

Ama tüm özel savaş yöntemlerine rağmen, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi kısa zamanda Kürdistan gençliğini etkileyerek önemli oranda bünyesine çekmiştir. Ve gençlerin mücadelesine örgütü "Yekütiya Xortên Şoreşgerên Welatparêzên Kurdistan" da kurularak Kürdistan tarihinde önemli bir adım atılmıştır.

Öncümüz, her türlü yozluğa, ulusal inkarçılığa ve küçük-burjuva milliyetçiliğine, reformizme, teslimiyete karşı direnerek mücadeleye bayrağını yükseltmiş, eğürlük ve bağımsızlık yolunu açmıştır.

Stuttgart'tan Şehmus

"Dersim'de Zaptedilemez Bir Kin Gördüm"

Ben 1985 yılında Libya'ya işçi olarak çalışmaya geldim. Geldim ama Türk burjuvazisinin baskı ve zulmünden buradan da kurtulamadım. Aynı şey, buradaki bütün işçi arkadaşların da başına gelen bir olaydır. Bunlar, anlatılmakla bitmez. Bildiğim tek şey, köklü bir çözümün gerekliliğidir. Zaten bu çözüm yolunun ne olduğunu bugün, artık herkes biliyor: Devrim. Ülkem Kürdistan'a gittiğim zaman bunu daha çok anladım.

Kürdistan'ın Dersim yöresinde oturmaktaayım. Bu alandaki halkımızın Türk sömürgecilerine karşı zaptedilemez kını mevcuttur... Kemalizmin zehriyle çilginlaşmış bazı inkarcıları saymazsak, genelde halkımız her geçen gün kinini daha da bilemektedir. Bugün PKK önderliğinde yürütülen kurtuluş savaşımız,

12 Aralık 1981 tarihinde Kamışlı'da, faşist Türk sömürgecilerinin gerçekleştirdiği bir katliamda 15 kişi öldürülmüştü. 9'u Güney-Batı Kürdistanlı olan bu kişilerden 6'sı ise Kawa örgütüne mensuptu. Katliamdan sağ kurtulan 1 kişi vardı. Bu da, 13 kurşun yarası almış olan Heybet Açıkgöz'dü.

Heybet Açıkgöz ile Berxwedan muhabiri İsveç'te bir röportaj yaptım. Faşist Türk sömürgecilerinin Kamışlı'da gerçekleştirdikleri bu katliam, onların gerçek yüzlerini bir kez daha ortaya koymaktadır. Berxwedan muhabirinin hem bu katliam ve hem de ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine katliamın tanığı ile yaptığı söyleşiden bazı bölümleri yayınlıyoruz.

Gerilla Kılığına Giren Kontraları Artık Halk Tanıyor

Bu seneki iznimi Karaköy'de geçirdim. İstanbul'da da geniş izlenimlerim oldu.

Bingöl ve çevresinde, gerilla çalışmalarına karşı düşman en çok kontr-gerilla taktiklerine başvuruyor. Bu faşist birlikler, gerilla kılığına giriyor, köylere iniyor, köylülerini siniyor, çirkin şeyler geliştiriyorlar. Bununla da gerillaları halk nezdinde kötülemek istiyorlar. Fakat hemen şunu belirtiyim: Halk bu özel savaş taktiklerini iyi biliyor ve boş çarkıyolar. Asker öyle istediği köye gidip operasyon yapmıyor. Kontr-gerilla timleri bile, çoğu kez kırdan güvenlikli yerler seçiyor, en erkenden karakollara dönme yollarını arıyorlar.

Bingöl'de kaldığım süre içinde çok eylem oldu. Düşman bunları ya gizledi, ya da çarpıtarak verdi. Örneğin 3 devrimcinin şehit düştüğü eylemde 8 asker ölmüştü. Bunları vermediği gibi, şehit olan savaşımların sayısını fazla verdi.

İstanbul'da kaldığım iki

Kamışlı katliamından 13 kurşun yarası olarak sağ kurtulduzum. Kısaca bize bu gelişmeleri anlatır mısınız?

1980 cuntası ardından birçok örgüt gibi Kawa da pek düzenli olmasa da yurtdışına çıktı. Güney-Batı Kürdistan'ın Kamışlı kentinde kalabalık bir grupken, Türk faşist güçlerinin saldırısına uğradık. Saldırıdan yalnız ben sağ kurtuldum.

Faşist Türk sömürgecileri olayı çarpıtmak istediler. Ama bu oyunları tutmadı.

Ben katliamdan yaralı kurtuldum. Başta Kawa olmak üzere hiçbir örgüt bana sahip çıkmadı. 6 ay zindanlarda kaldım. Hatta yaralı olarak ölüme terk edildim...

Katliamın ardından bu tür bir durumun ortaya çıkışını nasıl yorumluyorsunuz?

hafta içinde yurtsever çevrelerde büyük bir umut, coşku ve PKK'ye inanç gördüm. Bu arada konuşabildiğim çoğu yurtsever ilişkisizlikten ve ellerine yayının ulaşmamasından şikayetçiydiler.

Akşam kahvede TV haberlerini izliyorduk. Haberlerde Zeytinburnu polis karakolu baskını verildi. Hemen herkesin yüzünü bir sevinç kapladı. "Eylemi mutlaka PKK yapmıştır" tartışması başladı. Bu, PKK'ye duyulan güvendi. Bu arada, İstanbul Kazlıçeşme'de grev işçileri grevi başlatı. Grevci işçiler PKK sempatanlarını arayarak greve öncülük etmelerini istiyorlardı.

Aktardığım birkaç olay, gözlemlerimin sadece küçük bir parçası. Çok açık olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Kürdistan halkının umut kaynağı olduğu gibi, Türkiye emekçilerini de geniş ölçüde etkilemiş.

Şandi

Den Haag/12.11.1987

"... GÖREV ERNK SAFLARINDA YER ALMAKTIR"

Bildiğiniz gibi, benim o dönemde Kawa ile ilişkim vardı. Bu örgütte arkadaşlarımız olmasına rağmen bana hiçbir yardımları olmadı. Çünkü yönetici şeflerin düşüncelerinde katledilenlerin anısına saygı diye bir şey sözkonusu değildi. Daha doğrusu devrimci samimiyetleri yoktu. Bunu tavırları ile de gösterdiler.

Oysa PKK militanlarının, şehitlerinin anılarına ne denli bağlı olduklarını, bugün bunun için mücadele geliştir-diklerini hepimiz bilmekteyiz.

Katliamdan sağ kurtulduktan sonra ne yapmayı düşünüyordunuz?

Benim bir amacım vardı: Faşist Türk cuntasına karşı savaşmak istiyordum. Bütün bireysel uğraşılarım rağmen Kawacıları ülkeye yönelik çalışmalara döndüremedim. Bunlar da, diğer teslimiyetçi Kürt örgütleri gibi Kürdistan'ı unutmuş her şeyi İsveç'le sınırlamışlardı. Bu ortamda, ihanet yuvasında onurlu yaşamak için bireysel savaş verdim.

1981-84 yılları arası dönemde, çeşitli nedenlerden dolayı PKK hakkında da yeterli bir bilgi sahibi olmadım. Hala eski şartlanmışlığın etkisi vardı.

15 Ağustos Atılımı büyük bir yankı uyandırdı. Bu atımdan nasıl etkilen-diniz?

15 Ağustos, bende tarif edilemeyecek bir etki yarattı. Çünkü, bunu basit bir saldırı eylemlerinin başlangıcı olarak ele almamak gerekir. En ufak bir eylem bile, aylarca süren bir istihbarat, keşif, mevzi vb. sorunların çözümünü sonucunda oluyorsa, böylesi seri eylemliliğin altında derin gerçekler yatar. Ayrıca bu tarih, ihanetle direniş, devrim ile karşı-devrim saflarının netleştiği, Kürdistan halkının umutlarının şahlandığı, düşmanın ise korkuya kapıldığı bir dönemin adıdır. 15 Ağustos, katledilen yüzlerce PKK militanının Kürdistan tarihindeki ve bence Kamışlı'da katledilenlerin de anısını yaşatma tarihidir. Bence, bu böyle görülmelidir.

Biliyorsunuz, bazı sol maskeli güçler buna, "provokasyondur", "erken-dir" dediler...

Aslında bunların durumuna fazla şaşmamak gerekir. Ben ve benim gibi birçok insan yakıtı ve bu siyasetin, devrimci olduğuna inanarak saflarına katıldı. Lenin'in deyimleriyle "zor yıllar yaman yıllardır." Biz de bu zor yıllarda bu örgütlerin içyüzünü görebildik... Bu örgütlerin en hırçın olduğu dönem, Kürdistan'da mücadelenin en yükseldiği dönemlere denk gelir.

Ülkede silahlı köy korucularına vurulan darbe, dikkat edilirse en fazla Avrupa'daki kıravath köy korucularını etkilemiştir. Hepsini bu mücade-

leye sayıfalar dolusu yazarak, "katliam" dediler. Halbuki, TC faşizmi gözüm önünde 15 kişiyi öldürürken, onlar böyle bir kampanya başlatmadılar. Yine Sason'da, Hezil'de ve daha birçok alanda onlarca PKK militanı şehit edilirken, bunlar hiçbir açıklamaya yapmadılar. Ben PKK'li değilim, ama bu gerçekleri görmemek alçaklığın, rezilliğin, namertliğin ta kendisidir. Onun için Mardin'de köy koruculuğuna vurulan darbeyi, Avrupa'daki yandaşlarına vurulan bir darbe olarak anlamak gerekir. Bu konuda Türk soluna değinmeyeceğim. Çünkü onlar hala Kemalizmin icazetli şovenizmi ile doludurlar.

15 yıldır, Türk solu birçok darbe almasına rağmen, şovenlikte ısrarlı davranmaktadırlar.

Kürt milliyetçiliğine gelince, bence bu duygu kabarsa da zararlı değil. Önemli olan bunu verimli ve sonuç alıcı kanallara yöneltmektir. Benim teslimiyetçi dedim örgütler, TKSP, Rızgari, Kawa, Peşeng vd. 'leri milliyetçi bile olamazlar. Eğer milliyetçilik damarları daha canlı olsaydı, ülkeleri için bir şey yaparlardı. Ama onlar ihanette inat ediyorlar.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bugünkü gelişimi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu konuda Kürt ulusuna gerçekten büyük görevler düşüyor. Bu görev, ERNK saflarında dürüstçe, samimice işçisi, köylüsü, aydını, öğrencisi, kadını vd. tüm kesimleri ile örgütlü ve kararlı bir şekilde yer almaktır.

Cephe silahını yetkince kullanmalı, böylelikle ulusal bağımsızlığa ulaşma sürecimizi kısaltmalıyız. Düşmana ve işbirlikçilerine güç veren zeminin kurutulmalıyız. Bunu başardığımız oranda Cephemize layık birer nefer olduğumuza inanabiliriz.

Son olarak söylemek istedikleriniz var mı?

Aslında anlatmak istediklerim çoktur. Önemle üzerinde durmak istediğim husus; başta Kawa olmak üzere diğer örgütler içerisinde de yer alan ve gerçekten Kürdistan'ın bağımsızlığını samimi bir şekilde isteyen herkes, bugün şehitlerimizin intikamını kat kat fazlasıyla alan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına maddi ve manevi olarak destek olmalı, ERNK içindeki örgütlerde yerini almalıdır.

Yine, binbir zorluklar ve olanaksızlıklar içinde Kürdistan'da zorlu doğa koşullarına ve düşmanla arasındaki güç dengesizliğine rağmen, görkemli ve militan bir mücadeleyi yürüten ARGK savaşımlarına sahip çıkmalıyız. Tüm ilerici insanlığa bu savaşımızı mal edilebilmelidir.

Son olarak, bana yıllarca sakladığım bu kinimi bir miktar da olsun dökmeye fırsatını veren Berxwedan'a üstün başarılar dilerim.

Libya'dan
Dersimli bir işçi

PKK Kürdistan'dır, PKK Halktır!..

Yıllardır ülkemden uzaklarda bulunan, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük özlemini çeken yüzlerce Kürt kadınlarından biriyim. Yakında Kürdistan'a izine gidip geldim. İzin izlenimlerimi ulusal kurtuluşun sesi Berxwedan'a yazmayı yararlı görüyorum.

Gümrük kapısında kimlik kontrolünü yapan polis, pasaportumda çocukların ismini ve resimlerini görünce, faşistçe bana bakıp, çocukların yanında yok mu diye bağırdı. Ben hayır deyince pasaportumu önmeye fırlattı.

Evet, akşam geç saatlerde otobüsle Kürdistan'a hareket ettik. Otobüs tıklım tıklım Dersimlilerle doluydu. Yolculuk boyunca hiçbir arama ve kimlik kontrolü yapılmadı. Malatya'ya varır varmaz, kontrol başladı. Elleri denetim listesi, gelip geçen tüm araçları didik didik arıyorlardı. Halkımız da sömürgeci askerlerden artık korkmuyor, hele hele kadınlar, arkaerilerden olmadık küfürler söyleyip alay ediyorlardı. Zaten korkmaya gerek yoktu, çünkü hepimiz Kürdistanlıydık ve o ülke de bizim ülkemizdi. Korkan ve yabancı olan, sömürgeci askerlerdi.

Yıllardır devrimci geçinen sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva milliyetçilerin, "Halk korkuyor, aman yapmayın halk bilincisizdir, Apocular halkın kadereyle oynuyor" diye yaptıkları karşı devrimci propagandalarını, ülke topraklarına girer girmez sahtekarlıklarını bir daha hatırladım.

Evet, mevsim kışa giriyordu. Kürdistan'ın dağlarına beyaz karlar yağmıştı. Fakat ARGK savaşçılarının sömürgeci Türk devletine vurduğu ölümcül darbeyi, ve ülkemize yeni doğan özgürlük güneşini görünce, mevsimin kışa değişti, bahara, güneze ve yeniyi doğru açıldığını hissettim. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu için her mevsim bahardı. Dağlarımızdan kentlere doğru esen rüzgar özgürlük rüzgarıydı. Faşist TC'ye ve uşaklarına ölümlü, halkımıza ise bağımsızlığı müjdeliyordu.

Dersim'de durumu daha değişik gördüm. Yol boyunca, adım başı askerlerle doluydu. Her tepenin başında bir "mehmetçik" tetikte bekliyordu. Fakat onlar da isteksiz, kendilerinden bezmiş, gün sayıyor gibi görünüyorlardı. Tüm köy ve kasabalarımıza Kemalizin,

özel yetiştirilmiş MIT elemanları yerleştirilmiş, alevicilik ve Tuncelcilik maskesi altında Kemalizm kötürkünüyor.

ARGK savaşçıların son günlerde okulları yakma eylemleri, TC'nin kışla kültürünü yerle bir etti. Tüm faşist yetkilileri birbirine düşürmüştü, ajan ve uşak takımı ise kaçacak yer bulamıyor, artık korkularından halk arasında gerillaları övmeye başlamışlar. Ve gene bu eylemler TC'nin seçim propagandasına da büyük darbe vurdu.

Ekonomik bunalm, yoksulluk, baskı, zulüm ve yozluk ortamı devrimi dayatmış durumda. Halk, "Kaybedecek bir şeyimiz yok" diyor ve savaşın daha da gelişmesini istiyor.

Köyümüze gittiğimde, örgütlü bir kitle ile karşılaştım. Yediden yetmişe her yaşta insanlarla görüştüm, hele kadınlar yanımdan hiç ayrılmadılar. Avrupa'daki mücadeleyi kendilerine uzun uzun anlattım. Onlar da son sekiz yıllık cuntam zulmünü ve gelişen mücadelemizi anlatmakla bitiremiyorlardı. Halkımız, "Tek kurtuluşumuz PKK ile olacak" diyor.

Hele çocuklar beni soru yağmuruna tuttular. Bir çocuk

bana, "Almanya'daki Apocular da bizim arkadaşlar gibiler mi?" diye soruyor ve bir diğeri ise, "Abla, arkadaşlar gececekle bizim çadırlara gelince bizim köpekler hiç ses çıkarmıyorlar. Bunlar nasıl insanlardır, köpekleri bile örgütlemişler" diyordu.

10 Kasım günü TC'nin savaş uçakları Dersim'in semalarında dolaşıp, belli yerlere bomba attı. Üç gün boyunca havada dolaşıp halka gözdağı verdiler, durum tam bir savaş andırıyordu.

Gene bir gün, köyden Elazığ'a gidiyorduk. Halk, otobüs seçimleri tartışıyor. Bir uşak, halkın konuşmasını kesip, "Babam, siz devletten ne istiyorsunuz; devlet size yol yaptı, okul yaptı, çocuklarınızı memur etti, elektrik getirdi. Siz gene devlete karşı duruyorsunuz. Böyle yaparsanız gene '38'de yaptıkları gibi bizi kıracaklar."

Bunu duyan 80-85 yaşındaki ak sakallı bir dede yerinden kalktı ve tir tir titreyerek şöyle konuştu: "Ülan, bu devletin yoluna da, elektriğine de, okuluna da memuruna da, anasına ..." ve titreyen elleriyle sakalını tutup, "Ülan, bu ağarmış sakalının her telinde, devletin derdi var. Elini

Harput tepesine uzatıp, Seyit Rızaları da burada darağaçlarına astılar. Çoluk çocuğumuz süngülediler, köylerini yakılar. Şimdi de bizim devlet olmuş. Ülan Atatürk'ün de, İnönü'nün de, Ecevit'in de, Erbakan'ın da Demirel'in de anasını, avradını... Bunların yaptıkları yanlarına kalmayacak. Bak her gün gençlerimiz bizim intikamımızı alıyorlar. Siz bu gençleri destekleyin. Türk devletinin köpeklerine oyunuzu vermezsiniz."

Yolculuk boyunca TC'ye ve uşaklarına küfürler yağdırıyordu.

Kıscacı, Rahimelerin, Demirelilerin, Mazlumların, Kemalilerin ve Agitlerin Kürdistan topraklarına aktıkları kanlarla filizlenen fidanlar, sık bir ormana dönüşmüştür. İşte, **PKK Halktır, PKK Kürdistan'dır** gerçeğini ülkede anlamak daha kolay olacak.

O halde, Kürdüm, yurtseverim, demokratım diyen her insanımızın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde yerini alması bir insanlık görevi ve onurdur.

— Kürdistan kazanacak!
— Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Mannheim'dan Zero

Sarı Mısto'nun Torunları, İpin Ucunu Resmen Evren-Özal Çetesine Teslim Etiler

Bilindiği gibi 16 Kasım 1987 tarihinde TKP ve TIP genel sekreterleri kendi istekleriyle Türkiye'ye geri döndüler. Kuşkusuz bu dönüş, kendi içinde çok şeyler taşıyor ve bizzat Türk devletinin de görünürde karşı çıkıp bunları gözetim altına alması vb. gibi bahaneler olsa da, öz anlamda çok önceleri kendi aralarında anlaşmışlarını ifade ediyor. Biz yurtseverler açısından, baylarımızın geriye dönüşünün altında hangi neden bulunursa bulunsun, bu, açık ifadeyle resmen TESLİMİYETİ kabullemektir.

Mevcut yapısı gereği, Türkiye'nin gerçek anlamda demokrasiye dönmüş bir ülke olmadığı ve tam tersine tüm demokratik kişi ve kurumların sansız düşmanı olduğunu sağır sultan bile bilmekteydi.

Bay sekreterler, siz Türk devletinin borazanlığını yapmaktan ve basım kendinizle meşgul etmekten başka bir şey yapmadınız. Türk devlet başkanı, hakkınızda resmen açıklamalarda bulundu: "Aramızda bazı ufak tefek pürüzler olsa da bunlar çözümlenir." Evet çok doğru. Şimdi, o bahsedilen pürüz olayı sahte bir TBKP programının hazırlıkları ortakça yapılmaktadır. Duruşmanın hemen başlatılmamasının altında yatan gerçek, bunun hazırlıklarının yapılmasıdır.

Baylar, eğer başta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olmak üzere, ortaya çıkabilecek devrimci çıkışları engelleye bilirsiniz, faşist Ev-

ren-Özal çetesi, her iki gözünden öpecek. Yok, sayet istenilen taleplerini yapmazsanız (ki, yapamayacaksanız da) her zaman olduğu gibi, teslimiyetin sonu kötü bir ölüm olacaktır.

Evet, teslimiyet ne ilk ve ne de son olacaktır. Kolları sıvamış hazır duruşta bekleyen ve her uyku yatağına girdiğinde, Ankara parlamentosunda Kürdistan'ın temsilciliğini hayal eden avukat bay Burkan da bu yolu sabırsızlıkla beklemektedir. Evet bayım, biraz daha sabretmelisiniz. Çünkü önce ana, peşinden de yavrusu gidecek...

Biz bütün Kürdistanlı yurtseverler, direnişe inanmış ve sizlerin teslimiyetçi anlayışını mahkum etmeye kararlı ve inatçıyız. Çünkü Kürdistan halkı, öncü gücünü sevmekte ve O'na sahip çıkmaktadır. Bükülmez gücümüz ve önder APO'muz vardır. Biz O'na ve O'nun çizgisine inanıyoruz. Bu çizgiye ve direnişe sonuna kadar inanıyoruz. Bundan böyle, peşinizden giden az bir kitle olsa da, onlar da sizleri mutlaka terkedip yalnız bırakacaklar ve sizler de bilinmeyen köşe ve adalara kaçacaksınız.

Yurtseverler, bu sahtekarların da sonu, H. Kutlu ve N. Sarginlar gibi olacaktır. Zaman kaybetmeden ordumuz ARGK, cephemiz ERNK safılarında birleşmeli ve ortak güb bir sesle **kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş** diyelim...

Mannheim'dan Cuma
22.11.1987

Ezilenlerin Gazetesi Berxwedan!

Özgürlük Düşüncesine Doyuran, Zülme ve Sömürüye Karşı Halkı Ögütlerle Bulunan Ses

Bir zulüm kalesinin daha yıkılışını herkes duysun isteriz. Bu yüzden Libya'da bulunan TEFA şirketinde çalışmakta olan yuze yakın Türkiye'ye ve Kürdistan'a işçi adına bu mektubu gönderiyoruz. Yaşınlanmanız çok memnun olacağız.

Hepimiz daha gencecik yaşlarda aile ocağımızdan kopartıldık. Yıllarca Türkiye'de en ağır işlerde çalıştırıldık. Kimimiz sirtında taş çektik, kimimiz yüksek binalara, hem de sirtında tenekelerle harç taşıdık. Bazılarımız tor çeliği bükerek şekil verdi. Kanallar kazdık, kıtaları dahi birbirine bağlayan köprüler yaptık. Yollar döşedik, en sert dağları bileğimizin gücüne delerek gedikler açtık. Çin Seddini onlarca kat geride bırakan surlar ördük ve dev binalar yaptık, süsledik ve çok hoş şehirler yarattık. Evet bütün bunları biz işçiler yaptık.

Bütün bunlara rağmen, bizler ne ekmeğe, aşa ne de ailemize ve vatanımıza hiçbir zaman doyamadık. Çoğu kez gündüz yirmi saat çalıştığımız sık sık oldu, ama nafile! Çünkü bir kere yaptığımız şeyler bizim değildi. Açıkça hep başkasına çalıştık ve onlar da sirtımızdan vurgunlar verdular. Bu arada herkesin bildiği gibi yurt dışında çalışma diye bir musibet vardı. İşte biz de buna kapıldık. Evdeki öküzmüzdü, yorganımızı, karılarımızı boynundaki birkaç altın vb.'ni yok pahasına satarak Libya'ya geldik. Burada da Türk müteahhitlerinin zulmünden kurtulamadık. Çünkü şirket yine onların şirketi idi, zulüm ve baskı kat kat fazladır. Bu-

rada bulunan tüm Türk şirketleri öyledir.

Bizim çalıştığımız zulüm yuvası olan TEFA şirketi, yıllardır beridir Libya'da iş yapmaktadır. Bütün bu süre boyunca sirtımızdan holdingleşmiştir. Çoğumuzun üç yıllık, hatta dört yıllık alacağı vardır. Bu kadar uzun bir süre boyunca bizleri bir tek lokma ekmeğe muhtaç bırakmıştır. Aslında baştan beri hepimizin aile yuvası yıkılmıştır, ama bu arada bazı arkadaşlarımızın yuvaları çok feci şekilde dağıldı. Öyle ki perişanlık had safhaya ulaşmış bulunmaktadı. Hatta buradaki Türk şirketlerinde yaygın olarak intiharlara sık sık rastlanmaktadır.

Bütün bu iğrenç şeylere karşı tümden susmadık ve sık sık sesimizi yükseltmesini de bildik. Özellikle TEFA şirketine karşı gelişen grev ve mahkemeler, kuruluşundan bu yana devam etmektedir. Biz TEFA işçileri olarak bu uğurda üç değerli yurtsever arkadaşımızı şehit verdik. Onların anılarını halen hafızlarımızda canlı tutmaktayız. Nitekim o amıy yaşadık ve direniş sonucunda TEFA'yı bu kez bir daha kolay kolay kalkmamasına dize getirdik. Bizlerin sirtında yükselmişti ve onu yükselttiğimiz gibi çökertmesini de bildik.

Bu konuda en büyük desteği ERNK'den aldık. Bizlere yol göstererek öncülük etti. En acılı günlerimizde yanımızda oldu. Kurşun dahil her türlü zorluklara karşı bizimle birlikte göğüslerini siper ettiler. Ebubekir Ayyıldız adlı arkadaşımız böyle bir zamanda şehit düştü.

ERNK'li tercüman arkadaşlar bizlerden daha çok zorluklara katıldılar. Ama yılmadılar. Önderliğin en onurlusunu sergilediler. Bunda hiçbir maddi çıkarları sözkonusu değildi. Tek amaçları zulme ve sömürüye karşı direnmek isteyen işçilere, bizzat önderlik ederek dayanışma içerisinde bulunmaktır.

Sonuçta bizler tuttuğunu koparan insanlar olduk. Tabii ki bu özelliği ERNK sayesinde kavuştuk. Gözlerimizi açtı ve çok şeyler öğretti. Eskiden serçeler gibi ürkek ve çekingendik; ne kendi gücümüzden ne de kendi irademizden habersiz vardık. Dünya böyle gelmiş ve böyle gitmeyecektir. Nihayet bizler bunun pratiğini yaşadık. ERNK'nin öncülüğünde hakkımızı söke söke aldık. Bu arada ERNK'yi benimsemeyen ve başkalarını tercih eden bir kısım arkadaşlarımız da vardı. Onlara çok acıdık, ama elimizden bir şey gelmiyordu, bir kez aldığımızı geri almıyorduk. Oysa o umut diye sarıldıkları güç, direniş destekleme adı altında şirketi kurtarma operasyonlarına eşlik etmekteydi. ERNK'nin a-zim ve iradesi bizim sınıf kimimizi bile diğerkilerin çirkin oyunlarına kanmadık, hatıta yaptıklarını başlarına yiktık. Şimdi tek başımıza da kal-sak, az da olsak, hakkımızı almamış öğrendik. Ve burada diyoruz ki; ey ERNK; sen her zaman var olasin! Her yerde seninleyiz! Sana karşı olan mantık biz işçilere ve cümle ezilenlere karşıdır.

Libya'dan TEFA işçileri
20.11.1987

SEÇİM SONRASI, GÜNDEME HALK AYAKLANMASI GELDİ

Baştarafı 1. sayfada

ağzından bu büyük kavram duyulur oldu.

Birbirini takip eden üç gün içindeki yorumlar böyle. Başta söylenen söz "istikrar", ama üç gün içinde varılan noktaya, bunun tam karşılığı olan "krizin derinleşmesi" ve halk ayaklanması. Peki, gerçek hangisi? Üç gün gibi çok kısa bir anı kapsayan süreçte bu denli karışıklığın ifade edilmesi, böyle büyük bir çelişkinin yaşanması niye?

Bu sorular üzerinde düşünmek ve bunlara gerçekçi cevaplar bulmak isteyen herkes, ortada bir sahtekarlığın ve aldatmacanın varlığını rahatlıkla görebilecektir. Elbette aldatmaca, çalışan insanın yüreğinden kopup gelen "halk ayaklanması"nda değil, faşist canilerin tezgahladığı "seçim" ve "istikrar" komposundadır. Nitekim üç gün içinde yaşanan acı gerçekler "seçim" denen şeyin ne olduğunu açıkça göstermiştir. O halde seçim olayı gerçekte nedir ve neleri ortaya çıkarmıştır?

Besbelli ki, Türkiye'de seçimler bir anda ortaya çıkmadı. Hem de zamanında yapılamayarak erkene alındı. Yani faşist rejimi normal zamanında seçim yapamayacak kadar zorlayan güçlü nedenler vardı. Akli başında herkes, faşist rejimi erken seçime zorlayan birincil ve temel nedenin Kürdistan'da yükselen gerilla savaşının, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişiminin yarattığı dayatma ve bu gelişme karşısında rejimin yaşadığı çözümsüzlük olduğu gerçeğini teslim eder. Burjuva düzenin derinleşen bunalımı ve Kürdistan'da yükselen devrimci eylemin etkisi ortamında Türkiye'de hareketlenme istidadi gösteren halk muhalefetine yarattığı korku diğer güçlü bir neden olmuştur. Temeli oluşturulan bunlara, görüntüyü ifade eden Özal mantığı da eklenince seçimlerin öne alınması ve erken seçim yapılması ortaya çıkmıştır.

Demek ki, faşist rejim seçimlere, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketiyle şiddetli bir mücadele ortamında ve bu mücadelenin dayatması karşısında gelmiştir. Yani seçim öncesinde de, ortada bir "istikrar" yoktur, tersine şiddetli bir savaş ve halk ayaklanması vardır. Demek ki, seçimler bu gerçeği daha da gözle görülmüş kılması ve bu gerçeği yaşamaya gereken güçlere, Türkiye emekçilerine bunu göstermiş, onlara öğretmiştir. Demek ki, seçimlerle "istikrar aranması" bir yalan ve aldatmacadır, gerçekte seçimler faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaşın ayrılmaz bir parçasıdır.

Seçim gerçeğinin böyle olduğunu, yapılanın "demokratik seçim" anlamında Türkiye'nin şimdiye kadar yaşadığı en açık sahteliği taşıdığını, olayın gerçekleştirilişi biçimi bile göstermiştir. Seçime katılan ve farklı parti olduklarını söyleyen güçler meydanlarda

neyi tartışmış, birbirlerinden farklı hangi politikaları öne sürmüşlerdir? Türkiye'nin yaşadığı temel sorunlar için farklı hangi çözümleri önermişlerdir? Bugün faşist cellatlar ve sahtekarlar topluluğu olan sözde parlamentoda biraraya gelen üç partinin gerçek anlamda birbirinden hangi ayrılığı vardır? Çok, hem de çok açık ki, adlarında başka böyle gerçek bir ayrılıkları yoktur. Onlar, bir elmanın dilimlerini gibi faşist rejimin birer parçası durumundadır. Sadece biri büyük, diğeri küçük dilim olma özelliği taşınmaktadır. Seçimleri erkenden doğurtan ve Türkiye'nin temel ve güncel meselesi olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi hakkında tek bir sözün bile söylenmemesi, yapılan seçimin ne denli sahte bir şey, halkı aldatma ve bir süre için bile olsa sorunlardan dikkatleri uzak tutma amacına yönelik olduğunu, faşist rejimin bu denli günür kurtarıcı bir politikayı uygulayacak kadar ağır bir çıkmaz ve çözülmeyi yaşadığını çok açık gösterir. Ve meydanlarda yapılanın danişıklı bir karagöz oyunu ve horoz döğüşü olduğunu ortaya koyar. Zaten yaşanan da bu olmuştur.

Bunlarla birlikte, seçim oyununun daha birçok gerçeği iyice görülebilir kıldığını belirtmek gerekir. Seçim ve sonuçları, sağ ve "solu"uyla, bütün figüranlarıyla faşist cepheyi pek açık belirlemiş ve herkese göstermiştir. Öncesiyle birlikte referandum denen olayla güncellik kazanan ve seçimlerle önemli bir duruşa ulaşan bu cephenin yapısı, bugün artık herkesçe görülebilir. Genelkurmaydan Özal'a ve oradan TKP'ye kadar tespih taneleri gibi uzayan halkalara şöyle bir bakınca, insan, bunların nasıl bir bütünlük oluşturduğunu ve halktan nasıl ayrıldı, uzak ve ona düşman bir yapıyı temsil ettiğini rahatlıkla görebilmekteyiz. Türk faşizmi gerçek yapısına ve gerçek güçlerine kavuşmuş olduğunu ilan etmektedir.

Seçim sonuçlarının açıkça gösterdiği önemli bir olay da, PKK önderliğinde yükselen devrimci hareket ve bunun halk temsilciliğini doğru bir biçimde yapması karşısında orta sınıf politikacılığının, halk aldatıcılığının, sözle halktan, gerçekte ise tekelci burjuvaziden yana olan sahtekarlığın, Ecevit solculuğunun tükenmiş olmasıdır. Ecevit'in görülen durumundan, TKP'nin aşıktan ve alçakça teslim olmasına kadar yaşanan çeşitli olaylar bunu açıkça gösterir. Eskiden, devrimci hareketin bir türlü örgütlenemediği ve halkı örgütleyemediği dönemlerde bu tür sahtekarlar, burjuva düzenin en sadık koruyucusu olanlar, halkın karşısına düzzen karşıtı ve "solcu" olarak çıkarlar ve halkın engin devrimci potansiyelini düzene kanaliz ederlerdi. Ama artık PKK önderliğinde yükselen devrim ile burjuvazinin faşist karşı-devrimi arasında süren

muştur. ANAP'a karşı olmayı demokrat olmanın ölçüsü haline getirenler açısından, demokratlığın bu alanlarda ne denli kök saldığını belirlemiştir. Peki, yıllardır PKK'nin yürüttüğü silahlı direnişin, halkı rejimin yanına ittiğini söyleyen alçakların yalancılığı ve rejime uşaklığı böylece daha açık ortaya çıkmamış mıdır? Silahlı mücadele, halkı rejimin yanına mı itmiş, yoksa karşısına dikip devrime mi çekmiştir? Reformizmin ve oportünizmin kök saldırdığı aydınlar ocağı olan yerlerin ANAP'ı bu denli desteklemesinin nedeni nedir? Halkı faşizmin yanına iten açıkça reformizm ve teslimiyetçilik olmamış mıdır? Ama Kutlu ve Sargın'ın, Evren-Özal rejiminin kucağında oturduğu bir ortamda bunları yazmak bile gereksizdir. Artık gerçekler herkesin görebileceği kadar açıktır.

Seçim sonuçları ve sonrası halkı daha çok bilinçlendirmiş ve devrimi, sorunların tek çözümlü yolu olarak gündeme getirmiştir. En karşı-devrimci ve faşist kararları kolaylıkla çıkarabilecek nitelikte olan mevcut parlamento, orada muhalefet yapılamayacağı ortaya koymuş ve muhalefeti, halkı daha çok meydanlara itmiştir. Kitlelerin devrimci eyleminin gelişmesi için daha net bir ortam oluşturmuştur.

O halde, bütün bunlardan sonra gelişmeler ve gelecek nasıl olacaktır? Bu konuda fazla söz söylemeye hiç de gerek yoktur. Rejimin sözcülerinin bile itiraf etmekte zorunda kaldıkları gibi, bunalım, kriz hızla derinleşecektir. Değişik faşist klikler arasındaki çelişkilere artacak, sorunlar çözümlenemeyecek, halk daha da yaşayamaz hale gelecektir. Özal, geçen dönemde beş yıl götüremediği iktidarı, bu dönemde beş yıl değil, bir iki yıl bile götüremeyecek, koalisyon arayışları ve yeni hükümet darbeleri birbirini izleyecektir. Bu çözümsüzlük ve yönetememezlik ortamında her şey, devrimci direniş mücadelesinin durumu ve gelişimi damgasını vuracak ve geleceği bütünüyle direniş mücadelesi belirleyecektir. Derinleşen bunalım halkı daha çok yaşayamaz hale getirerek devrime itecek, direniş mücadelesi halkı daha çok eğiterek örgütleyecek ve artık sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de yaşanacak şey, kesinlikle, kitlelerin devrimci eylemliliği olacaktır. İşte şimdiden halk bunu yaşıyor, emekçiler isyanı tartışıyor, ayaklanmadan başka çaremiz yok diyor.

Halk ayaklanması, çok güzel ve bugünün emekçi kitlelerine yakışır bir deyim. Kurtuluşumuzun tek ve bir tek yolu. Şimdi işleyecek, parlayacak yol budur; her emekçinin sıkıca sarılması ve cesaretle yürümesi gereken yol budur; geleceği bu yolda ketetlenmiş olarak yürüyen Kürt ve Türk halkının kahramanlığı, devrimci eylemi tayin edecektir.

Ecevit Şahsında İflas Eden Türk Egemenlik Sistemi ve Kemalizmdir

Ülkemizin her köşesinde hızla gelişen ve güçlenen ulusal kurtuluş mücadelemiz, sömürgeci-faşist TC'yi her alanda derin bir çıkmaza soktu. Özellikle politik arenadaki bu çıkmaz sonucunda TC, sözde referandumla ve onun arkasından da erken seçime yöneldi. Ancak seçim sonuçlarında aradığımız bulamadı ve yeni politikalar üretmedi, üretmezdi de. Doğal olarak politik çözümsüzlük derinleşti ve bazıları şahsında açıkça ilan edildi.

İşte tam da bu dönemde bir açıklama yapan eski CHP, "yeni" DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit, "Sosyal-demokrat harekete zarar vermemek için faal politikadan çekileceğim" dedi. Adına ne denirse densin veya gerekçe olarak ne gösterilirse gösterilsin, Ecevit şahsında ortaya çıkan bu durum, özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında kemalist politikanın iflasını açıkça ilan edilmesinden başka bir şey değildi. O nedenle de, sağısıyla "solcu"suyla, faşistyle "demokrat"ıyla tüm çevreler, bu duruma üzüldüklerini ve kararı erken veya geç bulduklarını açıkladılar. Hatta rejimin başı Evren bile, "sosyal-demokratım" diyen bu zatın politikayı bırakmasına üzüldüğünü söyledi. Kimileri ise, "onurlu" davrandığı için, hakkında övgüler, methiyeler dizdiler. Ecevit'in çok yakınları kadar "kanlı-bıçaklı" karşıtlarının da, ona sahip çıkması, elbette hiç de yadırgatıcı değildi. Çünkü Ecevit, Kemalizmin yetiştirdiği politik kişiliklerden belki de en yetkin, en sinsi, en incelerinden birisiydi. O nedenle, bu kararı geniş yankılar uyandırdı ve kemalist ideolojiden nasibini alan çevreleri şu ya da bu biçimde etkiledi. Ve onun şahsında bu gerçekliğin iflasi, pratik-somut olarak görüldü.

Türk siyasetinde neredeyse bir döneme damgasını vuran bu yapıyı biraz daha yakından irdelemek yararlı olacaktır. Kimi zaman "umar", kimi zaman "Kahraman Karaoğlan", kimi zaman "şair ruhlu, iyiniyetli hümanist politikacı" veya "Türkiye'de sosyal-demokrasinin babası" olarak lanse edilen Ecevit kimdir, nereden gelip nereye gitmekte, kimin adına kime karşı politika yürütmekte, dolayısıyla gerçekte neyi temsil etmektedir, bu noktaya gelişinin politik izahı nedir? vb. soruları yanıtlamak ve onu kendi iddialarının aksine hakettiği yere oturtmak gerekmektedir.

Bunun için de, her şeyden önce, kişilik yapısına ve siyasi yaşamına kısaca göz atmak yerinde olacaktır. Ecevit; aristokrat, küçük-burjuva aydın sınıf özelliklerinin Kemalizmle bütünleştiği bir ailedendir. CHP'ye kanalizasyonunda ve onun içinde hızla yükselmesinde, içinden çıktığı su yapının belirleyici bir rolü vardır. Çünkü CHP de, başlangıçta kemalist paşaların, feodalilerin, küçük-orta burjuvaların ve kemalist aydınların

bileşiminden oluşturulmuş; ideolojisi, politikası, programı, tüzüğü buna göre düzenlenmiştir. İşte, kişilik özellikleri ve sınıf konumuyla bu kadar uyuşan bir politikanın resmi temsilciliğine soyunan ve teşvik edilen Ecevit, önce CHP Gençlik Kolları ve basını, arkasında da genel sekreterlik ve genel başkanlık görevlerine getirilmiştir.

İlk genel başkanlık görevine 12 Mart faşizminin hemen arkasından ve İ. İnönü'ye bir alternatif, CHP'ye de "yeni kan" olarak getirildi. Ancak, rejimin ona bağladığı umutlar bununla sınırlı değildi. 12 Mart faşist darbesiyle bastırılan devrimci kabarmanın, Ecevit'in "ortanın solu" teziyle CHP saflarında eritilerek emilmesi ve rejimin bu tehditten kurtarılması görevi vardı. Genel başkanlığa getirilmesi sadece bir ön hazırlıktı. Daha 1965'lerden sonra ortaya attığı "ortanın solu" tezini, özellikle bu dönemde toplumsal muhalefeti CHP şemsiyesi altında toplamak için kullandı. Bu politikada küçümsemeyecek başarılar elde etti. Türkiye'de sınıf mücadelesinin kendi devrimci önderliğine kavuşmadığı ve dolayısıyla doğru temellere oturtulmadığı, Kürdistan adına bağımsızlık, yani ulusal kurtuluş siyasetinin yeni yeni oluşturulmaya çalışıldığı bu dönemde, Kemalizmin bu katıksız temsilcisinin yaptığı, "halkçılık", "sosyal-demokratlık", "solculuk" adına halkların haklı mücadelesini çok sinsi, çok ikiyüzlüce bastırma ve rejimin ömrünü uzatmaya çalışmaktan başka bir şey değildi.

Zaten, hiçbir zaman kemalist burjuvazinin kuyruğundan ayrılmayan ve onun soldaki temsilcisi durumunda olan TKP vb. bu kez de "Ecevitçilik" modasına uyarak yoğun kitle muhalefetine baskı ve sömürü düzeninin sınırları içine hapsedmede Ecevit'le birlikte atbaşı bir yarış yürüttüler. Ve devrimci yönelimleri, ulusal kurtuluşçu çıkışı engellemeye, ortami bulanıklaştırmaya, gerçekleri toz-duman içinde bırakmaya çalıştılar. Bu dönemde, tüm engelleme çabalarına rağmen Kürdistan proletaryası ve halkı, ideolojik alanda ulusal kurtuluş siyasetine kavuştu. Türkiye solu ise, hepsiz, hastalıkla sakat ve darma-dığın bir yapıda kalarak, bu örülen çembere kiramadı, bağımsız devrimci bir güç haline gelemedi. Sergiledikleri pratik de burjuva kuyrukçuluğuna aşamadı.

Bu dönemde barış sloganları ve propagandalarını ayıkla çıkaran Ecevit, gerçekte barıştan sovenist saldırganlığı, işgalcililiği ve katliamı anladığını Kıbrıs'ın işgaline ortaya koydu. Evet, yaratmaya çalıştığı "barış havarisi" imajıyla, neredeyse barış güvercinleri ile birlikte anılan bu ulusal kemalist, bu kez de sahte ulusal düşmanlıklar ve yalnızlıklar yaratarak Türk ege-

men sınıflarının tarihsel karakterini konuşturdu ve Rum halkı üzerinde alçakça katliamlar, talanlar yaparak, TC'nin yaşaması pahasına ne kadar gözüdönmüş bir insanlık düşmanı kesileceğini sergiledi. Diğer yandan da bunu "barış" adına yaptığını söyleyince kadar sahtekar olduğunu kanıtladı.

Bu sahte demokrat gerçek sovenin 1970-80 arası uygulamaları sadece bunlarla sınırlı değildir. Katı Misak-ı Milli mantığıyla yaklaştığı ülkemizi ve halkımızı hiçbir zaman tanımadı. Halkımızın öncü gücü olan Partimizin çıkışını engellemek için her türlü komplodan Maraş katliamına ve UDG'nin kurulmasına kadar her türlü yol ve yöntemi denedi. Kendince Kürdistan "Doğu" ve geri kalmış bir bölgedir. O nedenle de "Doğu"yu kalkındırma planları" hazırladı. Bu planlar, halkımız üzerindeki sömürgeci baskı, sömürü ve asimilasyon politikasının çok ince bir şekilde uyguladığı bir konulmasında içeriyordu. Bu ad altında sömürgecilik daha da "katlanabilir" bir hale getirilecek ve böylece ulusal başkalaşım, hiçbir "sorun" çıkmadan gerçekleştirilecekti. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. PKK, Maraş katliamıyla tüm Kürdistan'a yöneltilen imha tehditine parti ilanıyla karşılık verdi.

Bay Ecevit, bu kez de, kendi eliyle peydahladığı ÖY, DDK, KUK vb.lerini, ne olduğu belli olmayan UDG platformunda toplayarak ulusal bağımsızlık siyasetini ve mücadelesini boşa çıkarmaya, halkımızın kafasını bulandırmaya ve böylece sömürgeci statükoyu yaşatmaya çalıştı. CHP ve TKP'nin zımnı ittifakıyla devreye sokulan yerli uşaklar, bu politikanın içteki temsilciliğini yaparak, halkımıza köleliğin daha ince bir biçimini dayattılar ve onun bağımsızlık, özgürlük taleplerini boğmayı amaçladılar. Belki de dünyanın hiçbir yerinde "sol" adına böylesine ucube yapılanmalar ortaya çıkmamış; "kemalist" veya "demokrat" olduğunu iddia edenler sömürgeci-faşist bir insanlık canavarıyla böylesine bütünleşmemiş, onun değerlerine su taşmamıştır. Ki, bugün geldikleri son nokta, ya da aslında başından beri içinde buldukları gerçek, çok ve iğrenç bir biçimde ortadadır.

Kısaca, Ecevit'in 12 Eylül 1980 askeri-faşist rejimi tarafından tamamen işlevsiz bırakılacağı kadar izledikleri politikası, Avrupa'da çokça sözü edilen ama gerçekte emperyalizmin kadife eldiven içine gizlenen demir yumruğu olan sözde sosyal-demokrasidir. Bugün, Avrupa "sosyal-demokrasisi"nin dünya halklarının ulusal-toplumsal savaşları karşısındaki işlevi bilinir. Ecevit bunlarla bağ içinde aynı politikayı çok daha geri ve ilkel bir biçimde Türkiye ve Kürdistan halkları ve bunların

ulusal-toplumsal kurtuluş savaşları karşısında uygulaması; böylece sömürgeci-faşist rejimin devamını sağlamaya, rejimi korumaya çalışmıştır. Bu politikayla, açık faşist politikalarından çok daha tahripkar bir rol oynamış, ve halklar karşısında belli bir dönem gerçek kimliğini gizleyebilmiştir. Bir yandan "halkçı" olduğunu söylemiş, öte yandan onun gerçek kurtuluş yolunun önüne dikilerek, devrim sürecini ertelemeye, devrimci mücadeleyi muğlaklaştırmaya, sınıf mücadelesini reformizme etmeye, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini başta inkar, daha sonra ise kaçak kırıntılarla susturmaya çalışmıştır. Yani o, halka rağmen halk adına bir politikanın uygulayıcısıdır. Ortada burjuva demokrasininin zerresi bile olmadığı halde, topluma demokrasi götürdüğünü, demokrasiyi temsil ettiğini iddia edecek kadar, ya kendini tanımazın biri, ya çokteki bulutlardan yerdeki gerçekleri göremeyecek kadar kendinden geçmiş bir hayalperest ya da düzenbazın, sahtekarın, bukalemenun ta kendisidir.

Evet, Türk siyasetinde Bülent Ecevit gerçeğinin neyi temsil ettiği, neye hizmet ettiği son derece açıktır. Bu yapı, 12 Eylül faşizmi karşısında "demokratlık, halkçılık, eşitlik, özgürlük" vb. iddialarının hiçbirisine sahip çıkamayacak kadar düştü ve yenildi. Burjuva anlamda bile bir muhalefet gücü göstermek yerine, sanki bu durumun sorumlusu genç halk kitleleri imiş gibi, halka küstü ve içine kapandı. Her ne kadar faşizme karşı "direndiğini" ve "muhalefet" yaptığını iddia ediyorsa da, gerçekte kişisel "onur"unu kurtarmaya çalıştı, ancak bunu da beceremedi. Kaldı ki, 12 Eylül sonrasında yargılanmasının asıl nedeni, iktidar olduğu dönemlerde rejime yönelik devrimci çıkışları ve özellikle de asil tehdidi oluşturan Partimizin çıkışını nasıl önleyemediği, buna nasıl izin verdiği noktasında yoğunlaşıyordu.

Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip serpilmesiyle tamamen tükenen ve politika üretmeyen faşist rejimin, kendini yenilemeye çalışma sürecinde, Ecevit'in de temcit pilavı gibi ısıtarak yeniden piyasaya sürülmesi gündeme geldi. Yoksa bazı aklı kisaların sandığı gibi "rejim demokratikleşti" için değil. Bu azgın faşist rejimi köşeye sıkıştıran Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Ecevit ve diğerlerinin yeniden siyasete dönmelerinin ve görevli bazı "yumuşama" esas nedenidir. Ancak, ilginç olan şudur ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yarattığı ortam nedeniyle ağızlarını açan, dillerini oynatan ama bunu rejime yönelik radikal bir çıkış için değil de, son derece haklı ve meşru devrimci savaşımıza saldırmadan aracı haline getiren pek çokları gibi, Ecevit de

aynı şeyi yaptı. Zaten başka bir şey de yapamazdı, çünkü buna gücü yoktu. Kürdistan'daki devrimci savaşımız nasıl ki, TC'yi emperyalist sistem ve hatta sosyalist sistemi bile Kürdistan'a yönelik yeni politikalar belirleme doğrultusunda zorlamakta, eski statükoyu parçalayıp atmaktaysa; bu eski politikaların tek tek temsilcilerini de yeni politikalar, yaklaşımlar üretmeye zorlamaktadır.

İşte, bugün Ecevit, biraz da Kürdistan'daki savaş karşısında tükenmiş, yenilmiş ve bir kenara çekilmeyi tercih etmiştir. Yaşamaya gerekenle yok olması gerekeni birbirinden ayıran bir araç rolünü oynayan devrimci ulusal kurtuluş savaşımız, onun da ömrü dolan ve yok olması gerekenler arasında olduğunu kanıtlayarak, bu karara zorlamıştır. Çünkü o, Kemalizmin ne Kürdistan politikasını aşabilir ne de tarihsel misyonunu oynayarak çoktan çağdısına itilmiş olan TC'yi yaşatacak "yeni kan" olabilecekti. Gerçi Ecevit özellikle Avrupa "sosyal-demokrasisi" tarafından biraz da böyle görüldüğü için desteklendi ve öne çıkarılmaya çalışıldı, ama pratik onun çürümüşlüğüne ve tükenmişliğini gün gibi ortaya koydu.

Bugün geçmişte Ecevit'in üslendığı koyun postu içindeki yarı tilki-yarı aslan rolünün en iyi yeni aktörleri olduğu sanılan Kutlu ve Sargın'ın da gerçekte çok kötü oyuncular olduğu, daha ilik perde açılmadık ortaya çıktı.

Sonuç olarak, PKK önderliğinde günün, saat saat gelişen devrimci savaşımızın sağdığı ışıklar ne Kürdistan'da ne de Türkiye'de üstü örtülü, sislerle kapalı hiçbir gerçek bırakmadı, hepsini gün yüzüne çıkardı. İyile kötü, eğriyle doğru, çirkinle güzel, sahteyle doğal; yani, yıllar yılı tersyüz edilmiş, maskeleymiş, muğlaklaştırılmış tüm olgular, asil yüzleriyle tarih sahnesinde yerlerini almaya başladılar. Sömürgeci-faşist rejime, çağa, insanlığa kendini dayatan bir gerçeklik olarak ulusal kurtuluş mücadelemiz, herkesin halkımıza, davamıza ve ülkemize nasıl bakması, nasıl yaklaşması gerektiğini ortaya koydu. Bu ölçünün dışında kalan, buna gözlerini kapamak veya ters yandan bakmak isteyen her gücün, politikası, savaşına uygunluk düzeyine göre ya iflas etti ve ediyor, ya da gelişiyor. İşte Ecevit olgusu da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında tükenen bir politik gerçekliğin somutlanışı ve dışı vurumudur. Bu tükeniş, Türk egemenlik sistemi ve Kemalizmin tükenişine içiçeridir. Hangi yöneme baş vurursa vursun, nereden destek alsın sömürgeci Türk egemenlik sistemi de devrimci mücadelemizin gücü, otoneritesi ve haklı-meşru şiddeti karşısında yıkılmaktan kurtulamayacak, dünya insanlığına bir hakaret olarak kendini yatıştırmaya çalışan bu köhne canavar, tarihin hürdalığına atılacaktır.

Birliklerin Çalışma Tarzı Üzerine

Birliklerin Örgütlenme Sorunları

PKK 3. Kongresi kararları doğrultusunda kuruluşları gerçekleştirilen cephesel birliklerin örgütlenme ve mücadele sorunlarına ilişkin konular, Haziran 1987'den itibaren Berxwedan'da düzenli olarak yayınlanmaktadır. Bu değerlendirmelerin önemli bir halkası olarak kuruluşları gerçekleştirilen birliklerin programları da yayımlandı. Gerek Ulusal Kurtuluş Cephesi, gerekse birliklerin kuruluşuna ait ilkesel sorunlar, program ve talimatlar düzeyinde çözümlenmiştir. Bununla da kalmamış, asil belirleyici olan pratikte de önemli deneyimler edinilmiştir.

Ancak, pratik engin zenginlikleri içerir. Her örgütlenme gibi birlikler için de zorluk, programdan uygulamaya adım atarken olmaktadır. Yaşamın sınıf ve sınıf çeşitlilikleri ile karşıtliklarından gelen karmaşık bir görünümü ve o düzeyde sorunları vardır. Bu karmaşıklık bilinemez değildir. Program ve örgüt bu bilinmezliğin anahtarıdır. Bundan böyle değerlendirmelerimizi, birliklerin bu pratik, yani örgütlenme ve mücadele sorunları üzerine yoğunlaştıracağız.

Sorun hayatidir. Çünkü Ulusal Kurtuluş Cephesi, hem Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin politik-örgütsel gelişiminin zorunlu bir aşaması olmuş, hem de Kasım seçimleri ile parlamenter biçimlerin ilginçliği içine gizlenmiş Türk askeri-faşist sömürgeciliğinin halkımıza dayattığı özel savaşa karşı kitlelerin heveslenen gücünü çıkarmak zorunlu olmaktadır.

Türk faşizmi sağ ve solu ile düzenini meşrulaştırmak istiyor. Aralarında program farkı olmayan partilerden parlamento oluşturuyor. Bununla da yetinmiyor, stratejiye kendisiyle uyumlu 'sosyalist sol' yaratıyor. Başta TKP-TİP tasfiyeci, sosyal-şoven güçlerinden Kürdistan işbirlikçi-otonom ve reformist güçlerine kadar 'yasal reformist' bir duvar oluşturuyor. Türk burjuvazisi, bu hazırlıkları ile sözde demokrasiyi kuruyor. Özüde ise rejimini oturtuyor ve yasal zeminini illegal örgütlenmeye, devrimci örgütlenmeye ve silahlı mücadeleye karşı tasfiyeci amaçla kullanmak istiyor.

Türk burjuvazisi, emperyalist çevrelerin aktif desteği ile dünya kamuoyunu da aldatmak istiyor. Becerebilirse sosyalist ülkeleri de, rejimini meşrulaştırmaya razı edecektir.

Parlamentonun kitleler için bir çözüm alternatifini oluştuktan çıktığı, sosyal-şoven Türk solu'nun emekçiler üzerinde inanırlılığının en azı indigi, Kürt işbirlikçi küçük-burjuva reformculuğunun kitlelerden tam tecrit olduğu ve sefil bir yıkımı yaşadığı dönemde açık ki tek kurtuluş ve direnme yolu kitle örgütlülüğü ve mücadelesidir.

Türk sömürgeci faşizminin kitlelere dayattığı pahalılık, yozlaşma, teslimiyet ve yalınlığa ancak örgütlü direniş cevap verilebilir.

Örgütlü gücü, siyasal-örgütsel etkisiyle, faşist sömürgeciliğin politikasına alternatif temel güç Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve örgütlenmesidir.

Silahlı mücadeleyi yaşatmak ve geliştirmek, faşizmin 'alternatifsiz' politikasını bozmak, kitlelerin örgütlü savaşını geliştirmekten geçer.

Dönem ve sınıfların özellikleri, her zamankinden çok şehir yığınlarının örgütlenmesi ve mücadelesine elvermektedir. İşçiler iş, insanca yaşam koşulları istiyor. Gençlik, sömürgeci orduya gitmek istemiyor. İşsizler, eğitim sorunları olduğu gibi durmaktadır. Şehir kitleleri baskılara ve yozlaşmaya karşı çıkıyor. Şehir kitleleri her zamankinden çok kurtuluşun sömürgeci egemenlikle savaştan geçtiğine inanıyor.

Birliklerin örgütlenmesi ve mücadelesinin ülke zemininde geliştirilmesi, sadece Kürdistan'da kitlesel devrimci savaşın geliştirilmesi açısından değil, Türkiye'de de Türkiye emekçilerinin en fazla ihtiyaç duyduğu örgütlü devrimci direnişin gelişmesi açısından da zorunludur. İlkelerini faşizme karşı Birleşik Direniş Cephesi'nden alarak birleşik halk direniş net ilkelerle örgütlenen yığınların illegalden legale, siyasaldan askeri biçimlere kadar direniş içinde yaratılmaktadır.

Şehir kitlelerini kucaklayacak birliklerin kurt karşıya bulunduğu en ciddi sorun pratikte çalışma tarzını tutturmaları, yani siyasal ilkelerini günlük uygulama gücüne indirgemeleridir. Çalışma tarzı, bir devrimcinin siyasal inanç, özümseme ve taktik uygulama gücüdür.

Siyasal ilkeleri doğrultusunda örgütsel, politik ve mücadele amaçlarını planlamaya dönüştüren birliklerin en önemli hedefi örgütlenmesidir. Bu sorunlara önceden genişçe değinildi. Burada birliklerin tüzüksel açılımlarını yaparak, örgütsel inş sorunlarını inceleyeceğiz.

KOMİTELER:

Bir devrimci örgütün örgütlenme biçiminin ifadesi komitelerdir. Komitenin herhangi bir devrimci birimden farkı, sadece devrimci-yurtsever mücadelenin bir alanında değil, ama tüm alanlarını kapsayan sorumlu organ olmasıdır. Bir komite, illegal koşullarda örgütlendiği için en az sayıdan oluşur. Ancak, so-

rumlu olduğu alanda bütün faaliyeti yürütebilecek sayı kapasitesinde olur.

Komiteler, en yetkin devrimci ve yurtseverlerden oluşurlar. Bir yurtsever, gücünü yetkiden değil, yetkinlik, iş yapabilirlik ve kitleler içindeki saygınlıktan alır. Bir komite, yetkinliğin ve yeteneklerin bileşimi, uyumu ve zirvesidir. Komiteler, sorumluluk alan-

larında ulusal kurtuluş çalışmalarının tümünü yürütebilecek bir bileşimde olurlar. Komitenin her bir bireyi ulusal kurtuluşun bir alanında uzmanlaşmıştır. O halde komite rastgele bir bileşim değil, işbölümü temelinde bir bileşimdir. Her bir komite üyesi, örgütlenme, askeri mücadele, politik faaliyet, propaganda, basın-yayın vb. alanlarda uzmanlaşmıştır.

Yeni örgütlenen Ulusal Kurtuluş Cephesi ve birlik komiteleri tümüyle deneyimsiz değildirler. Deneyimsizlikleri, yeni başladıkları bir çalışmanın örgütsel ölçüsünü tutturmadır. Çokça denildiği gibi, örgütsel çalışmada deney ya da uzmanlaşma kendiliğinden edinilemez. Enerji ile çalışarak, çalışmayı iletken olarak, çalışmadan sonuçlar çıkararak deney edinilebilir. Bir komiteyi komite yapan onun pratiğidir.

Komite, en programlı ve planlı çalışan birimdir. Bir komitenin çalışmasını ilk ve en temel adımı, planlama gücüdür.

PLANLAMA:

Planlama; siyasal ilkelere ve taktik doğrultusunda dönemsel görevlerin karar düzeyine çıkarılması, uygulamaya hazır duruma getirilmesidir. Planlama sadece teorik, politik, örgütsel ve eylem-mücadele görevlerini ve gerçeklerini kapsamaz. Aynı zamanda örgütsel güçlerin de planlanan görevleri yerine getirebilecek şekilde düzenlenmesidir.

Bir komitenin planlama gücü, onun iş yapabileceği kapasitesidir. Planlamalarda iki önemli sapma söz konusudur. **Birincisi;** planlamaların salt teorik izahlarla geçirilmesi, pratiğin somut koşullarına uyumaması, kağıt üzerinde kalmaya mahkum olmasıdır. Planlamanın bu şekli, bürokratik yani demagojik izahlarla doludur. Böylece planlamalar ya iş yapmak istemeyen ya da örgütsel gücün değerlendirilmesinden ve pratik gerçekleri algılamaktan yoksun kafaların ürünü olurlar. Böylece planlamaların hayata geçirilmesi şansları yoktur. **İkincisi;** plansız çalışmadır. Salt cesaretle ve atılganlığa dayanarak bu çalışmada, dar pratikçiliği ve kendiliğindenliği doğurur. Böylece bir çalışma fazla yol alamaz, kısa sürede tıkanır, tersini doğurur, yerini pasiflik ve dağınılığa bırakır.

Doğru planlama, siyasal koşulların güçlü tahlili, örgütsel güçlerin uygun düzenlenmesi ve planlamadan sonra cesaret ve atılganlıktan doğar.

TOPLANTI:

Sadece bir komitenin değil, her devrimci-yurtsever faaliyeti biriminin çalışmasının en temel örgütsel halklarından biri toplantı sistemidir. Toplantı, kolektivizmin, uyumun, eleştirme-özeleştirmenin, güçlü planlamalara varmanın ze-

minidir.

Toplantısız bir komite faaliyetinden söz edilemez. Bir komite, düzenli aralıklarla toplantı yapmak zorundadır. Ashında işin abc'si toplantıdır. Bunlar bilinmiyor. O halde neden toplantının gerekliliği üzerinde duruyoruz?

Toplantılar nasıl tüzük kurallı ise, toplantıların işlevine göre gerçekleştirilmesi de devrimciliğin gereğidir. Toplantılar, yetkin raporlarla gerçekleşir. Raporuz gerçekleştirilen komite toplantıları verimsizdir. Toplantılar hata ve yanlışların aşıldığı, yanlışların giderildiği, doğru planlamalara varıldığı zemindir. Bir toplantı, mutlaka kararları doğurmalı, kararlar mutlaka önceden tartışılmalı, karar birliği ne ancak böyle varılmalıdır. Her toplantı, bir önceki saptanan görevlerin ne ölçüde yapıldığını saptamalı, yapılmayan nedenleri tespit edilmeli, aşma yollarını bulmalıdır.

Komite toplantılarına hazırlıksız katılmak, eleştirileri ve tartışmaları sessiz geçiştirmek liberalite ve duyarsızlık olur ki, böylesi bir tutum ulusal kurtuluşçu sorumluluğa zıttır. Yurtsever sorumluluk, alınan her kararın kitlelerin yaşamını ve kaderini etkilediği bilinciyle hareket eden, en üretken tutum içinde olur, komitenin gündemine gelen her konunun değerlendirilmesi ve karar haline gelmesine en yetkin tarzda katılır.

Sorumlu her ulusal kurtuluş komitesi, toplantılarını sistematik yapar, toplantıları faaliyeti ilerletmenin zorunlu bir işlemi olarak kabul eder; toplantıların bilinen şeylerin tekrarlandığı, önemli bir tüzüksel işlemin geçirilmesi bir bürokratik işlem durumuna düşürülmesine izin vermez; her toplantıyı gizlilik koşullarında büyük bir disiplinle gerçekleştirir; mutlaka planlama ve uygulanabilecek kararlara varır.

RAPOR:

Bir komitenin ve bir ulusal kurtuluşunun faaliyetinin tüzüksel bir işlemi ve ölçütlerinden biri rapordur. Raporuz çalışan bir devrimci olamaz. Rapor, bilinçli ve planlı çalışmanın ifadesidir. Rapor çıkarmayan bir komite, bir yandan tüzüksel olarak suçlu duruma düşer, diğer yandan ne yapacağını bilmiyor demektir.

Kısaca özetlenebilecek rapor kuralları da şunlardır: Bir rapor sadece yapılmı değil, yapılması gereken de, yani uygulamayı ve planlamayı da içermelidir. Raporlar kısa ve öz olmalıdır, fakat sözkonusu komite ya da bireyin bütün faaliyetini içermelidir. Raporlar tekrarın birikimi olmalıdır. Raporlar, en erken deneye yerine ulaştırılmalıdır. Raporunu zamanında üst organa ulaştırmayan bir birim tüzüksel suç işlemektedir. Raporlar kolektivizmin ürünü olmalıdır. Bir birimin ra-

poru, tüm birimin ortak değerlendirmeye ve önerilerinin bileşkesi olmalıdır. Bir komite, raporundaki bilgilerin ciddiyetine inanarak, üst organa ulaştırma işini en güvenilir yoldan yapmalıdır.

Rapor, bir birimin faaliyetlerini değerlendirmesinin olanıdır. Diğer zahıyla bir eleştiri ve özeleştiri aracıdır. Bir komite ya da yurtsever, ciddi hatalara düşmek istemiyor ve verimli bir çalışma sürdürmek istiyorsa, çalışmasını sürekli değerlendirmeli ve raporlamalıdır.

TALİMAT:

Bir komitenin, talimata karşı pozisyonu, onun doğrudan ulusal kurtuluş otoritesi karşısındaki tutumunu belirler. Tüzüksel ifadeyle, talimat her ulusal kurtuluş biriminin uyması ve yerine getirmesi gereken emirler topluluğudur. Ulusal kurtuluş örgütlenmesinde, talimat otorite gücüdür. Otorite ulusal kurtuluş çıkarlarının kurum ve kurum kararlarında somutlanıdır. Bir yurtsever, talimatlara karşı tutumunu izaha çalışırsa her şeyden önce ulusal kurtuluş otoritesine ne denli bağlı olmadığını değerlendirmek zor.

Anlamı bu denli önemli olan talimatlar, alt organ faaliyetlerinin sıhhatli yürütülmesi içindir. Bir devrimci organ eline ulaşan talimatı son noktasına kadar uygular. İçeriğine katılmazsa da uygular. Talimatın içeriği konusunda tasarruf hakkı yoktur. Yetki ve sorumluluk, talimat kararlarını hayata geçirme yöntemleri üzerinedir. Talimatın içeriği konusunda eleştiriler varsa, bunları sonradan rapor, toplantı vb. yollarla rapor.

Bir devrimci, talimatların yönlendirici gücünü artırmak istiyorsa —ki bu her devrimcinin tutumu olmalıdır— rapor yazmalı ve raporlarını üst organı en fazla bilgilendirici tarzda yazmalıdır.

Bir komitenin eline üst organın talimatı geçtiğinde, onu kolektif değerlendirmelidir. Herhangi bir komitenin sorumlusu, sadece talimat ile komite arasında araçtır. O da diğer komite üyeleri gibi talimatı değerlendirilip sonuçlar çıkarılması uygulamasına eşit ölçüde katılmalıdır.

Bir ulusal kurtuluşunun talimatlarını içeriğine içeren gereklerini yapmaması ya da geciktirmesi ve istediği tarzda uygulaması durumunda, örgüt kararlarına karşı kendini suçlu duruma düşürür. Yurtsever odur ki, içeriğine katılmazsa bile, örgüt emirlerini hayati pahasına yerine getirsin.

ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİ:

Eleştiri, bir örgütün ilerleme silahıdır. Eleştiri iki olgunun, ulusal kurtuluş çalışmadan yeterli ile yetersizin, doğru ile yanlış mukayesesi, doğruya varma gücüdür. Eleştiri, bilimsel değerlendirme gücüdür. Pratikteki diya-

Devamı 19. sayfada

KÜRDİSTAN KADINI VE CEZAEVİ

RÊZAN

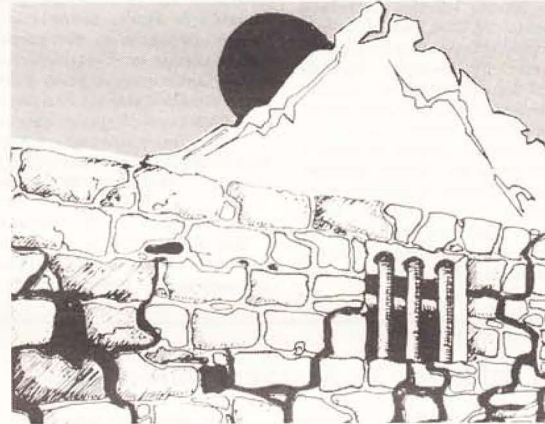
GEÇEN SAYIDAN DEVAM

İddianamelerimiz de, hazırlanan özel dayak törenleriyle veriliyordu bize. PKK ana davasının açılacağı günlerde yine biz bir grup arkadaşları hücreye koydular. 5 Nisan 1981'di. Bu kez hücreye konulma gerekçemiz, 1981 Direnişini sürdüren ve ölüm orucunda olan arkadaşlarımızın durumunu öğrenmek istememizdi. Oysa asıl amaç çok farklıydı. Direnişin ve ölüm orucunun yaygınlaşmasından ve yeni katılmalarla desteklenmesinden korkuyorlardı. Bunun için de her günküden daha fazla terör estiriyor, akıl almaz gerekçelerle işkence yapıyor ve kitleyle bu şekilde sindir-

"... Biliyor musunuz ne yapacağım? Sizin ipinizi kendi ellerimle bizzat ben çekeceğim"
Rastgele bir kadın tutuklu bu sandalyenin üzerine çıkarttı. Tavandan sarkan elektrik kablосуna bir ip bağlayıp bu arkadaşın boynuna geçirdi ve ani bir hareketle sandalyeyi arkadaşın ayakları altından çekti..."

meye çalışıyorlardı. Hücreye atma da bunun bir parçasıydı ve kendileri için bir önlemdi. Nitekim, 3 gün sonra bizi yeniden hücreden çıkardılar. Dayakların ve psikolojik yaptırımların dozajı daha fazla artmıştı. Ve 12 Nisan 1981'de Esat Oktay, PKK ana davası iddianamesinden yargılanan iki arkadaş (A... F...) koğuştan alıp götürdü. Biz ne olacağını merak ederken, yarım saat geçmeden arkadaşlar geri geldiler. Özellikle A... arkadaş feci şekilde dövülmüştü. Elleri şişmiş ve morarmıştı. Kısa bir süre sonra Esat Oktay koğuşa geldi. Zafer kazanmış kumandan havasıyla kahkahalar atıyordu. Esat Oktay, sırayla A..., S..., G... ve benim önümden durarak, TCK'nin 125. maddesinin anlamını bilip bilmediğimizi sordu. Biliyoruz deyince de; "İyi, çok güzel. Biliyor musunuz ne yapacağım? Sizin ipinizi kendi ellerimle bizzat ben çekeceğim" ve daha sözünü bitirmeden koğuştaki bulunan kırık dökük bir masanın üzerine gardiyana getirttiği bir sandalyeyi koydu. Rastgele bir kadın tutuklu bu sandalyenin üzerine çıkarttı. Tavandan sarkan elektrik kablосуna bir ip bağlayıp bu arkadaşın boynuna geçirdi ve ani bir hareketle sandalyeyi arkadaşın ayakları altından çekti: "İşte böyle çekeceğim. O günü sabırsızlıkla bekliyorum. Benim için büyük bir zevk olacak bu" diyerek, yarım bıraktığı sözlerini tamamladı. Sonra da felolup gitti. Gözdağı vermeye çalışıyordu. Bu manzara karşısında hemen herkes derin bir tiksinti duymanın yanında adeta şok geçirmişti. Kanalizasyonun sık sık tıkanıp için havalandırma ve

koğuşlarımız pis sularla doluyordu. Ve sömürgeciler bilinçli olarak aylarca açmıyorlardı. Bu tıkanmış olan kanalizasyonları. Koğuştaki tuvaletleri kullanma imkanımız yoktu. Bu nedenle ihtiyacımızı gideremiyorduk. Çünkü tuvalette çıkma olayı sınırlandırılmış ve günde bir sefere indirilmişti. Bu durum, böbreklerimizden hasta olmama neden olmuş ve diğer benzeri hastalıklar kronikleşmişti. Bunun dışında kanalizasyon sularında askeri eğitim yapmaya zorlanıyorduk. Karşı koyunca bu pis sularla sürükleniyor ve yatırılıyorduk. Pis sular ağızımıza burnumuza doluyordu. Bu saatlere sürüyorduk. Sonra da coplanıyorduk. Yıkama imkanımız olmadığından pisliklerin bulaştığı elbiselerimiz üzerimizde kuruyordu. Zaten 1984 yılı ortalarına kadar banyo yapma imkanımız hiç yoktu. Bulabildiğimiz ölçüde soğuk suyla yapmaya çalışıyorduk. Diyarbakır'ın -35 derece dondurucu soğukunda soğuk suyla banyo yaptığımızda el ve ayak parmaklarımız kaskatı kesiliyor

ve kan doluyordu. Uyuşuyorduk ve iki gün sonra ancak normale dönebiliyorduk. El ve ayak parmakların eklem yerlerinde yaralar açılmıştı. Ve saçlarımız buz tutuyordu, tarak işlemiyordu. Ama biz bitirilmekten arınmak için bunu yapmak zorundaydık. Bilinçli olarak su vermediklerinden dolayı, bulaşıklarımızı da yıkayamıyorduk. Karavanaları ise temizleme imkanımız yoktu. Dolayısı ile kirli kirli yemek konuyordu içlerine. Temiz ya da kirli olmasının pek önemi de yoktu o anki şartlarımızda. Çünkü, yemekler zaten yenmeyecek durumdaydı. Üstelik oldukça azdı. Bazen de tam tersi alabildiğine fazla yemek veriyorlardı. O zaman biliyorduk ki bu fazlalığın nedeni diğer tutuklu arkadaşların yemeğinin bize getirilmesiydi. Manevi anlamda derin bir acı veriyordu bu bize. Arkadaşlarımızın aç olduğunu bile bile mümkün değildi getirilen bu yemekleri yememiz.

Üçüncü kez mide kanaması geçirmiştim. Tarih 14 Kasım 1981'di. Ve bir ziyaret günüydü. Bu kez nasıl oldu ise

"... Beni arabaya koyduklarında, cezaevi avlusundaki ziyaretçileri hala copluyorlardı. Neydi bu insanların suçu? Yalnızca bizlerin ana-babalari veya yakınlarımız olmaları mı? Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir suçun tarifini yapmıyordu kitaplar. Ama burası Kürdistan'dı..."

hastaneye kaldırdılar. Beni, hastaneye götürülecek olan arabaya kadar iki arkadaş götürdü. Cezaevinin avlusuna çıktığımızda askerler ellerinde coplarla o an avluda bulunan 30-40 kadar ziyaretçiyi copluyor, bir taraftan da, "Bakmayın ulan bakmayın, hepimizi yakarız! Yüzünüzü duvara dönün, gözlerinizi kapatın. Bakamın anasını..." vb. sözlerle ziyaretçileri bir duvarın önünde toplanmaya zorluyorlardı. Manzarayı şu an bile kelimelerle ifade etmek imkansız. Amerikanlı sığır çobanlarının (kovboyların) at sırtında, ellerindeki kement ve kamçılarla hayvanları ölerine katıp bir araya getirmeleri

gibi, şimdi Türk askeri aynı şeyi ailelerimize yapıyordu. Ama en çirkin, en korkunç bir biçimde. Ne ki, insanoglundun direngenliği ve inatçılığını yine orada görüp bir kez daha tanık oldum. Vücuduna rastgele coplar inmesine, gözlerini kapatmaya ve yüzünü duvara dönmeye zorlanmasına rağmen, yaşlı bir amca başını arkaya doğru döndürüp bize bakmaktan geri durmadı. Bir anlık bir bakışmamız oldu. Gülmeye çalışıyordu ama bunu başaramadı. Yanaklarından süzülen yaşlar buna engel oldu belki de. O an, bütün acularımı unuttum. Bütün bunlar bir arada olup bitiverdi... Beni arabaya koyduklarında, cezaevi avlusundaki ziyaretçileri hala copluyorlardı. Neydi bu insanların suçu? Yalnızca bizlerin ana-babalari veya yakınlarımız olmaları mı? Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir suçun tarifini yapmıyordu kitaplar. Ama burası Kürdistan'dı.

1981 yılı baharında Mazlum DOĞAN yoldaşın annesi, ablası, 3 yaşındaki yeğeni tutuklanmıştı. Kendileri birlikte Y. D... ve H. K... arka-

daşların anneleri ve 4-9 yaşlarındaki kardeşleri de tutuklanmıştı.

Mazlum DOĞAN yoldaşın annesi, ablası ve 3 yaşındaki yeğeni tutuklanıp koğuşa getirildiklerinde, faşist yüzbaşı Esat Oktay, büyük bir zafer kazanmışçasına kahkahalar atarak koğuşa daldı. Mazlum yoldaşa ve O'nun şahsında Parti Önderimize, şehitlerimize yönelik hakaretlerde bulundu. Bizleri tahrik etmek istiyordu. Bu açtı. Sonra Mazlum yoldaşın annesinin üzerine yürüdü. Mazlum'un 3 yaşındaki yeğeni nenesinin bacaklarına yapışmış saklanmaya çalışıyordu. Esat Oktay bağırıp çağırıyordu o korkudan ağlıyor,

"... Söyle kadın, söyle bakayım bana. Sen O'nu niye doğurdun ha, niye? Mazlum'u doğuracağına bir taş doğursaydın olmaz mıydı? Sen O'nu devletimizin başına bela etmek için mi doğurdun? Söyle, konuş. Konuşsana moruk..."

bir yandan da, "Annemi istiyorum" diye çığlık atıyordu. Bizler kendi kendimizi iyiy bitiriyorduk yerimizde. Tırnaklarımız avuçlarımızı kanatacak ölçüde yumruklarımızı sıkıyorduk. Duyarsızlık değildi bizimkisi. Biliyorduk ki, bizim en ufak bir hareket ya da müdahalemi K... ananın daha fazla dayak yemesi, acı çekmesine yol açacaktı. O nedenle müdahale etmiyorduk. Mazlum'un ablasını ise hücreye koymuşlardı. Sürekli dayak atıyorlardı. Küçük çocuğun "Annemi isterim" diye ağlaması da bundandı. Ne olup bittiğini anlamıyordu belki ama, bacaklarına sınıksız sardığı nenesinin üzerine yürüyen, kurt ulumasını andıran konuşması ve konuşurken sağa sola sıçrattığı salyası ile üzerine üzerine gelen bu üniformalı celladın dost olmadığını da farketmişti. Çocuğun bağırması karşısında, kendisine iş çıktığını gören bu yılan ruhlu cellat, gardiyana verdiği emirle Mazlum'un ablasını hücreden alıp getirmesini söyledi. Ve yeniden K... anaya dönerek, "Söyle kadın, söyle bakayım bana. Sen O'nu niye doğurdun ha, niye? Mazlum'u doğuracağına bir taş doğursaydın olmaz mıydı? Sen O'nu devletimizin başına bela etmek için mi doğurdun? Söyle, konuş. Konuşsana moruk... Ama hiç merak etme sen. Şimdi O'nun anasını... tım. Elimden kurtulamaz artık. Nasıl olsa elimdesiniz. Karşı koymak nasılmış, direnmek nasılmış göstereceğim O komüniste." Yüzbaşı, daha sözlerini bitirmemişti ki, gardiyan Mazlum'un ablasını getirdi. O daha koğuştan içeriye adımını atar atmaz yüzbaşı saldırdı ve tokatlamaya başladı. Çocuk ise artık kendini kaybetmiş bir şekilde çığlık atıyor ve sürekli, "Anne... anne!" diye ağlıyordu. Annesi, dayak yediği ve

acı çektiği halde kızının "Anne, anne" diye yükselen feryatlarına yanıt vermiyor, hatta çocuğundan taraf bile bakmıyor ve inatla susuyordu. Susuyordu çünkü, biliyordu ki, kızının seslenişlerine cevap vermesi demek, çocuğun kendisine karşı kullanılmasını demektir. Suskunluğu bundandı. Yüzbaşı kan-ter içinde kalmıştı dayak atmaktan. Hırsından soluyor ve küfrediyordu. Küfürlerini daha çok Mazlum yoldaş üzerinde yoğunlaştırıyordu. Tahrike yöneldi. Onur kırıcıydı... Nice sonra tehditler savurarak çekip gitti. Ama ne var ki, Mazlum'un ailesi için işkence, acı ve çile bitmemişti. Daha yeni başlıyordu. Cezaevine getirildiklerinden 15 gün kadar sonra, Y. D... ve H. K... 'nin anneleriyle birlikte yeniden polis sorgu merkezine götürüldüler. Uzun süre sonra yeniden cezaevine getirildiklerinde kendilerini tanımak mümkün değildi artık. Anlatmaya başladılar. Gözlerinin önünde Mazlum'a korkunç işkenceler yapmışlar ve bu işkenceleri baştan sona kadar kendilerine seyrettirmişlerdi. Hangi insan dayanabilirdi ki buna? Ya bir ana, bir ana dayanabilir miydi buna? Ama onlar dayanmışlardı. Ve bu dayanma gücünü onlara Mazlum'un kararı, tavizsiz tavrı, duru inancı vermişti.

Bir iki söz de sağlık üzerine uygulanan yasak ve baskılardan söylemek mümkün. Her-

"... Sömürgeciler, kullandıkları işkence yöntemleriyle birçok yönden başarı elde edebilmişlerdir. Bu açık olan bir durumdur. Başarılı olmalarının temelinde hiç şüphesiz birçok toplumsal, sosyal, kültürel, fiziki ve psikolojik etmenler rol oynamıştır.

Örneğin; daha polis sorgu merkezlerinde kadını erkeğe, erkeği kadına karşı kullanma; düşürme ve teslim almanın başlıca yöntemlerinden birisini oluşturmuştur..."

şeyden önce belirtmek gerek ki, Diyarbakır Cezaevinde hasta olmak birinci derecede suç kapsamındadır. Sağlık konusu, baskı ve sindirme yöntemi olarak dayatılmaktaydı. Cezaevi revir doktoruna, çok ama çok acil olanların dışında kimse çıkarılmamaktaydı. Daha 12 Eylül öncesinden böyleydi bu. Eskaka çıkarılanlar da tedavie değil sorguya alınmaktaydı. Uygulanan devlet terörünün bütüncü öğelerinden olan askeri doktorlar, muayeneden önce "Suçun ne?", "Niye tutuklandın?", "Siyasi görüşün ne?", "İslamın şartı kaçır?", "Otuziki farzı say!" vb. sorular sormaktaydılar. Hoşlarına gitmeyen bir yanıt verdiğimizde ise küfür-hakaret ve tehdide yöneliyorlardı.

DEVAM EDECEK

Vietnam Halkı Gibi, Kürdistan Halkı da Düşmanın Savaş Tekniğini Yerlebir Edecektir

Milliyet'in 19 Kasım tarihli sayısının, "PKK'ya karşı helikopter" başlığı altındaki haberi şöyle:

"Doğu ve Güneydoğu'daki güvenlik birimleri Fransız yapımı 'Puma', Amerikan yapımı 'Kobra' ve 'Panter' marka helikopterlerle donatılacak. Güney Afrika'dan da anti-terör tipi zirhli araçların alınması kararlaştırıldı.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği, PKK terörüne karşı mücadelede teknolojik üstünlük sağlanması için yoğun bir reorganizasyon programı başlattı..."

Ve yine, 5 Eylül 1987 tarihli Milliyet gazetesi, "PKK militanlarına aman verilmeyecek... İşte Puma'lar" başlığıyla savaş araçlarının geldiği haberi duyuruyor. Ardından faşist Türk Genelkurmay Başkanı N. Torumtay da 9 Eylül günü, sözkonusu uçakların uçuş tatbikatını izlemek ve kiş mevsiminde sömürgeci savaş konusunda yeni perspektifler sunmak için Diyarbakır'a giderek, faşist vali H. Kozakçıoğlu ve özel kolordu komutanı H. Sayın'la görüşmeler yaptı.

ABD emperyalizmi, en son model savaş tekniğiyle Vietnam halkına karşı savaşta ve devrimi böylece bastırabileceğini sandı. Tam tersine ABD, modern savaş tekniğiyle umduğunu değil, ummadığını buldu. Vietnam batağına bir daha çıkmamacasına saplandı.

NLF (Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi) Başkanı Nguyen Huu Tho, halk savaşında tekniğin belirleyici rol oynamadığını söylüyor: "Sonucu belirleyen etkenlerden biri de,

hiç kuşkusuz savaşın kimin şartlarıyla yapılacağıdır. Eğer Amerikalılar, kendi şartlarını empoze edebilselerdi, bizim silahlı kuvvetlerimiz çabucak tükenirdi. Uçaklarımız, deniz vasıtalarımız, tanklarımız, ağır toplarımız yok... Biz onlarınki ile değil, Amerikalılar bizim şartlarımızla savaşmak zorundalar. Hatta her saldırılarında, taktik insiyatifini ele alsalar bile, çarpışmayı ne zaman, nerede ve nasıl vereceğimize karar veren bizim kuvvetlerimizdir. Amerikalılar her şeyin; yalnızca insanların değil, aynı zamanda doğanın ve iklimin de onlara düşman olduğu topraklarda, saldırgan olmanın cezasına katılmak zorundalar. Pekçok yabancı gazeteci, Amerikalıların topraklarımızı yığdığı akıl almaz miktardaki malzeme karşısında hayrete düştü. Bize sempatisi olanlar bile, bu muazzam askeri teknik karşısında kısa sürede ezileceğimize inanıyordu. Fakat bunun, Chau'nun da gözlemlediği gibi, yüksek moralin sonucu belirlediğini ve bizim adamlarımızla göğüs-göğüş çarpışmayı onların cesaret edemediği zamanlarda nasıl bir yararı olabilir?" (Vietnam Kazanacak, sayfa 81-82).

Sömürgeciler, her kiş mevsiminde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı başarı kazanacakları konusunda yeniden umutlanırlar. Doğal ki kiş mevsiminde doğa koşulları elverişsizliğiyle amansızlaşır. Bu durum Kürdistan kurtuluş savaşçıları için geçerli olsa da, sömürgeci Türk ordusu için katbekat

daha geçerlidir ki, askeri tekniğe ağırlık verme gereğini düşünmüyorlar. Kaldı ki, elverişli hava şartlarında Kürdistan dağlarına çıkamayan bir güç, elverişsiz hava şartlarında nasıl çıkacak! Vietnam'da olduğu gibi, Kürdistan'da da halkımız dışında, ülkemizin coğrafyası da sömürgecilere tümden düşmandır. O dağlar ki, bir halkın varlığını, bağımsızlık tutkusunu yüzyıllardan beri kendi bağrında saklı tutmuş.

Türk sömürgeciliği, PKK-TC savaşında her gün daha da savaş yoksulu düşmektedir. Bu nedenledir ki, her şey umutla sarılmakta. Bir söz vardır; 'umut yoksulun ekmeği' diye, ama gerçekte ise ekmeğe değildi. Böylesi bir durumu Türk sömürgecileri de yaşamaktadırlar. Tekniğin, halk savaşta karşısında bir umuttan öte, sonucu belirlemede bir rol oynayamayacağı Kürdistan bağımsızlık mücadelesinde tekrar görülmekte ve bu kesinlik kazanmaktadır.

Bu konuda, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle diyor:

"Savaş alanına kesinlikle hesap sormak, nihai zaferle doğru pekişen adımlarla yürümek için çıkıyoruz. Burada çok kan dökülebilir... Halkın yeteneği birleşti örgütlendi mi ve eyleme kalktı mı, karşısındaki en yaman teknikleri bile yerle bir edebilir. Dolayısıyla düşmanın teknikleri de boştur..." (Serxwebûn, Ocak 1987, Partimiz ve Halkımız 1987 Yılında Ulusal Direniş Savaşımızı Daha da Yükseltecektir.)

YORUMSUZ

Hayri Kozakçıoğlu:

"Görüşlere saygımız var, ancak kafalarındaki açıklama larını ve alternatif göstermelerini de bekliyoruz..."

"İyi eğitilmiş korucuların bulunduğu köy ya da mezraya bir tabur bile kolay kolay giremez." (Milliyet, 20 Kasım 1987)

"Yeni kararname ile bana verilen yetkiye dayanarak bölgemdeki bütün belediye başkanlarına silah taşıma ruhsatı vereceğim.

Belediye başkanlarının verimli çalışabilmeleri için, kendilerinin güven içinde hissetmeleri şarttır." (Milliyet, 9 Aralık 1987)

"Çünkü sizler, devlet demeksiniz. Sizler olmazsanız, devlet olmaz... Ne kadar korucu olup eline fazla para geçmesini isteyen varsa, onu görevlendireceğiz." (Hürriyet, 12 Aralık '87)

İçişleri Bakanı Ahmet Selçuk:

"... Sadece 27 Kasım ya da 29 Kasım için değil, her zaman için eşkiyanın bu eylemlerine hazır olmak durumundayız. Her zaman için eylem bekliyoruz. Çünkü alınan kararları var... Bunun tatbikatını da görüyoruz, yapıyorlar... Fakat hedeflere kadar dağılık ki, bunların nereden ve ne zaman vuracağı belli değil. Bunun için çok geniş önlem almak durumundayız... Eğer gerek duyulursa, Doğu ve Güneydoğu'da görev yapan öğretmenlere silah vermek yoluna da gidebiliriz..."

"... Seçimler sırasında, köylerde geçici karakollar kuracağız. Bu karakollara, sivil polislerin yanında özel timler de yerleştirileceğiz..." (Hürriyet, 23 Kasım 1987)

"Bu kiş PKK'ya ağır darbe indireceğiz..."

Kiş içinde PKK'yi ezmek için zirhli helikopterler ve yeni silahlar yakında bölgeye sevkedilecek, vurucu timlerin sayısı artırılıyor..." (Tercüman, 23 Kasım 1987)

MİT Güdümündeki Bildiriler ve Maskesi Düşen Sol

Son aylar içerisinde çeşitli imzalar altında ve çeşitli merkezlerden postaya verilmiş bildiriler çoğalmaya başladı. Bildirileri ele alan herkes, bu faaliyetlerin kimin eseri olduğunu tahmin etmekte gecikmiyor. Birbirinin kopyesi biçiminde yazılan ve çeşitli adreslere postalanan bu bildirilerde işlenen konular aynı içerikte. İlginç olan diğer bir durum ise, bildirilerin altında bazı sol geçinen örgütlerin imzasının olması.

Bu bildirilerin bunlar tarafından dağıtıldığını iddia etmiyoruz. Ama ortaya çıkan bir gerçek var ki, bu güçlerin imzaları çok rahatlıkla başkaları tarafından kullanılabilir. İlginç olan diğer bir durum ise, bu bildirilerle, bu sözü edilen güçlerin kendi adlarına dağıttıkları bildirilerde dişe dokunur bir ayrıma olmaması. Gerçi bu bile, bu durumu izah etmek açısından yeterli bir kanıt oluşturuyor. O halde gerçeği tam olarak ifade etmek için şöyle bir cümle kurmak yanlış olmayacak: U güçlerin bildiri dağıtmayı; u nuttukları veya süreyi olduğundan fazla geciktirdikleri zaman, bu görevi başka eller yerine getiriyor. Bu nedenle bu durumda öyle şaşılacak bir noktada bulunmuyor.

Gerçi sözkonusu edilen

güçler, her bildirinin ardından bir tezip yayınlıyorlar, ama dağıttıkları bildiriler ise içerik olarak aynı görüşleri taşıyor. Bunların dışında semini yeni duyuranların imzaları da var.

Bütün bu faaliyetler Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve bu mücadelenin öncüsü PKK'yi karalamayı hedefliyor. Bildiriler PKK'ye saldırı ile başlıyor ve bitiyor. Bu nedenle adı geçen örgütlerin bildirilerinden ayırdetmekte zorluk çekiliyor. Tek farkları -sarız şimdiki kadar da budur- bunların posta ile dağıtılmasıdır.

Bildirilerde imzası en çok bulunanlar arasında Komkar başta geliyor. Sol-Birlik-Yeni Demokratlar, Kürdistan Devrimci Yurtseverleri, Türkiye Komünist İşçiler ve TKP-ML de bunu takip ediyor. Diyarbakır'dan gönderilen bir bildiri ise, Doğu ve Güneydoğu Türkiyelilerin Sesi imzası var.

Bildirilerin hepsinin ortak teması Kürdistan'da PKK önderlikli yürütülen ulusal kurtuluş savaşının "katliamlara baş vurduğu, kadın ve çocukları katlettiği" görüşleridir. Yine, PKK önderliğine saldırılı-

yor, PKK apayrı bir örgütmiş gibi kamuoyuna yansıtılmaya çalışılıyor.

Bu bildirilerden bazı örnekler vererek, kamuoyu, mevcut güçlerin niteliğini ve onlar adına dağıtılan bildirilerin içeriği hakkında daha iyi bilgi sahibi olacaktır.

Sol-Birlik imzası ile dağıtılan bildiri: "PKK'nin bu kanlı eylemleri ancak, sömürgeci rejimle emperyalist ve faşist saldırganların işine yaramaktadır. Zira çete başları dışarda olan ve cunta rejiminin ajanlarından kurulu PKK, kurtuluş savaşını verdiğini iddia ettiği Türkiye Kürdistanı'nda dost-düşman demeden insan öldürmekten başka bir şey yapmıyor..."

Komkar imzalı dağıtılan bildiri: "Apo ve katillerinin gerçekleştirdiği bu katliamlar ise, Kürdistanlı yurtsever halkımıza PKK tarafından açıkça ihanet edildiğini göstermektedir..."

TKP-ML imzalı dağıtılan bildiri: "Ulusal kurtuluşçuluk", "demokratlık", "devrimcilik", "yurtseverlik" ve sözümona "kızıl direniş" ile zerre kadar bir ilişkisi bulunmayan PKK şeflerinin..."

Doğu ve Güneydoğu Türkiyelilerin Sesi bildirisi: "Halk kurtuluş savaşını verdiğini ilan eden eşkiya çeteleri gibi..."

Bildirilerden aldığımız bu parçalar bile, bunların kendi adına dağıttıkları bildirilerde söylediklerinden pek de farklı olmayan şeylerin burada yazıldığını çok iyi göstermektedir. O zaman bu güçlerin bir bardak suda fırtına koparmaya kalkışmalarının hiçbir anlamı yoktur. Eğer bugün MİT elemanları çeşitli alanlarda kalemi eline alıp bunların adına bildiri yayınlatabiliyorsa, bu güçler sorumluluğu kendilerinde görmelidirler. Çünkü, MİT ile aynı çizgiye düşmeleri nasıl izah edilecek.

Farzedelim ki, MİT bunlar adına bildiri kaleme alıp çeşitli adreslere postalyor. Bunlar bugün MİT elemanları çeşitli alanlarda kalemi eline alıp bunların adına bildiri yayınlatabiliyorsa, bu güçler sorumluluğu kendilerinde görmelidirler. Bildiri 'bize ait değil' diyorlar, ama bunun dışında kalan bütün cümleleri ise yine PKK düşmanlığı ile dolu. Haklı olarak her yurtsever de bunların bu MİT imzalı bildirilerden ne farkı oldu-

ğunu soruyor. Bunlar karşısında ise, adama 'bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu' derler. Bir yandan MİT'in bildiri diye kamuoyuna açıklama yapacakmış, diğer taraftan MİT'in bildiri dediğini bildiri dediğini bütün görüşlere katılacakmış. Bu yalan söze kim inanır...

Bütün bu açık gerçeklerden dolayı, bu güçlerin ağılayıp-sızlamaları boşunadır. Geçmiş bir sayıya Komkar'ın benim dediği bir bildiri ile MİT'e ait dediği bildiriyi Berxwedan yanyana getirerek yayınladı.

Bu güçler şimdiki kadar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncüsü PKK'yi haksız yere suçlamaya kalkıştılar. Bazı olayları bahane ederek, "PKK bu tutumu ile MİT'e davetیه çıkarıyor" dediler. Şimdi soruyoruz: PKK'yi MİT'e davetیه çıkarmakla suçlayan bu güçler, kendileri adına MİT'in yürüttüğü çalışmalara, MİT ile aynı çizgiye düşmelerine ve MİT ile her bakımdan işbirliğini geliştirmelerine ne diyecekler? Yasa dışı bir durumda düşüyorlar kendilerini. Bildiri 'bize ait değil' diyorlar, ama bunun dışında kalan bütün cümleleri ise yine PKK düşmanlığı ile dolu. Haklı olarak her yurtsever de bunların bu MİT imzalı bildirilerden ne farkı oldu-

KÜRDİSTAN'DA GÖÇLER; NEDEN VE SONUÇLARI - V

Baştarafı 1. sayfada

snayacak ve iktidarına kanalize edecektir. CHP, rejimin tek partisi, devlet partisi olarak varlığını sürdürmektedir.

Dış gelişmeler de Kemalizme yön vermektedir. İtalya'da Mussolini faşizmi iktidardadır. Almanya'da Hitler iktidara olmuş, yeni bir paylaşım savaşı hazırlıkları için dedir. Bir yandan emperyalist devletler, SSCB'ye karşı hacli seferleri hazırlıkları yaparken, diğer yandan kendi içinde bloklaşmaktadır. Kemalist burjuvazinin asıl tercihi Hitler faşizminden yanadır. Emperyalist devletlerin sosyalizme toplu saldırısından yanayken, bloklaşma da İngiltere emperyalizmine bağımlı hareket etmektedir.

CHP Sekreteri Recep Peker, Mussolini İtalyası'nı ziyaret eder. Benzer ziyaretler Almanya'ya yapılır. Faşist devletlerle ideolojik, ekonomik, siyasi, askeri ilişkileri en üst düzeye çıkar. Kadro dergisi, Mussolini hayramdır. Cumhuriyet dahil pekçok Türk gazetesi Hitler faşizminin desteği ile çıkar. İtalya'dan 141, 142 vb. faşist ceza yasaları alınır. Getirilen yasalarla grev ve sendika hakları tümüyle yasaklanırken, diğer yandan var olan işçi birlikleri kemalist kadrolar eliyle yönlendirilir. Kemalist ordu durmadan silahlıdır. 1937'de TKP, kendini feshederek Kemalizme bütünleşir.

Sınıfsızlık teorisi, devletin ve CHP'nin topluma da egemen kılınan ideolojisi olur. Bunlardan bazı örnekler alırsak; Kemalizmin faşizme varmak için ne denli çaba sarfettiği çok açık görülür.

"Türk kültürünü kabul etmiş her fert fırka'ya (CHP) girebilir."

"Türkiye Cumhuriyeti dahilinde (Misak-ı Milli sınırları içinde) Türk dili ile konuşan, Türk kültürü ile yetişen, Türk ülkesini benimseyen her vatandaş Türktür."

"Türkiye'de sınıf yoktur, sınıf kavgası yoktur, imtiyaz yoktur, derebeylik, ağalık, aile, cemaat imtiyazı yoktur." (Recep Peker, 1934)

Aynı dönemde M. Kemal, Türk toplumunun ebedi şefi ilan edilir. Ölümüne dek bu ünvanı taşıyacaktır. Sonradan İ. İnönü, milli şef ilan edilir.

Toplumdaki tek "parti varlığı, devlet varlığı ile beraberdir" (CHP, 15 yıl kitabı, sayfa 12-15)

Bu da ebedi şef M. Kemal'in sözleri; "Biz benzememekle, benzetmemekle iftihar ederiz, çünkü biz bize benzeriz" (Nutuk, Aralık 1921)

Bu ideolojinin, Mussolini ve Hitler faşizmiyle zerre kadar farkı yoktur. Hatta ırkçılıkçıları da aşar. Toplama uygulanan anti-demokratizm ve baskılar açısından da onları uzaklaştırmamak için bu kadarla sınırlanıyor.

Bu politikaların Kürt halkı ile ilişkilerine gelince, Kemalizmin ırkçı ideoloji ve politikası tümüyle Kürdistan'ın in-

karına göre biçimlenmektedir. CHP, devlet partisi olarak kemalist kadro olan valiler, paşalar eliyle örgütlendirilmektedir. 1930'larda üretilen ve kurumsal varlığına kavuşan, "Güneş Dil Teorisi" ile "Türk Tarih Tezi" ne göre, bütün dünya dilleri Türkçeden türeme, insanlık da Orta Asya'dan türemedir. Bu ırkçı teorilere göre Kürt halkı yoktur. Var olduğunu iddia etmek, Türk topluma, Türk aydınına ve Türk solcusuna da benimsetilen "kemalist bilime" tersti.

Kemalist burjuvazi 1920-30 arasında Kürdistan'ı boydan boya işgal ettiğine ve elde ettiğine göre, artık askeri ve siyasi gücüne dayanarak ulusal yapısı içinde eritilebilir. Mecburi iskana başlarken, Türk burjuvazinin hazırlıkları budur. Gerekçe de açıktır. "Kürt ekalliyetleri, Türk unsuruna karşı 1/2 oranında bırakacağız. İstanbul'daki ekalliyet meselesi mühim değildir. Şark vilayetlerindeki Kürt meselesi halledilirse, som bir Türk devleti haline gelmiş oluruz."

Mecburi İskan Kanunu

Bu bölümdeki alıntılar, İsmail Beşikçi'nin sürgünler üzerindeki verimli araştırması olan **Kürtlerin Mecburi İskanı** kitabından alıyoruz. 2510 sayılı İskan Kanunu, 14 Haziran 1934'te kanunlaşiyor ve 21 Haziran'da Resmî Gazetede yayımlanıyor.

"İskan kanununun 1. maddesi ile ilgili kanunda bütün yetkiler içişleri bakanlığına verilir."

"Madde 2: İskan mıntıkaları üç nevi mıntıkaya ayrılır."

"1 numaralı mıntıklar: Türk köylülük nüfusunun tekasüf-i istenilen yerler" (Bu mıntıklar Türk göçmenlerin yerleştirileceği Kuzey-Batı Kürdistan'dır.)

"2 numaralı mıntıklar: Türk köylülük nüfusunun tekasüf-i istenilen nüfusun nakil ve iskama ayrılan yerlerdir" (Bu mıntıklar sürgün edilen Kürt nüfusunun iskan ettirileceği Batı Anadolu kentleridir.)

"3. Yer, sıhhat, iktisat, kültür, siyasat, askerlik ve inzibat sebepleri ile boşaltılması istenilen, iskan ve ikame yasağın kaldırılan yerlerdir." (Boşaltılacak ve yerleşime yasağın kaldırılan alanlar; Ağrı, Sason, Dersim, vb. ayaklanma bölgeleridir.)

Madde 3. dışında Türk soyundan olanlar muhacir kabul edilirken, "Madde: 4. a) Türk köylülüküne bağlı olmayanlar, b) Anarşistler, c) Casuslar, d) Göçebe çingeneler, e) Memleket dışına çıkarılmış olanlar Türkiye'ye muhacir olarak alınmazlar" (Bu madde de kasdedilenler, tümüyle hedeflenen Kürt halkı ve öncüleridir.)

"Madde 1-A: Türk ırkından olup, hükümetten iskan yardımı istememeyi yazılı bildiren muhacir ve mütecciler, Türkiye içinde istedikleri yerde yerleşmeye serbest bi-

rakırlar. Hükümetten iskan yardımı isteyenler hükümetin gösterdiği yerlere gitmeye mecburdurlar."

"Madde 7-B: Türk ırkından olmayanlar, hükümetten yardım istemeseler bile, hükümetin göstereceği yerde yurt tutmaya ve hükümetin izni olmadıkça buralarda kalınmaya mecburdurlar. İzinsiz başka yerlere gidemeler ilk defasında yerlerine çevrilirler. Tekerrürü halinde icra vekilleri heyeti kararı ile vatan-ışıkta tutulabilirler. (A bendi Türk ırkından olanları, B bendi ise Kürt halkını kapsamaktadır.)

"Madde 9: Türkiye tabiiyetinde bulunan gezginci çingene ve Türk köylülüküne bağlı olmayan göçebelere, toplu olmamak üzere kasabalara serpiştirilip, yerleştirilmeye... dahiliye vekili selahiyetlidir." (Böylelikle göçebe tabi tutulan Kürtler, Türk kentlerine serpiştirilerek yerleştirilecek.)

"Madde 10-B: Kanunun neşinden önce, herhangi bir hüküm veya vesika ile veya örf ve adete aşiretlerin şahsiyetlerine veya onlara izafetle reis, bey, ağa, ve şeyhlerine ait olarak tanınmış kayıtlı kayıtsız bütün gayri menkul devletlere geçer. Bu kanun hükümlerine ve devletçe tutulan usullere göre bu gayri menkuller muhacirlere, müteccilere, göçebelere, naklolunlanlara, topraksız veya az topraklı yerli çiftçilere dağıtılıp, tapuya bağlanır." (Bu madde tamamen ayaklanan aşiret reislerine uygulandı. Alınan toprak Kürt köylüsüne değil, işbirlikçi ağalara ve Türk göçmenlere dağıtılmıştır. Türk solu'nun Kemalizmi anti-feodal göstermesinin altında, bu ırkçı uygulama yatmaktadır.)

"Madde 10-C: Bu kanunun neşinden önce aşiretlere reislik, beylik, ağalık, şeyhlik yapmış olanları ve yapmakt isteyenleri ve sınırlar boyunca oturmasında emniyet ve asayiş bakımından mahsur bulunanları aileleri ile birlikte münasip yerlere naklettirip yerleştirilmeye... dahiliye vekali selahiyetlidir." (Bu, içişleri bakanının istediğini sürgün etme yasadır. İstisnasız, direnişçileri kapsamaktadır.)

Madde 10'un C bendi, Türk olmayanların 2 nolu mıntıkalarına, belirlenmiş yerlere yerleştirilme yetkisini içişleri bakanlığına veriyor.

Madde 11-A'da ana dili Türkçe olmayanların köy, mahalle, sanatçı, işçi kümesi kurması ve soydaşlarına devretmesi yasaklanıyor. Bunların belediye sınırları içindeki sayısı %10'la sınırlanıyor.

Madde 12-A: Birinci iskan bölgesi olan Kürdistan bölgelerine Türk köylülüküne bağlı olmayanların yerleşmesi kanunla yasaklanıyor. Böylece Kürtlerin bir daha vatanlarına dönmesi kanunla yasaklanıyor.

Madde 13: Türkiye'nin batı kentleri olan 2. iskan bölgesine tümüyle (Kürdistan kasdedilenrek) 1. ve 2. bölgelerinden

göçettirilenlerin yerleştirilmesi kanuna bağlanıyor.

Madde 14: İsyan bölgelerinin boşaltılıp, kimsenin buralara iskan ettirilmemesi kanuna bağlanıyor.

"Madde 16-A: Karı-koca bir aile olarak iskan edilir... 16-E: Erli çocuklar ve erli torunlar başlı başına bir aile olarak iskan görürler... 16-G: Türk muhacir ve mütecciler, hisım ve akrabalarının buldukları yerde iskan olurlar." (Böylece Türk ırkından olanların akrabaları ile beraber yerleşimlerine izin verilirken, Kürt aileler atomlarına kadar parçalanmaktadır.)

Madde 29'da 1. iskan bölgesine yerleştirilenlerin on yıl yerlerini değiştirmemeleri kanuna bağlanmıştır. 10 yıl olsa bile ancak icra vekilleri heyetinin kararı olursa yerlerini değiştirebileceklerdir.

İskan kanununun maddeleri çoktur. Ancak içerik ve amacı nettir. İskan kanunu ırk ayırımı temelinde hazırlanmıştır. Ayaklanma bölgelerinin boşaltılmasını, yasadık bölgelerin yaratılmasını, kitlesel sürgünleri, asimilasyonu, örgütsüzlüğü, sürekli önderlerden yoksun bırakması, ekonomik çökertmeyi, asimilasyonu hedeflemektedir. Doğrudan Kürt ulusunun en küçük birimine kadar imhayı amaçlayan iskan kanunu, daha sonradan çıkarılan kararnemelerle daha da sıkılaştırılacaktır.

24.11.1939'da çıkarılan bir kararneme ile hemen bütün Kürdistan 1. iskan bölgesi olarak gösterilmekte, böylece istenen insanın toprağına el konulması, sürgün edilmesi ve bir daha vatanına dönmemesi tümüyle içişleri bakanlığının yetkisine geçiyor. Dünyada benzeri bulunmayan bu faşist uygulama sokulana Kürdistan alanları şunlardır:

(...)

"III- Diyarbakır vilayetine, Sallar istasyonundan başlayarak, Ergani, Diyarbakır, Bismil, Beşiri, Kurtalan, Baykan, Bitlis, Tatvan, Gevaş, Van ve Özalp kazalarının katederek geçen ve geçecek demiryolu güzergahı imtidadında (boyunca) tarafeyndeki 20 km'lik sahalara,

IV- Fırat köprüsü, Yolçatı (Yolçatı-Elazığ), Diyarbakır demiryolu güzergahı imtidadında tarafeyndeki 20 km'lik sahalara,

V- Divriği, Kemaliye, Erzincan, Tercan, Aşkale, demiryolu güzergahı ile Çobandere köprüsünden Sarıkamış'a kadar olan Dekovil hattı güzergahı ve Sarıkamış'tan Benli Ahmet'e Mümted demiryolu güzergahının tarafeyninden 20 km'lik sahalara,

VI- Malatya, Fevzipaşa, Divriği'e kadar olan demiryolu güzergahı ve imtidadında tarafeyndeki 20 km'lik sahalara,

VII- Urfa ve Mardin vilayetlerinin cenup hududunu teşkil eden demiryolunun Türkiye topraklarına isabet eden kısmının bütün imtidadındaki

25 km'lik derinlikteki sahalara.

VII- 1 numaralı mıntıkada dahilindeki Suriye, Irak ve İran ve Rus hududu, imtidadında olan topraklarımızın 25 km'lik derinlikteki sahalara.

IX- Diyarbakır-Mardin şosesi ve Mardin istasyonu.

Diyarbakır-Siverek-Urfa, Akçakale, Urfa-Birecik, Diyarbakır-Silvan-Ziyaret, Diyarbakır-Hani, Darahin, Çapakçur, Bitlis-Muş, Bulank-Malazgirt,

Muş-Hınıs, Muş-Solhan Van, Muradiye, Hoşap-Başkale-Yüksekova, X- Pasinler kazasının Çobandere köprüsünün yanından itibaren Velibaba-Eleşkirt-Karaköse-Diyadin-Doğubeyazıt kazalarından geçen Gürçubulak'ta nihayet bulan transit yolu,

Karaköse-Hamurderesi-Patnos,

Doğubeyazıt-Muradiye, Erzurum, Taşkesen-Hınıs, Çobandere-Sarıkamış-Benli Ahmet-Kars, Kars-Kötek-Karabulak-Doğubeyazıt-Kağızman, Tuzluca-Iğdır-Cengelgediği-Karaköse-Kağızman,

XI- Elazığ, Pertek-Mameki-Seyithan-Darboğaz, Pülümür-Mutki köprüsü-Sanboğazi, Pertek-Hozat-Karaoğlan-Mareşal Çakmak-Zeynigediği-Erzincan,

Refahiye Erzincan-Tercan, Erzincan-Gümüşhane, Elazığ-Palu-Solhan, Palu-Karakoçan-Kiğı-Tercan,

Elazığ-Yolçatı-Kömürhan köprüsü, Elazığ-Gezin-Maden-Ergani,

Elazığ-Keban-Arapkir şosesinin imtidadında ve güzergahlarının tarafeyninden 15'er km derinliklerdeki sahalara.

XII- Divriği-Zara-Koyulhisar yolunun 1 numaralı mıntıkaya isabet eden kısmı.

Malatya-Hekimhan-Kangal-Ulaş, Pazarçık-Elbistan-Darand-Gürün-Ulaş,

Elbistan-Göksun, Maraş-Göksun-Pınarbaşı yolunun 1 numaralı mıntıkaya isabet eden kısmı, şosesinin bütün imtidadında ve güzergahlarının tarafeyninden 15'er km'lik sahalara.

XIII- Divriği demir, Ergani bakır, Guleman krom madenleri ile Malatya merkez kasabası ve Van gölü işletme tesisi merkezlerinin dairen madar 20 km'lik sahalara.

XIV- Erciş'ten itibaren Tatvan'a kadar Van gölü sahiline 25 km şimal ve şimali garbisindeki sahalara.

XV- Muş vilayeti hududundaki Murat nehrinden itibaren Palu'ya kadar Murat nehri tarafeyndeki 25 km'lik sahalara.

İskan kanunu meclisten geçerken, kanunun gerekçesi Osmanlı döneminde başarılarla Devami 19. sayfada

KISA...KISA...KISA...KISA...

Küba Angola'ya Yeni Birlikler Gönderdi

Angola'ya karşı uzun bir dönemden bu yana devam eden Güney Afrika ve UNITA adlı karşı-devrimci güçlerin saldırıları geçtiğimiz günlerde yeniden yoğunlaştı. Güney Afrika, Angola topraklarına girmiş ve UNITA adlı karşı-devrimcilerle birlikte hükümete karşı savaş açmıştı. Angola'nın güney bölümünde saldırılarını yürüten bu birlikler, yerli halktan yüzlerce kişiyi katletmesinin yanı sıra, ekonomik kurumlara da çeşitli sabotajlar düzenlediler.

Küba daha önceleri bu saldırılara karşı, Angola hükümeti ile birlikte savaşmak için birlikler göndermişti. Son günlerde Küba yeni bir taktive birliğini daha Angola'ya gönderdiğini açıkladı. Daha önce 55 bin Kübalı asker Angola'da olduğu söyleniyor, gönderilen taktive birliğinin sayısı hakkında ise herhangi bir açıklama yapılmadı.

AET Ülkeleri İkinci Kez Anlaşamadı

AET yıllık olağan toplantısını Kopenhag'ta yaptı. 1988 yılı bütçesinin de görüşüldüğü toplantıda, AET ülkeleri toplantıdan anlaşma sağlayamadı ayrıldılar. Böylece AET tarihinde, topluluk üyesi ülkelerin ikinci kez anlaşma sağlamadan toplantıyı sonuçlandırmak ve başka bir tarihte ertelemek zorunda kaldılar.

Topluluk üyesi ülkelerin tarım kredilerinin 2/3 oranında kısıtlamaya uğratılması üzerinde anlaşmadığı bildiriliyor. Bu sorunun ortaya çıkmasından dolayı, topluluk 1988 yılına bütçesiz giriyor. Bütçe oluşturulana kadar aylık bütçelerle idare edileceği bildiriliyor. AET'nin ikinci toplantısı ise gelecek yılın başlarında gerçekleştirilecek.

Basra Körfezi'nde Misilleme

İran ile Irak arasında gergin bir şekilde devam eden savaş karşılıklı misillemelerle Basra'da devam ediyor. Irak, İran'ın petrol tesislerinin yanı sıra, İran'dan petrol götüren tankerleri bombalamaya sürdürüyor.

Geçtiğimiz günlerde İran da Irak'a yeni misillemelerde bulunarak karşılık verdi. 5 Aralık günü Danimarka bandıralı bir petrol tankesine, İran hücum botları saldırdı. Saldırıda tanker ağır bir yara aldı. Kurtarma ekibi olarak olay yerine gelen helikopter de kaza geçirdi. Daha sonra yaralı iki gemi mürettebatı gemiyle Dubai'ye götürüldü.

Bundan bir gün sonra da İran bu kez başka bir gemiyi saldırdı. Singapur bandıralı bu gemide ölüm ve yaralı olmadığı bildiriliyor.

Orta ve Kısa Menzilli Nükleer Silahların Kaldırılması Antlaşması İmzalandı

ABD'nin kaldırılacakları

Orta menzilli
108 Pershing II, 1 nükleer başlıklı
64 Cruise, 4 nükleer başlıklı

Kaldırılacak toplam nükleer silah başlıkları

SSCB'nin kaldırılacakları

Orta menzilli
441 SS-20, 3 nükleer başlıklı
112 SS-4, 1 nükleer başlıklı
Kısa menzilli
120 SS12/22, 1 nükleer başlıklı
20 SS-23, 1 nükleer başlıklı

Kaldırılacak toplam nükleer silah başlıkları

1.575

436

SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbachev ile ABD Devlet Başkanı Ronald Reagan 8 Aralık günü Washington'da bir araya geldiler. Her iki lider orta ve kısa menzilli nükleer silahların sökülmesi antlaşmasını imzaladı. Daha önceden üzerinde yapılan görüşmeler sonucu SSCB ile ABD, orta ve kısa menzilli nükleer füzelerin kaldırılması konusunda görüş birliğine varmışlardı. Reagan ile Gorbachev'in imzaladığı antlaşma metni ise bu çerçevede hazırlanmıştı. Salı günü her iki lider biraraya gelerek, bu metni imzaladılar.

Antlaşmanın yürürlüğe girmesi için, ABD Kongresi'nin de bu antlaşmayı kabul etmesi gerekiyor. ABD Kongresi, bunu reddettiği takdirde, antlaşma da geçersiz sayılacak. SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbachev, bu amaçla Kongre üyeleri ile de bir görüşme yaptı. 9 Aralık günü Kongre ileri gelenlerinden bir kısım üyenin katıldığı toplantıda, Gorbachev ile bir süre bu konu üzerinde konuşuldu.

Bilindiği gibi, ABD Kongresi'nin Reagan'ın partisi Cumhuriyetçiler azınlıktalar. Demokratların üye sayısı bunlardan daha fazla. Kongre daha önceleri de Reagan'ın çeşitli konulardaki girişimlerini kabul etmemişti. Ancak, gözlemciler, bu son antlaşmanın Kongre tarafından onaylanacağı görüşündeler.

Reagan ve Gorbachev, bu imza töreninden sonra da baş-baş görüşerek üç kez daha bir araya geldiler. Açıklanan gündemin Afganistan, İran-İrak savaşı ve Nikaragua-Kontra sorunlarının yanı sıra, başka konuları da kapsadığı bildirilmektedir. Gorbachev ile Reagan bu konularda da görüşerek antlaşma yollarını aramaya çalışıyorlar.

Reagan ile Gorbachev arasında imzalanan bu nükleer füzelerin kaldırılması antlaşması sonucunda, ABD'nin 244, SSCB'nin ise 693 füze sökeceği belirtiliyor. ABD'nin sökeceği füzeler arasında menzilli 720 ile 250 km arasında değişen Pershing 1A, Pershing 2 ve Cruise füzeleri bulunuyor. SSCB ise 500 ile 5000 km arasında menzilli değişen SS-23, SS-12/22, SS-4 ve SS-20 diye bilinen füzeleri kaldırıyor.

Antlaşmanın imzalanmasından birçok devlet ve hükümet başkanı açıklamalarda bulunarak, bu antlaşmayı olumlu karşıladıklarını ifade

ettiler. İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher, Almanya Başbakanı Helmut Kohl ve daha birçok devlet ve hükümet başkanı, bu konuda olumlu bulduklarına dair mesajlar yayınladılar. BBC radyosu Margaret Thatcher ile yaptığı bir mülakatı yayınladı. Thatcher, bu mülakatta antlaşmayı olumlu bulduğunu belirtmesinin yanı sıra, Gorbachev'e güven duyup duymadıkları konusunda yöneltilen bir soruya ise, şu karşılığı verdi: "Gorbachev ile belli konularda görüştük. Gorbachev bize ne söz verdi ise, onu tuttu. Bu bir güven noktasıdır." Gorbachev ve Reagan da yaptıkları açıklamalarda övgüyle sözettiler. Ve yeni konularda antlaşmaya hazır olduklarını belirttiler.

Görüldüğü gibi, bu antlaşmanın sağlanması karşısında ilk gelen tepkiler olumlu ancak, bu antlaşmanın daha başka konularda nasıl yeni bir antlaşma yaratacağı konusunda şu anda kesin bir şey söylememekte. Her iki taraf da yaptıkları açıklamalarda ve yapılan diğer görüşmelerde başka sorunları da gündeme getirdiler.

Antlaşma sonucu sökülen nükleer silahlar, mevcutları

içerisinde asgari bir oranı oluşturuyor. Henüz, dünyayı onlarca defa yok edecek güçte nükleer silah konumlandırılmış durumda. Antlaşmanın ileriki günlerde bu silahları da kapsamına alıp almayacağı ortaya çıkacaktır.

Emperyalizm ile sosyalizm güçleri arasında yürütülen barış görüşmeleri konusunda görüşlerimizi daha önce de çeşitli vesilelerle açıklamıştık. Gelişmeler, yaptığımız bu değerlendirmelerin doğruluğunu ortaya çıkarmıştır. Bugün bu gerçekler, ilerici-sosyalist güçler tarafından da daha çok dile getiriliyor.

Emperyalizme karşı mücadeleyi bir barış sorunu, ki bunu sık sık kullanılan deyimlerle ifade edersek, nükleer barış ile sınırlamak doğru bir yaklaşım değil. Biz, bunu daha önceleri söylediğimiz gibi, bugün de söylüyoruz. İlk söylediğimiz günden bu yana, barış görüşmelerinde çeşitli gelişmeler meydana gelmekle birlikte, bunlar bizim düşüncelerimizi daha da kuvvetlendirdi.

ABD sadece bazı silahları indirmekle yetenmek istemiyor. Sosyalizmin birçok mevzisinde vazgeçmesini de da-yatıyor. Afganistan, Nikara-

gua vb. gibi alanlarda tavizler isterken, Basra, Ortadoğu'nun başka alanlarına ise, yeni mevziler ele geçirmek, var olanların sağlamlaştırılmaya çalışıyor. Bunun karşısında sosyalizmin de sadece görüşme yöntemleri ile yetinmemesi gerekiyor. Bu yöntem bir taktik mücadele olarak ele alınabilir, ama bunun tek mücadele biçimine dönüştürülmesi veya emperyalizme mücadelesinin bununla sınırlandırılması doğru olmayan bir tutum olacaktır.

Son yapılan antlaşma ve görüşmeler çerçevesinde gerginlik noktalarında ne kadar yumuşama sağlanacağını, önümüzdeki günlerde göreceğiz. Emperyalizmin saldırganlığını daha cüretli bir şekilde yürüttüğü günümüzde gerginliklerin yumuşaması mümkün görünmemekte. Çünkü, halklar, bağımsız ve özgür bir yaşamdan vazgeçmeyecek, emperyalizme bağımlılığı kabul etmeyeceklerdir.

Sosyalizm güçlerinin bu gelişmeleri gözönünde bulundurarak, emperyalizme karşı mücadele, sadece bu yöntemle sınırlanamazlar. Ancak bu temelde, bu görüşmelerin sosyalizmin güçlenmesine hizmet etmesi mümkün olabilir.

Alman Çelik Sanayisi Krizde

Almanya'nın en büyük çelik ve kömür firmalarından olan ve uluslararası tekkellerin en büyükleri arasında yer alan Krupp firması, 6 bin işçiye çıkış vereceğini açıkladı. Daha önceleri Thyssen de işçi çıkarmak istediğini açıklamıştı. Yine, Alman KHD firması da 4 bin işçi çıkaracağını duyurdu.

Alman çelik sanayinde başgösteren krizin nedenlerinden biri emperyalist ekonomilerin, tüketim fazlası mallarının birikmesidir. İşçi çıkarılmalarına yol açan bir diğer

etken ise, makinalaşmaya geçilmesidir. Fakat, Krupp vb. çelik sanayi daha da çalışan fabrikaların kapanmasının belli başlı nedeni, uzun bir süredir darboğaz içinde bulunan Alman çelik sanayinin krizde olmasıdır. Arzın, talebin çok çok üstüne çıkması bunalmı doğurmaktadır.

Krupp firmasının 6 bin işçiye çıkış vermek istemesi büyük gösterilere yol açtı. Binlerce işçi, okul öğrencisi ve aileleri gösteri düzenlediler. Duisburg'ta Krupp'un işçi çı-

karımını protesto etmek amacıyla yoğun olarak gösteriler düzenleniyor.

Bunlara rağmen, Krupp tekeli Rheinhausen'daki tesisini kapatacağını ve yıllık üretim kotasını Thyssen ve Mannesman'a bırakacağını açıkladı.

10 Aralık günü binlerce işçinin katıldığı gösteriler düzenlendi. Krupp işletmelerinin merkezi sayılan Duisburg'ta gerçekleştirilen gösteriye binlerce işçinin yanı sıra, öğrenciler, esnaflar ve halktan da binlerce kişi katıldı.

10 Aralık günü sabah saatlerinden itibaren Duisburg ve çevresindeki çelik ve kömür işçileri işlerini bırakarak Duisburg merkezinde toplandılar. Şehirin bütün giriş ve çıkışlarını tutan ve trafik akışını engelleyen işçiler, eylemlerini gece geç saatlere kadar sürdürdüler. Eylem süresince gösteriler düzenlediler, mitingler yaptılar. Ayrıca şehir içinde de hiçbir taşıt da çalışmadı. İşçiler düzenledikleri bu eylemle Krupp işçi çıkarmasını protesto ettiler.

Federal Almanya'nın Ordu Dergisinde Çarpıtılan Kürdistan Sorunu

KÜRDİSTAN

Hayal otonomi ve Türkiye için şok

Kürdistan ismi kulağa romantik geliyor. Acaba bu Kürdistan nerededir? Karl May'ın "Vahşi Kürdistan"ı var mı, gerçekten var mıydı? Her şeye rağmen 18 milyon Kürdün kafasında bu vardır. Ölüme giden her gerilla savaşı peşmergenin kalbinde haklı olarak bir Kürdistan, en az bir otonomi yaşar. Bu, başka şekilde mücadele edenler için de geçerlidir. Kürdistan devleti hayali, NATO üyesi olan Türkiye için bir trauma (şok)dır.

Gerçekten Kürdistan vardır. Batı Asya olan burası, en az üç bin seneden beri Kürtlerin yaşadığı yerdir. Mesala bugünkü Irak devletinin kuzeyindeki Erbil şehri eski Ortadoğu'nun ilk medeniyet merkezi olup, eski şarklıların ilk yerleşim yeridir. Kürdistan çeşitli manzaralar arz eder, kuru tepelik ve dağlıklardan oluşup, buram yerlisi için bir gerilla savaşına çok uy-

gundur. Birçok mağara ve dar yollar da gerillanın işini kolaylaştırır. Yaz mevsimi sıcak ve kuru geçer. Kışlar ise soğuk ve karlı geçer. Kürtlerin ülkesi yerleşim açısından bir bütündür, fakat devletleri yoktur. Kürdistan, şu an beş ülke tarafından bölüşülmüştür. Güneydoğu Türkiye'de aşağı yukarı sekiz, Kuzey ve Kuzeybatı İran'da beş, Kuzey Irak'ta üç milyon, Kuzeydoğu Suriye'de ise 800.000 Kürt vardır. Sovyetler Birliği'ne bağlı Ermenistan'da ise 90.000 ile 300.000 Kürt vardır.

Asırlardır Süren Kendi Kaderini Tayin Hakkı Savaşı

Kürtler İndo-Avrupaidirler, büyük bir kısmı İslam ve sunitidirler. Bağımsız bir Kürdistan sadece şu ana kadar hayal olarak kâğıtlarda var olmuştur. Bu dağ halkının tarihi savaşlarla doludur. Kürtler asırlarca kendi kaderini tayin için savaştılar. Bağımsız bir Kürt devleti yalnız bir defa 327 gün Kuzey-Batı İran'da 1946 yılında Gazi Muhammed tarafından

kurulan Mahabad cumhuriyetidir. Bundan başka Kürtler daima, yabancılara hükümlerine karşı savaştılar. İran Sefavilerine ve Osmanlılara karşı savaştılar. Neticede pek başarılı olmadılar. Bazı aşiretler Akdeniz'e kadar gittiler, bazı bölgelere hakim olup bağımsızlıklarını ilan ettiler. Kürtler savaşmayı öğrendiler, ve CIA'nın ifadesine göre dünyanın en iyi gerilla savaşçılarıdır.

Ulusal bir devlet için ilk ve en büyük örgütlü ayaklanma 1880 yılında Şeyh Ubeydullah tarafından Türk-Osmanlı hakimiyetine karşı yapıldı. Neticesiz. 1920'de Türkiye ile yapılan Sevres antlaşmasına göre otonom bir Kürdistan belirlenmişti. Bu da unutuldu. Kemal Atatürk tarafından yapılan 1923'deki devrimden sonra dağılan Osmanlı imparatorluğunun yerine kurulan Türkiye için yapılan Lozan antlaşmasında, Kürtlerden bir söz edilmedi.

Modern Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk modern Avrupa'ya bir devlet kurup, 1924'ten sonra Kürteyi gerek okullarda, gerekse mahkeme ve bütün dairelerde yasakladı. Bugün hala Kürt halkı mevcut olup Güneydoğu Türkiye'deki vilayetlerin yüzde 50-70'ini oluşturmaktadır. Ama bu kabul edilmeyip Kürtler dağ Türkleri olarak geçerler.

Türk hakimiyetine karşı 1925, 1929, 1935 ve 1938 yıllarında yapılan Kürt ayaklanmaları bastırıldı.

Politik Cepheler Arasında

Kürtler geçmişte ve bugün Yakındoğu ile Ortadoğu hükümetleri, komşular arasında sorun yaratmak veya başkasının içişlerinde kullanılmak açısından hazır bir malzeme olarak görülür ve böyle değerlendirilir. Böyle olmasının veya böyle değerlendirilmesinin izahı oldukça kolaydır. Çünkü Kürtler çeşitli hükümetlerin hakimiyeti altında yaşamaktadırlar ve bir de kendi aralarında aşiret ve kabilelerin mevcut oluşu nedeniyle bölünmüşlerdir.

60'lı yıllarda Molla Mustafa Barzani önderliğinde Irak Baş hükümetine karşı verilen otonomi savaşı, İran Şah'ından yardım almaktaydı. Ancak 1975 yılında sınır anlaşmazlığı ve Şatıl Arap sorunu, İran ile Irak arasında bir antlaşma ile son buldu (Cezayir'de). Şah, Barzani'ye yaptığı yardımı kesip, desteğini geri aldı. Barzani düştü ve sempaticam peşmergeler dağıldı. Şah'ın Humeymî tarafından düşürülmesinden ve ülkeden kovulmasından sonra 1980'de İran ile Irak arasında savaş başladı. Gerek İran ve gerekse Irak Kürtleri her iki tarafta da ve zaman zaman Kürdistan için cepheler arasında savaşıyorlar.

Fakat NATO uzmanları, Kürt meselesini yalnız Körfez Savaşı açısından değil, NATO üyesi Türkiye'deki kanlı olaylar nedeniyle de izliyorlar.

Orada her şeyden önce PKK (Kürdistan İşçi Partisi) sempaticanları askeri odaklara hücum edip, köyleri basıp ülkenin Güneydoğu'sunda huzursuzluk yaratmaktadırlar. PKK'nin kanlı ve vur-kaç eylemleriyle, Türk ordusunun Kürtlere karşı gidecek sertleşen bir tutum izlemesi ve böylece Kürtlerin yönetime baş kaldırmalarını plan-

ladığı görüşü hakimdir. PKK, İran'ın "Komele" partisi gibi marksist-leninist bir görüşe sahiptir. PKK, sadece İran değil, Sovyetler Birliği ile yakın askeri ilişki içinde bulunan Suriye tarafından da destekleniyor. PKK, gerilla savaşını Suriye'den yürütüyor. Moskova, ayrılmış Kürtleri stratejik yönden önemli olan Türkiye'nin istikrarını bozmak için kullanıyor. Suriye de, bu amaçla aracı olarak hizmet ediyor. Kürtler, İran dan da yardım almaktadırlar.

Türkiye, şu ana kadar Kürtler için hiçbir alanda otonomi tanımaya hazır değildir. Bu hususta hiçbir açıklamada da bulunmadı. Bu azınlık, ülkede toplam nüfusun dörtte birini oluşturmaktadır. Kültürel otonomi de istemiyor. Ankara hükümeti de, açıkça Türk ulusal devletinin bütünlüğünden korkmaktadır. Buna mukabil ise işyanlılara oldukça sert davranmaktadır, bazen Türk ordusu Irak sınırlarında 10 km kadar içeriye girip operasyonlar yapmaktadır. Irak hükümeti bu hakları 1984 yılında Ankara'ya tanıdı.

Geçen sene ekim ayında Kürtler ilk olarak Suriye sınırında 30 km olan bir NATO üssüne, Güneydoğu Türkiye'de Mardin'de radar istasyonuna saldırdılar.

Kürdistan İşçi Partisi'nin ideologları ve stratejisini çizenler bununla, Türk ordusunun Kürtlere karşı giderek sertleşen bir tutum içine girmesini ve böylece Kürtlerin yönetime baş kaldırmalarını zorlamaktır. Türkiye kendi ülkesinde bir gerilla savaşı vermek zorundadır. Tabii sivil halk da, ister görüşü olsun, ister tarafsız olsun bundan zarar görüyor.

Dış Politika Zanni

Kürtler Türkiye için dışarda bazı zorluklar getirmektedir. Avrupa Parlamentosu, geçen haziran ayında şöyle bir karar aldı: Ankara'nın Osmanlı imparatorluğunun devamı olarak 1915-17 Ermeni katliamını kabul etmesini istedi. Güncel politika için belki Avrupa Parlamentosunun Ankara'ya Kürt sorununu kabul etmesini istemesi daha zordur, zira AT'a girmeye hazırlanan Türkiye için bu bir engel ve imtihandır. Bu da Türkiye'yi kızdırdı. Buna karşılık Türkiye Cumhuriyeti başkanı Kenan Evren, her şeyde rağmen Türkiye'nin NATO ile olan ilişkilerinin tekrar gözden geçirileceğini hatırlattı. Türkiye'nin köşe taşı olarak övüldüğünü belirtti.

Böyle açıklamalar ciddi bir tehdit olmayıp, belli bir sınırlanma neticesinde söylenen görüşlerdir. Mafaki Kürt meselesi saklanmayacak real politik bir yaktür kendi mütefikleri için. Savaş ise real bir tehlikedir Türkiye için. Çünkü Kürdistan İşçi Partisinin hareket alanında petrol boru hattı olup, bundan önemli döviz ihtiyacını karşılamaktadır. Petrol buradan dört yolla Akdenize ulaşıyor. Avrupa 24 nolu yolda günde 5000 vasıta işliyor, bunların büyük kısmı tankerlerden oluşmaktadır.

Özgürlük, demokrasi ve insan hakları gibi NATO'nun korumak için yola çıktığı değerler ve kavramlar, Türkiye'nin Kürt sorununu barışçı bir biçimde çözeceğini ummak için yeterli nedenlerdir. Kürtler için en azından böyle bir barış ve kültürel otonomi istenebilir.

Makaleyi Günter Knabe kaleme aldı. Knabe, Almanya'nın sesi, "Deutsche Welle" radyosu redaktörü. Makale, Alman Savunma Bakanlığının kara, deniz ve hava kuvvetleri için hazırladığı "Truppenzeitschrift Heer" (15 Kasım), "Marine" (11 Kasım) ve "Luftwaffe" (Kasım) dergilerinde yayınlandı.

Alman Savunma Bakanlığı, makalenin başına şu notu düşmüştü: "Birçok silah arkadaşlarımızın silah arkadaşları Türk'tür." Alman Savunma Bakanlığı, Kürdistan'ı erlerine tanıtmaya kadar iş veriyor. Sorunu neydeseydi kendi sorunmuş gibi bakıyor. Tabii Türk devletinin çıkarı açısından.

Alman Savunma Bakanlığı amaçlarını net koyuyor. Türk basınının yorumsuz bir tepki ile karşılıdığı makaleyi şimdilik yorumsuz ve olduğu gibi veriyoruz:

The Middle East, Aralık 1987 (no: 158)

Sayısının Ana Konusu Kürdistan

"Gelecek" ile "Kürtler yaşamak için savaşıyor" başlıklı altında, kısa Kürdistan tarihini ve mevcut durumu özetleyen dergi, PKK mücadelesine geniş yer verdi. Derginin yazdıkları kısaca şöyle:

"Basım en fazla işgal eden grup, Türk devletini hedef alan PKK'dir. Abdullah Öcalan tarafından yönetilen bu güç, zora dayalı devrime inanıyor. Sadece devlet kurumlarını değil, feodal destekçilerini de hedefliyor.

"Vur-Kaç"

PKK ülkelerinin sömürgeci güçlerce işgal edildiğini söylüyor... Alanı gezen son ziyaretçilerden biri, Irak sınırına yakın Sirt, Hakkari gibi 3000 m yükseklikteki alanların bile tamamen askerleştirildiğini belirtir.

Bingöl ve Mardin vilayetleri, PKK'nin Türk güvenlik güçlerine ve 'köy korucularına' vur-kaç eylemlerini yoğunlaştırdıkları alanlardır.

Cezaevlerindeki binlerce Kürt'ten başka, salt dillerini

konuştukları için tutuklananlar var. PKK'nin bölge halkının desteği olmadan eylem yaptığını söylemek imkansız. Halkın zorla yardımı koşulluğunu iddia etmek çok zordur.

Eski bir üye Ahmet, 'işgalci güçleri şöyle anlatmaktadır': 'Güvenlik kuvvetleri, Diyarbakır'da Ahmet'in evinde PKK gerillalarını sakladığına dair yanlış bilgilendirilmiş; 'Ben bir sabah saat 03'te sadist askerî polis komandoları tarafından kaldırıldım. Kıpıyı açınca hemen içeri daldılar. Öldürüleceğimi sandım. Ailemle yalnız olduğumu gördüklerinde biraz rahatladılar. Buna rağmen ailemle ayrı ayrı saatlerce sorguya çekildim.'

Lüksün ve fakirliğin her köşede net ayırdedilebileceği yarım milyonluk bir şehirde, bir genç kadın şunları söyledi: 'Biz PKK'yi destekliyoruz. Çünkü onlar Kürdistan'da kalkan tek örgüttür. Belki biraz hata yapıyorlar, ama haklarımızı ancak savaşarak alabiliriz. Kürdistan ulusal sorununu ortaya atan aydınlar, koşullar sakinken konuşuyorlardı, fakat koşullar zorlaştığında he-

men Avrupa'ya koşarak zamanlarını karantelik tartışmalarla geçiriyorlar.'

Bir yaşlı adam: 'Bazıları onların terörist olduklarını söylüyorlar, fakat bu doğru değildir. Ankara bize o kadar kötü muamele yapıyor ki, savaştan başka çözüm yolu yoktur' dedi.

Bir dükkancı şöyle bir çerçeveye çizdi: 'Biz, hükümetin katliamlar hakkında söylediklerine inanmıyoruz. Bir bomba atığınız da herkes ölebilir. Olayların olduğu alanlardaki halk hükümete inanmıyor.'

"Köy Korucuları"

"Geçen 12 aylık süreden beri hükümet, PKK'nin saldırılarını önlemek için köy koruculuğunu geliştirdi. Köylüler buluşmak istemiyor, ama güvenlik güçleri zor kullanıyor.

PKK bunlara karşı eylemler geliştirdi. Haziran ve Temmuz aylarında Peçenek, Yuvalı, Pınarcık köylerinde 80 kişi cezalandırıldı.

PKK, gençleri topluyor, köylere rahat giriyor, toplanıyor yapıyor, duvarlara sloganlarını yazıyorlar..."

bağımsız kürdistan yolunda

WEŞANEN
SERXWÊBUN

GOVENDE'DE NUMAYİŞ VAR

*Çoktandır unutulmuş hasret
Karadiken misali yüreklerde gizli
Umutlar ihanete inat dipdiri ayakta
Söylenir türküsü yarınların güzelliği için*

*Vatan dîrîliş kavgasını yürütür
Oysa ihanet maskelenmiş yüzüyle
Savaş, millet ve hürriyet adına
Aşındırmaktadır kutuplar ötesini
Elinde izzet nefsinin posası
Satıktadır borsa meydanlarında
Ölesiye yaşamak aşkına*

*Siz beklemeye durun
Tufan gibi kopacağım gün yakındır,
Türkülerimle numayişlerde
Adınızı anarak haykıracağım
Bağımsızlığın kutsal beldelerinde
Amed'de, Hilvan'da, Batman'da
Yani her yılın on iki ayında
Şanlı Mayıs'ın o güzel günlerinde...
Andımız var sizleri geçireceğiz
Direnişin dört nala kalktığı
O kutsal Ağustos'lara...*

*Burası Dilan kapısı...
Eteklerinde abideler dizilmiş
Burçlarında Mazlum ve Cemil okunur
Örekilerde parıldıyor yanışlarında
Şimdi selama durmuşlar öcekilerine
Matem bürrülü değiller yani
Saygı duruşundadırlar direniş*

*Telaşın can korkusunda olmasın
O heyecan nöbet devrinde olmalı
Koşar adım gidilirken üstüne düşmanın
Sakın titre olmasın ellerin...
O candan değil...
Camından olsa
Sen ya da ben olsam...
Varsa boynunda ihanetin iltiği-
Sana nasihatım olsun...
Acımp vicdan azabı duyarsan
Dönekler kralı bir satılık şaşkın...*

Ağustos 1987
C.R.

ÇAND • PİŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

Bir Kitap Üzerine:

BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN YOLUNDA

Geçtiğimiz Kasım ayı sonlarında Serxwebûn Yayınları arasında yeni bir kitap çıktı. **Bağımsız Kürdistan Yolunda** adıyla çıkan kitap, ARGK komutan ve savaşçılarının anılarından derlenmiş. Kitapta toplam 20 tane anı yazısı bulunuyor. Birbirini tamamlayan anılar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının belli bir kesiti hakkında bilgi veriyor.

Ulusal kurtuluş savaşının bu kesit, çok önemli bir evreyi oluşturuyor. Kitap 1983'ten 1985'e kadar devrimci faaliyet yürüten çeşitli birliklerin hareketlerini kapsıyor. Kürdistan tarihinde bu evrenin adı ve anlamı hep canlı duracaktır. Bu dönemi halkımız hep onurla anacaktır. Biz bu dönem üzerine yapılan sayısız değerlendirmeleri okuyucuya yeniden tekrar etmek istemiyoruz. Gelecekte bu dönem üzerine yapılacak daha birçok değerlendirme, tarihimizin bu önemli aşamasını kavrayamamızı fazlasıyla sağlayacaktır.

Kitap, "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir dönemin, kahramanlık döneminin adı olan 15 Ağustos Atılımının yaratılmasında ve geliştirilmesinde büyük katkıları olan direniş şehitlerimizin anılarına ithaf..." edilmiş. Biz de bu kahramanlık döneminin yaratılmasını, bizzat bu savaşta yer almış ve kimi de şehit düşmüş savaşçıların anılarından, birlikte okuyalım ve bu evrede, bunlarla birlikte bir gezintiye çıkalım.

Kitabın ilk sayfalarını çevirdikten sonra, şehit Mustafa YÖNDEM'in resmi ve O'na ait olan bir anı yazısı **Kılavuzsuzlar Grubu** ile karşılaşırız. Gerillalar ile birlikte, biz de uzun bir hazırlığı tamamlamış ve ülkeye ilk adımı atıyoruz. Onların yaşadığı coşkuyu aynı şekilde yaşamamak imkansız gibi bir şey. Hazırlanmış ve kendilerini bekleyen yükleri sırtlayan gerillalar uzun bir yolculuk ardından hedeflerine varıyorlar. Yol boyunca, ülkemizin eşsiz güzellikleri, dağları, ovaları ve en şirini de insanları birer birer bize anlatılıyor; biz de bu yolda onlarla yolculuk yapmış gibi tanıyoruz her şeyi. Hele her yeni olayda biz de heyecanlanıyor, bir an kendimizi onlarla birlikte hissediyor, şu yola sapalım diyoruz. Öyle ya onlar da bizimle beraber değiller mi?

Hepimizin emeğini, kinini, özlemini ve en büyüğü de bağımsızlık tutkusunu sırtlamış, kalplerine ortak vatan sevgisini doldurmuşlar. İşte bunu biz bir daha anıyoruz. Kılavuzsuzlar Grubunu burada bırakıp, biz yolumuza devam ediyoruz.

Beytüşşebap, Van yaylarına uzanıyoruz. Göçerlerin arasına bizi götürüyorlar. Coşku ve sevgiyi bir kez daha öz pınarlarından, yani halktan

tattırıyorlar bize. Bupınar öyledir ki, ne kadar içsen insan bunun güzelliğine doymaz. Her soluktan sonra bir daha onlarla birlikte olmaya can atıyorsun. Bir an, ben de göçer çadırına girip bu sonsuz pınardan tatmak istiyorum diyorsunuz. Gerillaların arasına karışmış, onlarla yürüyorsunuz. **Kasırgaya Doğru**; şimdi hep birlikte yürüyoruz.

Eruh'ta duruyoruz, bir an. Komutan Mahsum KORKMAZ (Ağit) bize sesleniyor. Sıraya dizilmiş ve tek bir yumruk olmuş gerilla gibi biz de, başımız dik, göğsümüz önde, haykırışlarına eşlik ediyoruz. "Hazırız", "Eruh'a gidiyoruz, onlarla hoparlörden yükselen sese kulak veriyoruz. İşte bütün dünyaya bir kez de Eruh'tan haykırıyoruz. "Kürtler ölmüştü, yaşıyor ve Kürdistan'ın bağımsızlığı için PKK bayrağı altında savaşılıyorlar." Ağit'in komutunu alıyor ve yeni zaferlere doğru dağlara, özgürlüğümüzün bu kanlı gelinlerine bir daha yöneliyoruz.

Eruh'un yanında, diğer kardeşini onunla adı içine geçmiş Şemzinan'a, yani Şemdinli'ye de uğruyoruz. Yüksek dağlardan birlikte bakıyoruz, önümüzde uzayan bu müthiş manzaraya. Halk gerilla bir olmuş bayramı birlikte kutluyoruz. 21 Mart Silahlı Propaganda Takımı aralarına sizi de alıyor ve birlikte Şemdinli'ye götürüyor. Bu büyük savaşın iyi seyredeceğiniz köşeyi size seyiriyorlar. Ama duramıyor onlarla katlıyorsunuz, saldırıya. Silahlar yeni bir türküyü söylemeye başladılar bile. Hayır siz geç kalmadınız. Bu türküyü, dudaklarınız arasında söyleyen "Bugün 15 Ağustos" dizelerini güzel bir nağmeye dökererek bir an eşlik ediyorsunuz. Ne güzel de birbirlerine uyum sağlıyorlar: "Yeni bir gün doğdu."

Yine kitabın bir bölümünde Diyarbakır zindanına ait anılara da yer veriliyor. Dicle'de şehit düşen Zülfü YILDIZ (Hesinger)'in zindan anıları, direnişin boyutunu en ayrıntılı bir şekilde yeniden gözönüne getiriyor. Savaş esirleri ile birlikte hücreleri dolaşılıyor, işkencelerden geçiyoruz. 15 Ağustos'ta cezası biterek dışarı çıkan Hesinger, "Artık benim için de, yeni bir dönem açılmıştı..." diyerek, kendisini en kısa sürede mücadele saflarına kavuşturdu.

15 Ağustos şanlı atılımının ardından açılan yeni direniş dönemi de gerillaların kaleminden bize sunuluyor. Yüzlerce militanın, savaşçının halkla bütünleşerek geliştirdiği savaşın nasıl bir mücadeleye, çaba sonucu ilerletildiği çok açık bir şekilde dile getiriliyor.

Gerillaların anıları ile birlikte, adım adım biz de Kürdistan'ı dolaşıyoruz. Yazın sıcaklığını, kışın karını tadıyor

ve baharın umutları filizlendiren gelişini birlikte yaşıyoruz. Baharın mis kokuları arasında her köye giriş ve çıkışta daha büyük bir güçle hareket ediyoruz.

Van, Çatak, Bitlis dağlarına uzanıyor, kar altında yol yürüyor, donma tehlikesini atlattıktan sonra, sisli, fırtınalı yolda çobanların yardımı ile tehlikesiz bir bölgeye ulaşıyoruz. Etrafımızı köylüler sarıyor, onlarla çeşitli konularda konuşuyoruz. Hepsini büyük bir öylem içinde, özlemlerimiz birleşiyor, bir volkan gibi büyüyor ve gaz lambasının zayıf ışıkları ile aydınlatıldığı odaya sığmıyor. Kısa bir süre sonra, büyük bir güçle patlayarak, dağlarda, ovalarda yankılanıyor.

Mardin'e ulaşıyor ve ERNK'nin ilanını halkımıza duyurmak için hummalı bir çaba için giriyoruz. Sason'dayız, 8 kahraman savaşçı ile birlikteyiz. Birlerce düşman askeri çevremizi kuşatmaya çalışıyor. Helikopterler gök gürültüsünü andırır sesleri ile üzerimize geliyorlar. Her taraf bembeyaz. Kış, örtüsünü doğanın üzerine perde gibi çekmiş. Karda yol almak bir mesele. Burda 8 partizanın kanı o beyazlığı kıpkızıl yapıyor. İşte, Kürdistan toprakları bu kızıllıkla bağımsızlığına kavuşacak, diyorlar. Bütün bunları düşünürsünüz, bu kahramanları okurken...

Anıları bu şekilde, yeni bölgelere geçerek devam ediyor... Kürdistan'ın en yüksek dağlarında dolaşılıyor... Savaşı bir de yaşayanlardan öğreniyoruz. 411. sayfaya kadar bu sürüyor. Kitabın burada bitmesi içimize bir buruk acı bırakıyor. Bitmesini hiç istemiyoruz. Yenilerini şimdi daha büyük bir istekle bekliyoruz. Birçoğuna bunlar belki de yabancı değil. Ama olsun siz yine de öğrenmek istiyorsunuz. Kitap bunu ister istemez yaratıyor.

Biz bu kitabı bu ve benzeri duygularla okuduk, son sayfayı çevirdiğimizde güzel bir rüyadan uyandırılmış gibi olduk. Evet biz gerçek bir rüya görüyoruz. Bağımsız Kürdistan Yolunda aldığımız mesafenin ne kadar uzun olduğunu daha iyi anlıyor ve rüyamızın gerçekleşeceğine dair umutlarımız daha da güçleniyor.

Kitap, yaşanmış gerçek olayları, yer yer edebi güzelliklerle süsleyerek okura sunuyor. Ama bu sadece bir edebiyat eseri olarak görülmemeli. Bir dönemi aydınlatan belgesel bir anı kitabı içerisinde. Burada okuyucuya edebi güzellikten çok, bir parçaları oldukları ulusal kurtuluş savaşını bütün gerçekliği ile vermeye amaçlıyor. Bu amacına da ulaştığı söyleyebiliriz.

Bu tür kitapların az sayıda çıktığı dikkate alınır, kaçırılmaması gereken bir yapıtı.

Kürdistan'da Göçler, Neden ve Sonuçları...

Baştarafı 15. sayfada

mayan Türkleştirmeyi başarmak olarak getiriliyor. Bunun için de Kürt nüfusunun, Türk kültürünün güçlü olduğu bölgelere %10 oranında serpiştirilmesi uygun görülüyor. Aynı şekilde Türk nüfusunun çoğaltmak için Kürdistan'a dışardan getirilen göçmenler yerleştiriliyor.

Oldukça kapsamlı ve sistematik bu şiddet ve soykırımcı plan, Kürdistan üzerindeki Türk burjuva egemenliğinin bütün karakterini yansıtıyor. Göç, doğrudan planlı geliştirilmesi ve ulusal imhayı amaçlayan zoraki bir uygulama olarak geliştirildi. Fiziki olarak Kürdistan'ın doğal örgütlenmesi, ekonomik, sosyal, kültürel yaşamının aile birimine kadar parçalanması hedeflendi ve süreklileştirildi. Kema-

lizmin vargücülü faşist karaktere büründüğü bir dönemde iskan yasası uygulanmaktadır. İttihat-ı Terakki döneminde 700 000 Kürdün göç ettirilmesi ve yarısının kırımında başrolü oynayan Şükrü Kaya, o zaman muhacerat dairesinin başkanı iken 1930'larda mecburi iskan yasasını uygulamada sorumlu olan içişleri bakanıdır.

Kemalist burjuvazi, bu ırkçı ve soykırımcı uygulamasına anti-feodal yaftası geçirdi. Soruna bir geri kalmışlık, bölgesel ekonomik-sosyal eşitsizlik, hükümetlerin ihmali maskesini geçirdi.

Kemalizmin bu tezi, dünyayı aldı. Türk soluna egemen oldu. Gerçekten en değerli Türk solcuları, mecburi iskan gerçeğini atlatılar, ya da "anti-feodal Kemalizme" des-

tek oldular. Soruna sömürgecilik ve ulusal sorun çerçevesinde değil, basit bölgesel eşitsizlik düzeyinde baktılar. Türk solculuğunun, kemalist olduğunun en net göstergelerinden biri de budur.

Bu şekilde sürgünle mecburi iskana tabi tutulan yüzbinlerce Kürdistan insanını bekleyen hangi gelecek olabilir. Sürgündür, yabancı bir kültüre adım atılıyor, tümüyle sermayesizdir, sürekli baskı altında ve her hareketi kontrol altındadır. Ülkesine geri dönmesi, yer değiştirmesi, ulusunun, ülkesinin adını anması yasak ve büyük risktir. Yaşamaya için çalışması gerekir. Yeteneği yoktur. Kültür farklılığı vardır. Asimile oldukça, uşaklığı kabul ettikçe, kendisine iş verilecektir. O da en tortu ve Türkiye halkının artığı olan işler. Türkiye halkının işsiz ve perişan olduğu koşullarda, sürgün ve mimli Kürt insanı nasıl iş bul-

ilsin. Günlük yaşamını dahi sürdürülebilmesi zorunlu belli koşullara bağlanmıştır.

Adım ve kıyafetini değiştirecek, ülke adını anmayacak, Türk kültürünü özümseyecektir. Ne kadar erken Türkleşir, yani medenileşirse, o kadar göze girecektir. Türkiye'de yaratılan 'vahşi Kürt' yakıştırması kocaman bir siyasal gerçeği ifade eden deyim olmuştur.

Kemalizmin 1920'lerden beri hedefi olan, adım adım kuşatılan, katledilen, sürgün edilen Dersim, 1938 direnmesi ardından katliama tabi tutulacak, mecburi iskanın en belirgin uygulandığı alan olacaktır.

1945'e kadar tarihi süreç içinde aldığımız göçleri ya da mecburi iskanları belli sonuçlara vardiirmek mümkün.

Birincisi: Kürdistan'da göç, egemen sömürgeciliğin yayılma ve yerleşiminin bir ögesi olarak geliştirilmiştir.

İkincisi: mecburi iskanlar,

Kürt halkının direnme gücünün ortadan kaldırılması amacıyla uygulanmıştır. Öncelikli direnişçi alanlar ve kesimler olmak üzere tüm Kürdistan'a ve halkına uygulanmıştır.

Üçüncüsü; mecburi iskanlar, Kürdistan'da örgütlenmeyi, sermaye biriminin, dolayısıyla ulusal ekonomi ve sınıfların oluşumuna imkan vermemek amacıyla uygulanmıştır. Başta Kürt hakim sınıfları -özellikle direnişçi konumda olanlar- alınmış ve sürgün tüm kesimlere de dayatılmıştır.

Dördüncüsü; mecburi iskan, Kürt halkının ulusal varlığının ortadan kaldırılması amacıyla uygulanmıştır. 1915'te sistematikleştirilen bu politikayı Kemalizm 1930'larda doruğuna çıkarmıştır. Aynı uygulamayı 1975'le Güney Kürdistan'da Irak burjuvazisi ve Tuncelcilik maskesi altında Kemalizm körüklenmektedir.

DEVAM EDECEK

Birliklerin Örgütlenme Sorunları...

Baştarafı 12. sayfada

lektik çelişkiler, ulusal kurtuluşçu pratikte olguları değişik biçimleriyle karşımıza getirir. Her biçim için geçerli ortak yöntem olamaz. Pratikte yaratıcılık ya da iş yapabilirlik hangi biçime ilkelere ters uygulanırsa hangi yöntemi kullanabileceğini bulma üretkenliği ya da gücüdür.

Karşımıza her yurtsever için örgütlü faaliyetini, her an değerlendirmesinin zorunluluğu ortaya çıkar. Toplantılar ve raporlar bunun zorunlu araçlarıdır. Eleştiri, bilimsel tahlil ve hatayı bulup doğruyu bunun yerine nasıl koyacağını bilme gücüdür.

Özeleştiri ise, bulunan doğruyu kabullenme ve uygulama gücüdür. Demek ki eleştiri ve özeleştiri tamamen gerçeklik sınırları içinde mücadelenin çıkarlarına göre hareket etme işlemidir. Kendi pratiğini eleştirel yönelmemek, doğruyu aramamak demektir. O zaman yetersizlik ve yanlışın nereden kaynaklandığı bilinmez, dar pratiğe düşülür ve sonunda böyle bir faaliyet amacından sapar. O halde eleştiri, kolektif bir işlem olarak kavranmalıdır. Bireyin pratiğine yönelse bile böyle alınmalı ve uygulanmalıdır.

Eleştiri, kişide somutlaşsa bile, politik ve örgütsel konularda yoğunlaşmalıdır. Odaya politik-örgütsel sorunları olmayan bir eleştiri amacına ulaşamaz.

Hemen şunu da belirtmek yerinde olacaktır, kişi ya da bir birim veya örgüt için özeleştiri günah çıkarmak değil, doğruyu yakalayıp uygulama gücüne ulaşmaktır. Bu nedenle doğru eleştiri kimden gelirse gelsin, faaliyetin olumlu yön-

de gelişimi için yapılmış zorunlu bir değerlendirme olarak algılanmalıdır.

ADEMI MERKEZİYETÇİLİK:

Bir yurtseverin ulusal kurtuluş ve onun örgütsel ifadesine karşı bireysel sorumluluğu ya da manevi bağlılığıdır. Ademi merkezietçiliğin alanı bireyin sahip olduğu imkanların devrim lehine en büyük duyarlılıktan, kitle ilişkilerindeki tutarlılıktan, savaş meydanında sergilenen fedakarlıktan, zindanlarda işkenceler karşısında takılmıyacak olumlu tutuma kadar engin bir alana sahiptir. Devrim ustalarının belirttiği gibi ademi merkezietçilik, örgüt otoritesi olan merkezietçiliğin tersi yönden ifadesidir.

Somutlaştırırsak, bir yurtsever bir an için örgütünün belli bir mali varlığına sahiptir. Kimse görmez ya da duymaz düşüncesiyle bu mali imkan üzerinde bireysel tasarrufla bulunursa ya da tek başına işkence uygulamaları karşısında gerilerse vb. durumları sergilerse ademi merkezietçilik ya da bireysel sorumluluk ilkesini zedeler.

Bir yurtseverin örgütü ile bağı kopabilir, tek başına kalabilir. Böylesi bir durumda düşünce ve davranışında egemen olması gereken, ulusal kurtuluşun çıkarlarını en iyi temsil etmesidir. Saygın ulusal kurtuluşçuluk pratikte ulusal kurtuluşu en iyi temsil etme ile yaratılır.

Bu konuda ulusal kurtuluş mücadelemizin sayısız eşiz örnekleri vardır. 1983'te İsrail siyonizminin zindanlarında iki yıl örgütünden bağı koptuğu halde ulusal kurtuluşu eşiz

bir şekilde temsil eden **Sabri GÖZÜBÜYÜK**'ün pratiği bilinir. Benzer örnekleri, düşmanın eline geçmemek için bombasız vücudunda patlatarak vb. şekillerde şehit olan sayısız yurtsever-devrimci sergilemiştir.

DENETİM:

Birliklerin her kademedeki komitelerinin önemli bir işlevi de denetim halkasıdır. Denetim, üst organın alt organları yönlendirme ve iletme işlemidir. Hemen şu sonuca varabiliriz: Eğer denetim, alt organların sorunlarını çözmüyor ve onları güçlü uygulamalara vardiiramiyorsa bu biçimsel ya da bürokratik denetimidir.

Denetimin bir işlemi, talimatlarıdır. Talimatın açıklanmasında içeriğinin somut ve yapılabilir karakterde olmasının zorunluluğuna değindik. Ancak salt talimatlarla yetinen bir denetim yeterli olamaz.

Pratiği, sürekli eğitim, politik, örgütleme ve eylemle dolu olan birliklerin bir yerde çalışabilmelerinin ölçüsü denetim güçleridir.

Yerinde denetim zorunludur. Her komite elemanı yönettiği birimlerin bizzat uygulamasına katılarak denetim işlemini gerçekleştirmelidir. Kendini uygulamadan soyutlayan bir komite elemanı, bürokratlaşmaya adım atıyor demektir. Yerinde denetimliyorum diye, durmadan dolaşıp komite çalışmasını rafa kaldıran bir çalışma da dar pratikçiliktir.

Birliklerin ihtiyaç duyduğu denetim, yetkin komiteler yaratan, raporları detaylı inceleyen, komite çalışmasını zaafa uğratan yerde yapılmaz ve uygulamayı güçlendiren denetimidir. Böylesi bir denetim gücü hem üst organa güveni artıracak hem de çalış-

maları ilerletecektir.

DISİPLİN:

Ulusal kurtuluşçu birliklerde disiplin, tüzüksel çalışma, yani kurallı çalışma gücüdür. Şimdiye değin saydığımız örgüt kurallarını işletme ve uygulama gücüdür. Tüm örgütlü faaliyet içindeki davranışın, tüzükte ifadesini bulan örgüt otoritesine uyumu, ulusal kurtuluşçu bireyin disiplin karşısındaki durumunu belirler.

Buna göre, her ulusal kurtuluşçu örgüt elemanı tüm çalışma ve davranışını örgüt disiplinine göre ayarlamak zorundadır. Bu bütün çalışmasını programlaması ve bu programsallığı da günlük yaşam ilkesi haline getirmesi demektir. Gizlilikten, örgüt sırlarını korumaktan, örgüt çıkarlarını korumak için her an bilinçli çaba ve fedakarlık içinde olmayı gerektirir.

Genel olarak çalışmalarını, günlük olarak pratiğini programlamayan, özellikle de bu programsallığı taktik ilkelere ve örgüt ilkelere göre ayarlamayan bir yurtseverin ve böylesi ölçülerin oluşturduğu bir komitenin başarı şansı olamaz.

Şöyle bilinen bir gerçeklikle hareket edebiliriz: Her gelişmenin önünde mutlaka örgüt bulunmalıdır. Ya da ulusal kurtuluşu gelişmeyi ancak örgütlenmiş güçler yaratabilir. Bunu en açık olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi tarihinde görüyoruz. Örgütlü güç demek, disiplinli güç demektir. Bilinç, davranış, fedakarlık ve örgütlü düzeyi ile normal yığından ayrılmak demektir.

Cephesel birlikler çok geniş ve değişik örgüt biçimlerini ortaya çıkarırsa da, esas olarak birlikler faşist sömürgeciliğin kitleleri her an tutuk-

lama, işkence ve öldürme uygulamalarıyla teslim alma ya çalıştığı koşullarda gelişecektir. Bu gerçek karşımıza birliklerin ne denli güçlü ve disiplinli örülmesi gerektiğini ortaya koyar. Bilinçli ve inançlı bireylerin toplama olan birlik organları, koşulların karakterindeki biçimsel yanlara bakmayıp, hangi alan ve koşulda olursa olsunlar çalışmalarını en sıkı disiplinle yürütmek zorundadırlar.

Sadece düşmanın sızma ve saldırılarına karşı değil, kitle ilişkilerinde, örgüt elemanlarının aralarındaki uyumda, ideolojik, politik, örgütleme ve eylemde, pratikteki esnekliği de içeren programlı bir çalışma, ulusal kurtuluşçu disiplinin zorunluluğudur.

Programsız çalışan, attığı adımda kararsız, bir adım atmadan tersini düşünen, ürken ya da ödüne gelen doğrultuya göre yürüyen bir yurtsever, beceriksiz bir ulusal kurtuluşçudur. Kitlelerde saygınlık uyandırmayan hiçbir yurtsever gelişme yaratamaz. Kitlelerde saygınlık yaratmanın koşulu disiplinli ve programlı çalışma ile üretkenliktir.

Bu bölümde kısa da olsa birliklerin tüzüksel işlemlerinin açılımını koyduk. Pratiğin dersleri içinde bu işlemler örneklerle tekrar açılabilir. Ulusal Kurtuluş Cephesi, halkımızın siyasal örgütlenmesidir. Adım adım ilerleyerek tüm yurtsever halk kesimlerini kapsayacaktır. Örgütlenme geleneği zayıf olan ve doğrudan örgütlenmesinden yığınların örgütlenmesi için her şeyden önce öncülerinin örgütlü olması gerekir. Bu açıdan birliklerin ve tüm organlarının disiplinli bir çalışma tutumları her gelişmenin zorunlu koşuludur.

Impressum:

M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:

BfG.-Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 380 101 11

Norveç 7.50 nkr.

Fransa 6.— ff.

İsviçre 2.50 sfr.

İsveç 6.— skr.

Avustralya 3.— \$

Danimarka 8.— dkr.

Avusturya 18.— s.

İngiltere 0.80 £

Hollanda 3.— hfl.

Belçika 60.— bfr.

BÎ LÎVBAZIYÊN NÛH ŞEREKÎ XURTTÎR

Hêzên ARGK çendekê Kosar girtin

Kiryarên hêzên ARGK li bajarê Mêrdînê bi şeweyeka tunde pêşvedikevin. Li derdorên Mêrdînê, ku hêzên dijmin lédanên mezin li vir digirin, hêzên dijmin nikarin xwe bilvênin. Gelek kes xwe digihênin ARGK. Xebatên rêxistinîkirinê li Mêrdînê bi lez pêşvevêtir dikevin. Li sedan gund, civin hatin çêkirin. Bi hezaran welatparêz beşdarî civinên bûn.

Livbaziyan ku li derdorên bajarê Mêrdînê pêktên, hikariyeka mezin li girsên gel dikin. Derfeta hatina wan nav refên şoreşê de, dileze. Li gelek deran, xortên Kurd komîkom xwe digihênin şerê rizgariyê.

Roja 4'ê Kanûnê bajarê Kosarê (Kiziltepe) çendekê kete destê pêşmergan. Erişek mezin çû ser tugaya leşkerî a bajarê Kosarê. Ev rûdan, li derdorê dilê gelê me xweş û şakir. Ji ber ku bajarê Kosarê li ser erdeka rast (li destê) hatiye danin, dijmin bawer dikir ku li vir erişên ARGK pêknayin. Herçûqasî dijmin li Mêrdînê derbên gelek mezin xwariye ji, di bîr û baweriyê de bû ku, li vir livbazi gelek bi zehmetî wê karibin birêvekin.

Yekitiyeka ARGK, di demekê de û li cihekî wusa de,

lédanên xedar li dijmin xist. Yekitiya ARGK ku êvarî dora seet 20'an de ji hêla avahiyan leşkerî avête ser bajêr, erişek ji bire ser tugaya leşkerî û şerekî dijwar digel hêzen dijmin derket. Hêzên ARGK, xalên bajêr ên stratejîk anin bin kontrola xwe û vegirtin. Demeka dirêj şer doma. Polês, şirti, endamên hêzên taybetî, yekitiyên komando û serbazên dijmin tevli şer bûn. Çend seetan, pêşmergan û hêzên dijmin li hev reşandin.

Di şer de, ji ber hima hêza ARGK, dijmin nekarî xwe rabigire û debarbike. Gelek kuştî û birindarên dijmin çêbûn. Hinek ji polêsan, şirtiyên û endamên hêzên taybetî hatin kuştin. Mêtîngerên Tirk, kuştîyên ji xwe nola şirtiyek û komiserêkî birindar pejirandin. Mêtîngerên ku herdemê kuştîyên ji xwe kêr şanidikin, vê carê ji serî dan derwênan xwe ên herdemê. Ji ber ku, weke agahiyan ji Kosarê gihan me, tê gotin ku gelek kes ji dijmin hatine kuştin.

Yekitiya ARGK, ku livbaziyeka jêhatî bikaranî û çendekê bajêr vegirt, dure xwe ji bajêr dûrxist. Di vê rûdanê de, ti kuştî ji pêşmergan nebû. Ev bûyer, şahiya gelê me hêj ji xurt û bi bingeh kir.

Li bajarê Bêtlîsê navça Tatwanê kamyona cebilxanê hat firandin

Kamyonek ku ji bajarê Amadê hacetên leşkerî dikişand bajarê Wanê, li dora navça Tatwanê hat firandin.

Weke nûçên gihan me, tê gotin ku ev kamyona belediya Wanê, ji bajarê Amadê cebilxane barkiribû. Çek û hacetên kamyonê de, gişt hatin şewitandin.

Tevli cebilxanê, komyon ji şewit.

Berî ku kamyon bê bombe kirin, pêşmergan şofêr ji kamyonê derxistin, lewra tu kes nehate kuştin. Weke em tîgî-heştê, digel firandina kamyonê agirekî mezin ji derketiye.

Nimunka bênişê ji tengezarî û aloziya mêtîngerîya Tirk :

“Liserxwe çek gerandin li Kurdistanê bû serbest!”

Weke bîryareka nûh ku roja 4'ê Kanûnê 1987'ê di rojname mirî de hat nasdan, kesê bi-xwazê ê din dikare bi serbestî çek li ser xwe bigere. Ev bîryar ji bo 11 wilayetên li Kurdistanê hatiye pejirandin. Kin bê gotin, li bal xwe gerandina çekan li Kurdistanê ê din serbest!

Bîryara dewleta Tirk wusa dibêje. Sedem jî, ji binî êşkere nekirine. Lê sedem pir ronakin. Kijan demê dewleta Tirk bera xwe bide gelê me, pêşi dixwazê gelê me bêçek bike. Lewma gelek zagon di vê barê de derxist û xwest bikarbêne. Doman bikaranîna zagonan de jî, gelê me kuşt. Armanca diyar û berçavbû. Dixwest derfetên parastina gelê me ji holê rake û bi hesanî gelê me bi destê xwe vê bêne.

Lê mêtîngerîya Tirkan, ji hêlekê çek komkir, ji hêla din jî çek belavkir. Gelê me bêçekkir, lê çînen serdest ên xulam bi çekan kemiland. Di diroka çînen serdest ên Tirkan de vê barê de gelek nimune hene, wek: Alayên Hamîdiye!

Dewleta kemalist jî vê serpehatîndomand. Ji axayên

cahş, milîsên eşkiya ên bi navê, “Kuvayî Milliye” sazkir û berda gelê me. Tiştên serhildana Şêx Seîd de çêbûn, li Dêrsimê jî birêketin.

Belê gelê Kurd tucaran çek ji destê xwe berneda. Lew çek namusa gelê me bû.

Piştî rejîma 12'ê Êlûnê, bi hiceta komkirina çekan, gelê me dagirtin zindanan, hingavtî û dan ber lédanê.

Lê 15'ê Tebaxê 1984 dure hat. Konevaniya mêtînger perçiqî. Dewleta Tirk şuna çekkomkirinê, çek belavkir. Şert jî ev bû, ku kesên çek bigirin, giring bû li dijî pêşmergan birawestî.

Bin siha axayên welatfiroş de, yekitiyên milîs hatin saz kirin. Bi zorê çekên xwe kirin destê gundiyan Kurdistanê ên hêjar û belengaz. Hemû berpirsiyarên dewletê û cahş xwe bi çekan xemilandin.

Lê ev gişt pere nekirin. Çetevanî fişkilî û perçiqî. Parêzkariya gundan belavbû û hilweşî.

Niha jî dixwazin destura li bal xwe gerandina çekan bidin. Dewleta Tirk bi vê nolê dixwaze milîsiyê xurtbike. Bi

Li Dêrika Çiyayê Mazî dijminê mêtînger hate perçiqandin

Roja 6'ê Kanûnê li Dêrika Çiyayê Mazî, şerekî giran ku ji beyanê heya êvarî doma, derket. Hêzên ARGK erişek birin ser istasyoneka benzînê û parka TIR'ana navnetewan. Dure şerekî giran digel hêzên dijmin derket. Di şer de, 4 pêşmergên ARGK berxwedaneka leheng birêxistin û şehid ketin.

Hêzên ARGK, di navbera bajarên Kosar û Ruhayê li ser rêya “İpek”ê li dora bajarê Dêrika Çiyayê Mazî erişek birin ser istasyoneka benzînê. Livbaziyeka dorfireh bikaranîn. Dest danin ser 5,5 milyon Lîrên Tirkî ê welatfiroşê cahş û xwediyê istasyona benzînê. Dest danin ser çeka şirtiyekî. Dure parka TIR'ên navnetewan vegirtin û agir berdan TIR'an û istasyona benzînê.

Piştî rûdanê hêzên ARGK 2 hevkarên dijmin tevli xwe birin û çendek paşê dîsa berdan.

Her di wê şevê de hêzên ARGK li gunde Mişenêş li Dêrika Çiyayê Mazî rastî hêzên dijmin bûn. Şerekî giran derket. Şer tevayî şevê doma. Dij-

min hêzên xwe ên leşkerî li cihê rûdanê gelek têkuzkir. Xwest dora pêşmergan bizivîrêne. Lê ji ber berxwedana keleş a pêşmergan, daxwaza dijmin bi serî neket. Herçûqasî tava rojê hilatibû jî û dijmin hêzên xwe gelek xurtkiribû jî, pêşmergan çend caran çemberên dijmin şikandin û xwe rizgarkirin. Hêzên dijmin perçiqandin. Weke agahî û nûçên gihan me, 14 serbazên dijmin tevli hinde serleşkeran hatine kuştin. Hevqasî jî birindar ketine. 4 pêşmergên ARGK jî şehid ketin.

Du bûyerê hêzên mêtînger bi çavsoî erişî gelê me kirin. Gundiyên gundê Mişenêş tev girtin. Bin hingavtînan de wan birin qereqolan. Taliya hingavtînanê dij-mirovahî, 3 gundi hatin kuştin.

Li Dêrsimê 3 sîxur hatin kuştin

Li Dêrsimê gundê Halbarî, destpêka meha Kanûnê de 3 sîxur û welatfiroş jî hêla pêşmergên ARGK hatin kuştin.

Li Dêrsimê şerê rizgariya netewî bi livbaziyan xurt pêşveçûna xwe didomêne. Herrojê derbên nûh li mêtîngeran û cahşên wan tîn xistin. Bilî hoyên zivistanê ên bêdebar, pêşmergên ARGK; fidekariyeka herî mezin birêdixistin û livbaziyan rizgariya netewî bi awakî tunde bilind û pêşdixin.

Destpêka meha Kanûnê de

Operasyonên mêtîngeran avê de diçin

Operasyonên mêtîngeran, ku berî hîlbajartinê gelleperî kêmbibûn, destpêka meha Kanûnê de li gundan û bajaran xwe ji nûh lezandin. Dijminê mêtînger bi operasyonên tunde, pikoliyeka dijwar birêdixist û girsên gelê me welatperwer diçene. Bi vî awahî mêtînger dixwazin gelê me, ji şerê rizgariya netewî durbin û çavê gelê me bişkênin û di nava refên gelê me tirsê belavbikin.

Dijminê mêtînger, gelê me yekderbê dîke hedefê xwe. Gelek kes digire, dihingivîne û dixwe zindanan. Heya niha bi sedan mirov hatine girtin û jî lédanê hatine derbasîkirin. Hinek ji ên hatine girtin derdixin pêşiya rojnaman û televizyonê û bi rengê “endamên PKK”bin

Avahiya ANAP li Nisêbînê hat bombekirin

Li Nisêbînê, li dijî merkeza partiya ANAP, livbaziyeka bi bomban hat pêkanîn.

Troj ANAP partiyek wusa ye, ku pêşemîn li Kurdistanê nûneriya konevaniyan faşist dike. Azînenê konevaniyan faşist li Kurdistanê bikartêne û li hemberê tekoşîna serxwebûna gelê me diraweste. Ji ber vê yekê, avahiyan ANAP û berpirsiyarên vî partiyê di nav hedefên livbaziyan me de ne.

Taliya bomba ku li Nisêbînê avahiya ANAP'ê peqî, xusareka direvî a mezin derkete holê. Ji ber ku bombe bi şev peqî, mirî an birindar çênebûn. Lê avahî, yekber hate hilweşandin.

Li bajarê Licê bombeyek peqî

Roja 1'ê Kanûnê, li navça Licê bajarê Amadê, li ser rêya tomoflan bombeyek hat peqandin û şirtiyek (bekçî) birindar ket.

Ev bombe ji hêla hêzên ARGK hatibû danin. Gava şirtî li pêl bombê dike, bombe dipeqe. Weke tê gotin, birinên şirtî girtiye, gelek xedarin.

Ev livbazi roja hîlbajartinan bikarhat. Bi wî awahî hîma şerê rizgariya netewî, yekcardin hat şanikirin.

li navenda êrdama Dêrsimê gundê Halbarî, erişeka hêzên ARGK pêkhat. 3 sîxurên ku li vî gundî bûn, bi mirinê hatin cezakirin.

Bilî hemû bangên hêzên ARGK, ev 3 sîxurên dîlkîret dev ji karên xwe ên kîret û gemar bernedan û welatfiroşiya xwe berdewam kirin. Ji ber vê sedemê hêzên ARGK, van dijminên gel bi mirinê cezakirin. Bi êrê gotina şeniye gundê Halbarî, livbazi biçî hat anin.

tên naskirin. Bi vî awahî jî, dixwazin li pêşiya awira gelleperî xurtiya xwe şanibikin û bêjin, “me derbên mezin li PKK xistin”. Herwusa dixwazin girsên gelê me pasifize (bêhîv) bikin. Armanca operasyonên ku vî taliyê li bajarên Amadê, Mêrdînê û Serêkêhnî (Ceylanpînar) çêbûn bi vî nolê ye.

Dijminê mêtînger, mîna heya niha jî niha û pêde jî bi operasyonên xwe wê nekariye biserkeve û operasyon, wê di avê de biçin. Gelê Kurdistan dijminê xwe îroj rind dinase. Bêşerefiya dijmin gelek ronîye. Her erişê li dijî gelê me, wê bersiva xwe bigire. Pîkolî û nîriya dijminê çavsoî, dikare tenê agirê şoreşa Kurdistan geştir û xurttir bike...

Karbidestiya emperyalist a Frense, weke daxwazên dewleta Tirk a faşîst, 3 welatperwerên ji Kurdistanê koçberê welatê Gabon li Afrîka kir

Berî niha bi hefteyekê, karbidestiya Frense 3 welatperwerên Kurd bêsêdem xiste bin çav. Hinde sedemên bêbingeh avête holê. Ç bi awaki sansasyonel wanan koçber kir.

Karbidestiya Frense herwusa dora 10 Iranî ji koçberkir. Bi vi awahî ji hêlekê dixwaze pêwendiyên xwe digel rejîma Iranê pêşvebibe, ji hêla din jî dixwaze bi vi awahî, bi dizî û bédeng tewrê xwe li dijî welatperwerên Kurd deyne holê.

Ev bikaranîna Frense, bilî alîkariya ji bo dewleta Tirk a faşîst, nayê tu manekî dinê.

Emperyalizma Frense ku dirokê de rîsteye pêşemîn bo dîldariya gelê me leyistîye, îroj jî li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan him digel Tirkiyê him jî digel rejîma İraqê hevkarîya xwe pêşvebide. Vê taliyê de dewleta Frense û monopolên wê, avakirina barêgaha radar li Tirkiyê girtin serxwe. Lê ji bo vê yekê jî, hinde daxwazên dewleta Tirk biçîhtênin, daku bikaribin wê daxwaza xwe biçin bînin. Herwusa Frense û Almanya Rojava dixwazin bala fir û çekên zirxî bifiroşin Tirkiyê.

Ger em wê pîrsê tenê ji aliyê dadî û ehlaqî jî bînin berçavan, pîr eşkereye ku dewleta Frense bîfihîtiyeka mezin birêdixe. Bin siha demokratbûnê, hevkarî digel rejîma Tirk a faşîst birêdibe.

Berpirsiyariya ERNK li Ewropa roja 10'ê Kanûnê di vê barê de belavokê derxist Komploya karbidestiya emperyalista Frense wusa pişangekir û rabirî:

"... Ji ber ku hedef û planên rejîma mêtîngera faşîst binkeftî dibin, karbidestiya emperyalist ji dikevin nava aloziya bêhnsîstiyê. Hînkara vê a eşkere eve ku karbidestiya Frense a emperyalist, 3 welat-

perwerên ji Kurdistanê koçberê welatê Gabon li Afrîka Navîn kir. Tu bîngeheka dadî a koçberkirina van welatperweran nîne. Karbidestiya Frense mêtîngere xwe bo mêtîngeriya kevnare ji nûh ve birêdixe. Xwe dirêjî bikaranînên xwe ên qurna navîn dike. Sedema bi vê nolê birêketina Frense jî, tirs û bizdana mêtîngeriya Tirk a faşîste, ku rojbiroj li hemberê têkoşîna gelê me tegezartir dibe. Niha karbidestiya Frense jî dibe hevkarê vê tirs û xofê. Bi vê bikaranînê, ku mirovan jî hemû azadiyên maf û dadî qutdike, Frense jî şerefa xwe a netewî gelek tişt hundakir. Daku xwe li bal rejîmekê şerîn bike, ku ev rejîm rehmet li faşîzma Hîtler dixwêne, dewleta Frense xwe ruswakir, bi koçberkirina 3 welatperwerên Kurd ku tu gunehên wan jî bilî ku lawên gelekî dîlî ne, nînin. Gunehên welatperwerên Kurd tenê eve, ku ewan serî li dijî dîldariyê hildane. Koçberkirina 3 welatperwerên ber bi welatekî Afrîkê de, bi navê dewleta Tirk a faşîst biçîh hat. Ev rûdan "Dawekî Dereyus" a nûhe, ku hikumeta Frense a emperyalist li welatê xwe birêdixe..."

3 welatperwerên hatin koçberkirin li Gabonê dest bi berxwedana mirinê kirin

3 welatperwerên Kurd ku bûn goriyê komploya karbidestiya Frense û ber bi Afrîka ve hatin nefikirin, li Gabonê dest bi berxwedana birçîmayîne heya mirinê kirin, ji ber ku zû têgihêştne ku ev kompo li dijî gelê Kurdistan û Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan e. Bi lez delametên xwe jî bo şerê rizgariya netewî, destpêkirin ku biçin bînin.

Li Brûksel civîna rojnaman

Roja 11'ê Kanûnê, berpirsiyariya ERNK li Ewropa li Brûkselê di "merkeza weşanê navnetewan" de, civînek bo rojnaman çêkir. 18 rojnamerkar têkilî civînê bûn. Li kêleka dengê Emerîka û radyoya Hollanda, gelek radyo û rojname dengûbehs jî civînê belavkirin.

Berpirsiyarê ERNK, sedemên koçberkirina 3 welatperwerên Kurd jî bo rojnaman da nasdan. Li ser dîmînahiya dewleta Frense li dijî gelê Kurdistan û hevkarîya digel mêtîngeriya Tirk a faşîst rawestîya.

Di konferansa mafên mirovan li Tirkiyê de nunerê ERNK şovenîzma TKP pişangekir

Konferans rojên 27 û 28'ê Mijdarê de ji hêla "Koma Dostên Tirkiyê", li bajarê Parîsê hat çêkirin. Ev "Kom", di mehên Tirmeh û Tebaxê de, di vê salê de, ku livbaziye li Kurdistanê pîr bilindbûbûn, bi xebatên TKP (Partiya Komunîsta Tirkiyê) hate damezrandin. Herçuqasî di nav komê de hinde mirovên dilpak jî hene, xebatên mîna lobî bo parastina Tirkiyê li derveyî welatên birêvebirin.

Serekê komela aşîtiyê ê kevn Mahmut Dikerdem û serekê komela mafên mirovan Av. Nevzat Helvacî ji Tirkiyê hatibûn konferansê. Li kêleka van kesan, gelek endamên TKP jî beşdarbûn.

Endamên Tirk, ji binî behsa Kurd û Kurdistanê nekirin. Di konferansê de hinde kes

Tirkiyê rexnekirin. Lê endamên Tirk, li dijî wan rawestîyan û dixwestin ku tu kes Tirkiyê rexne neke.

Endamekî Ingilîz ê di komîsyona dadgerî de, bang li Tirkiyê kir, ku peymana Lozan di dermafê Kurdan de biçin bîne. Lê ev kesê xulam xwest jîrbîke, ku welatê Kurdan bi destê wê peymanê hatiye debaşîkirin.

Heyeta Tirkan xwest bîrawestîne, ku berpirsiyarê ERNK pîrsa Kurdistan neynê konferansê û têkilî konferansê nebe. Lê daxwaza wan biserneket.

Berpirsiyarê ERNK bilî rastîya vê konferansê, pîrsa Kurdistan kire habêtê gotûbêjê. Şovenîzma TKP pişangekir û rabirî. Bersiva endamê Ingilîz, ku dermafê Lozanê peyivîbû, da. Erişî tewra şovenîst a

Berpirsiyarê ERNK jî Frense xwest, ku bi lez dev ji van bikaranînan berde. Heke ev yek neyê biçîhanîn, pişangekirina Frense wê xwe bilezêne.

Xweragirtina birçîmayîne li Parîsê

Berxwedana birçîmayîne, ku ji hêla 15 welatperweran roja 7'ê Kanûnê li dîrêkê hat destpêkandin, bilî xebatên polêsan bo rewestanîne, didoma. Welatperwerên Kurd, berxwedana xwe di ewyana Komela Karkerên Welatperwerên Kurdistan (KKWK) de berdevam dikin. Malbat û nasên welatperwerên hatine nefikirin jî, têkilî berxwedanê bûn. Welatperwerekê temana wê behîrtî 70 salan jî têkilî livbaziye bûye.

Awîra gelemperîya Frense û rojnamanê Frense nêzikahiyek jî bo berxwedanê şanîdîkin. Televîzyona Frense, berxwedan weşand.

Kiryara protesto li Kolnê

Roja 11'ê Kanûnê, dora 30 welatperwerên Kurd xwestin avahiya rêya asmanî a Frense zefîbîkin. Lê polêsan Alman, nehêştin ku kiryar biçin bî-

tin. Lewma welatperweran, livbaziya xwe a bo vegirtinê, qulibandin protestoyekê li dijî Frense.

Livbaziya vegirtinê li Den Haagê

Roja 10'ê Kanûnê, dora 30 welatperwerên Kurd li Hollanda avahiya balyozxana Frense vegirtin. Koçberkirina 3 welatperweran ber bi Gabonê ve protesto kirin. Livbazîkar namên protesto gihandin berpirsiyarê Frense. Rojnamên Hollanda livbazî weşandin.

Civîna rojnaman li Parîsê

Komîtên ji Kurdistanê civînek bo rojnaman çêkirin. Avukatêk ku bi navê Koma Netewan çûbû Gabonê û hoyên rewşa ên hatinê koçberkirin jî ber çavan derbasîriye, têkilî civînê bû. Herwusa nezikî 20 nas û malbatên ên hatine koçberkirin û nunerên rêkxistinê şoreşger û demokrat jî beşdarbûn.

Gelek endamên rojnaman û televîzyonan civîn nasî guhdar û xwendevanên xwe kirin.

Welatperwerên ji Kurdistanê, wê livbaziye xwe bo pişangekirina Frense û rawestandina bikaranînê bêmaf, bidin berdewamkirin.

heyeta Tirkiyê kir. Lihevhatina bi cunta re ruswakir. Di vê navberê de hinek jî heyeta Tirk, digel berpirsiyarê ERNK peyivîn û gotin: "em ditirsin pêwendîyan bi we re girêbidin." Herwusa, "hun

mayin Tirkiyê". Bersiva berpirsiyarê ERNK wusa çêbû: "belê em divedigerin welatê xwe, li bi sêrê xwe em vedigerin nav gelê xwe û em xwe nafirosin cunta, mina we."

★

Koma govenda zarokan nunerîya Kurdistanê kir

Roja 9'ê Kanûnê 1987'ê, li Almanya Rojava bajarê Dortmundê rêkxistina bi navê KSG (Yekîtiya Xwendevanên Katolik) mîhrîcana xwe a salwestî çêkir. Bi navê piştigirtinê Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan, koma govenda zarokên Kurdan jî bajarê Bochumê, têkilî mîhrîcanê bû.

Li kêleka koma govendê a zarokên Kurdan, komên folklorî, muzîkê û şîno ên ciwanên welatên mîna Îrlanda, Endonezya, Filistin, Şîî, İran, Bolîvya, Almanya Rojava û gelek welatên Afrîka jî beşdarî mîhrîcanê bûn û nunerîya gelên xwe kirin. Mîhrîcan, bo hevkarîya gelan bi destê ciwanan û bi rêya çandê (kultûrê) bû nimoneyeka heja û giranbûha.

Bernamên hemû komên ku têkilî mîhrîcanê bibûn, rastî şahîyê bûn. Koma govenda zarokên Kurdan jî, behîrtin bala mirovan kişandê serxwe û vevxwendî bi leyistokên gelêrî ên Kurdan gelek dilxweş bûn.

Girtiyên şoreşger liberxwe didin

Komek ji girtiyên şoreşger ku ji dawa Dev-Sol derketin pêşîya dadgahê, li dijî pîkolî û hingavtînan protestoya xwe bilindkirin.

Girtiyên şoreşger ên ku bi zincîran tînin girêdan û li bin lêdana nunerên girtigahê derdikêna nunerên girtigahê dadgahan, bi vi awahî berxwedana xwe gihandin koçberê nûh. Dadgah û girtigahên Tirk ên faşîst, herdemê mafên mirovan bin lîngên xwe perçiqandine û girtigahên qurna-navîn tînin bîra mirovan. Herbabê hingavtînan û pîkolî li ser girtiyên tînin bikaranîn.

Li dijî wan pîkolî û hingavtînan, girtiyên şoreşger herdemê berxwedan bilindkirine.

Bi berxwedana birçîmayîne û h.w. van bikaranînan protesto kirine û dikin.

Komek ji şoreşgeran ên dawa Dev-Sol, ku derketin pêşîya dadgahê, bikaranînê dewleta Tirk protesto kirin. Cilên li ser xwe dirandin û durîşma: "Şerefa mirovatîyê wê hingavtîne binkeftî bike!" bangdan.

Malbatên girtiyên jî têkilî vê berxwedanê bûn. Gava malbatên girtiyên dîtin ku lêdan li girtiyên tînin kirin, durîşme bangkirin û protestoya xwe bilindkirin. Taliya vê berxwedanê, dadgah 6 meh ceza da girtiyên. Ev rûdan, rûçkê dadgahên dewleta Tirk xweş datêne berçavan.

Civîneka Koma Netewan

Civîna gelemperî a Koma Netewan de, mafdariya tevgerên rizgariya netewan û mafê çarenusa netewan çarek din hatin pejirandin.

Biryara pêşniyar a ku ji hêla welatê Zîmbabwe bi navê "terorîzma navnetewan" û li dijî nijadperestiya Afrîka Başur pêşkêşî civîna Koma Netewan bû, bilî hêlwestîya çend dewletên emperyalist û mêtîngere ên mîna Emerîka Bakur û Tirkiyê, bi piraniya endamên Koma Netewan hate pejirandin.

Biryara pêşniyar a ku hate pejirand, duxuyandike ku serê hemû netewanê li dijî mêtîngeriya û nijadperestiya, herdem mafdare.

Hevkarîya hêzên demokrat bo têkoşîna me xurtdibe

Danîmarka: Hêzên demokrat ên Danîmarka, alîkarî û hevkarîyên xwe bo têkoşîna me xurt û mezintir dikin. Ev encam, encameka pêşveçûna rizgariya gelê me û xebatên welatperweran e.

Di van rojên taliyê de, li êrdîma Fyn li Danîmarka gelek civînên agahdariyê bo demokratîyê wî welatî hatin çêkirin. Di rojên 6,7 û 8'ê Mijdarê de livbaziye agahdarî û nasdanê, ku herrojê 14 seetan doman, birêketin. Dora 15 hezar kes beşdarbûn. Demokratîyê Danîmarka pîrsên xwe li dermafê têkoşîna me kirin û hatin ronakkirin. Gelek kovar û belavokên bi zîmanê Danîmarka belav bûn.

Herwusa radyona me, "Dengê Şemzînan", ku weşanên xwe bi zîmanê Kurdî, Tirkî û Danîmarkayî pêşkêş dike, piştigiriyeke mezin da civînên agahdariyê.

Demokratîyê Danîmarka ên hevkar û piştgir, taliya civînan de, "Komela Dostaniya Kurdistan" damezrandin. Bi belavokê bo rojnaman, hat duxuyankirin, ku armanca komelê, "hevkarîya bo Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan" e.

— Bijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan!
— Bijî hevkarîya navnetewan!

Dilxwazên ERNK li Fyn

Şerê Rizgariya Netewa Kurdistan, ku li dijî dijminê mêtîngerê faşîst pêşdikeve, bilî hoyên demsalê bi hilpişkî-nên mezintir xwe dilezêne. Herçuqasî dijmin hêzên xwe ên tunde, balafirên xwe ên nûjen û çekên xwe ên giran bikar-têne ji, nikare binkeftina xwe birawestêne. Hêzên ARGK, di her şerî de, çalakî û jêhatîbûna xwe datênin pêşiya çavan.

Di livbaziyan ku li bajarên Kosar, Derîka Çiyayê Mazî, Tatwan, Licê, Nîsêbîn, Dêrsim ûh.w. de pêkhatin, bi dehan serbaz, polês, endamên hêzen taybetî ên dijmin hatin kuştin. Dijmin bi bûhatiya bi milyonan Lîrên Tirkî xusa-rên diravî girt. Hêzên metînger ên Tirkan, ê din nikarin xwe li hemberê yekîtîyên ARGK rabigirin. Bi hezaran leşkerên xwe dajon ser pêşmergan. Lê hêzên ARGK, bilî tenîkiya xwe a teknîkî datênin holê ku, ger netewek bixwaze şerbike, tu hêz nikare wî netewî binkeftî bike. Hêzên ARGK, bi kiryarên xwe ên nûh, şerê rizgariya netewî mezintir dikin.

NÜÇE RÛPELA 20. DE

Kargerên Kurd, 10 saliya damezrandina PKK li Suudî Erebaştanê pîrozkirin

Daku Kargerên ji Kurdistanê ên welatperwer, nekarîbîn bîn bahev, ji hêla Suudî Erebaştanê mîna komên gelek piçûk tîn belavkirin û herwusa pikoliya sazîyên aborî ên Tirkan ku mîna şaxekî MIT'ê dixebitin li ser kargerên Kurd hergav berdewame. Kargerên Kurd bi vî awahî, ji herdu hêlan di bin tehdîte de dijîn, li Suudî Erebaştanê. Sazîyên aborî ên Tirkan, wanan bi vege-randinê û ji kar derxistinê tehdîdî dikin. Lê dîsa ji kargerên welatperwer delamet û kargu-zariyên xwe ên bilind, li hev-kariyeka gelek mezin bîcih a-nîn û sersaliya damezrandina

partiya xwe bi dilgeşî û dilova-nî pîrozkirin.

Kargerên welatperwer ên ku li gelek bajarên Suudî Erebaştanê civîn û şevên pîrozbayî yê dirustkirin, axafên li ser naveroka rojê çêkirin û hevkarî û delametên xwe anin zimên. Taliya her civinê de, alîkariyên diravî ji bo ERNK di nav xwe de lihevciwandin.

Li bajarên weke Riyad (2 şev), Breyda, Mekke, Taif, Cid-de (2 şev), Medîne, Mohada, Tinama, Namaz û li gelek gundan kargerên welatper-wer, kom bi kom şev û civinên xwe bîcihanin.

★

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÛYA RIZGARÛYA NETEWA KURDISTAN

BÎ LIVBAZIYÊN NÛH ŞEREKÎ XURTTÎR

10 saliya damezrandina PKK li Îsvîçre û Hollanda pîrozbû

Li Îsvîçre bajarê Frei-bourg, roja 5'ê Kanûnê şeva sersaliya damezrandina PKK hat pîrozkirin. 3.000 welatpê-rêz başdarbûn.

Li Hollanda bajarê Den Haag jî, 1300 welatperwer ve-xwendîya şeva pîrozkirina 10 saliya damezrandina PKK bûn.

Şeveka jî pîrozkirinê 10 saliya damezrandina PKK, ku

li gelek welatan hatin sazkirin, li bajarê Freiburg li Îsvîçre roja 5'ê Kanûnê çêbû. Ji ber ku li gelek welatên Ewropî şevên pîrozkirinê hatin sazki-rin, tenê welatperwerên ku li Îsvîçre dijîn, beşdarî vê şevê bûn.

Di şevê de axafên konevani li ser naveroka şevê hatin xwendin. Dîrokên PKK û Tê-koşina Rizgariya Netewa Kur-distan, kin hatin nasdan. Li ser pêsketinên şoreşa Kurdistan hate rawestandin. Herwusa di şevê de, axafa pîrozbayiyê a Sekreterê Gelemperiya PKK rêheval Abdullah ÖCALAN hat xwendin.

Komên govendê ên Huner-

komê, digel dengbêj û hoza-nan, sitran-govend û leyisto-komên şoreşgerî, gelêrî û dilnî pêşkêş kirin.

Hêzên demokrat û pêşve-çûyî ên Îsvîçre, namên xwe ên piştgirtin û hevkarîyê, gihan-din şevê.

Di şeva li Den Haag welatê Hollanda jî de, axafên kone-vani hatin xwendin. Hêzên dij-faşîst ên piştgirt, ji Belçîka û Hollanda beşdarî şevê bûn. Welatperwerên li Belçîka dijîn ji, hatibûn şeva pîrozkirinê. Li kêleka komên govend û sitra-nan, bernameki dewlemend hat pêşkêşkirin. Govenda ge-lêrî a berxwedanî û helbestên şoreşgerî, şev pir xemilandin.

Civînen hevkarîyê li Almanya Rojava

Li bajarên Almanya Roj-ava ên mîna Hamburg, Nürn-berg, Kolonya, Stuttgart, Wit-zenhausen û Elmshornê civî-nên hevkarîyê bo Têkoşina Riz-gariya Netewa Kurdistan hatin çêkirin.

Civînen ku li Almanya Roj-ava meha cotmehê de destpê-kerîbûn, meha kanûnê de jî berdewam kirin. Li gelek ba-jaran civîn bi xweşî û xurtî dawî pê hatin. Roja 5'ê Kanûnê li Nürnbergê li kêleka Feyka Kurdistan rêkxistinê bi navê BWK, "Volksfront", VSP û komên "Autonom" têkiliî civî-nê bûn. Civîn, bin durîşma; "Bikaranînen li dijî Kurdan li Almanya Rojava, êrişên li dijî Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistanê Bakur in" hatin sazkirin.

Herçuqasî di hinde civînan de, hinde hêz xwestin civînan bi-rawestênin jî, daxwaza xwe nekarin bibin serî. Di her civî-nê de belavok hatin belav-kerin û afîş hatin daleqandin.

Naveroka civînen ku li vê taliyê li 6 bajarên çêbûn, wusa ye: Li kêleka pêşveçûna Têko-şina Rizgariya Netewa Kurdis-tan, êrişên hêzên herxwe; di-roka têkoşina serxwebûna Kurdistan; tewre çepê Tirk li dermafê Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan; tênga-siyên Komara Tirkan; bika-ranînen waliyê mêtînger; ji dema Moltke heya niha hevka-riya Almanya Rojava digel mêtîngerîya Tirkan û êrişên polêsên Alman li dijî welatper-werên Kurd û herwusa pîrsên piştgirtina û alîkariya bo şore-şa Kurdistanê.

Di civînan de hinde belavok û kovarên ku êrişên polêsan pişange dikin, armancên wan datênin holê û hevkarîya nav-netewan tînin zimên, hatin belavkirin.

10'ê Kanûnê, roja mafên mirovan pîrozbû

Roja 10'ê Kanûnê, jî hêla Koma Netewan û gelek sazîyan, li tevayî cihanê bi rengê roja mafên mirovan bi gelek şeve û avayan tîtin pî-rozkirin.

Vê salê, cara yekemîn roja mafên mirovan li Tirkiyê jî hat pîrozki-rin. Ev pîrozbayiya ku ji aliyê Komela Mafên Mirovan li Tirkiyê hat dirustkirin, bi gelek civîn û numayîşan bîcih hat. Herwusa Komela Mafên Mirovan daxwaza efûkirinêka giştîyî ji meclîsa Tirkiyê kir.

Di rojeka wusa de ku mafên mirovan tînin pîrozkirin, mirov nikare li bendê biraweste, ku rejîma faşîst a ku belavoka li dijî hingavtînan a navnetewan imze nekiriye, destura pîrozbayiyeka layîqê vê rojê bide.

Kongra liga navnetewan bo rizgarî û mafên gelan çêbû

Liga navnetewan bo riz-gariya gelan û mafên gelan, komcivîna xwe çêkir. Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan (ERNK) û "Komîtên ji Kur-distanê" nunerîya Kurdistanê kirin.

Mêjûya 4 û 6'ê Kanûnê de, rêkxistinê bi navê "Internatî-onal League for the Rights and Liberation of Peoples-NGO (rêkxistinê navnetewan ên negirêdayî hikûmetan) a di Koma Netewan de, li bajarê Parisê di parlamentoya Fren-se de komcivîna xwe çêkir.

Gelek delegên bi navûdeng, ên mîna xwediyê nişana aşî-tiyê Nobel, dadger û mafdarên mirovî, zanyar û berpirsiyarê-n hikûmetan beşdarî kom-civînê bûn. Domana komcivî-nê de, li ser pergala mîna pîrsên rizgariya gelan, pîrsên hevkarîyê, li ser êrişên li dijî mafê gelan û berxwedana li dijî van êrişan axaf hatin çêkirin û bir-yar hatin girêdan.

Taliya komcivînê de, sero-kê rêkxistinê de kevî, mafdar û

dadgerê Frensî Leo Mataras-se, cihê xwe jî bo serokê nûh ê Arjantînî û xwediyê nişana a-şîtiyê Nobel, berda.

Berpirsiyarê ERNK û Komîtên ji Kurdistanê, ku ve-xwendiyên komcivînê bibûn, pêwendiyên nûh digel delegên komcivînê girêdan. Nunerê komîtên ji Kurdistanê roja 4'ê Kanûnê 2 çaran axaf çêkir û Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan nasî delegean kir.

Roja 5'ê Kanûnê jî, bi navê berpirsiyariya ERNK li Ew-ropa axafek çêbû. Têkoşina gelê me hat nasdan û şerê tay-betî a Komara Tirkên faşîst hat rabirin. Li ser hevkarî û dostaniya navnetewan û girin-giya vê yekê hat rawestan-din.

Herwusa delegên Yewnanîs-tan û Qibrîsê jî, li ser pîrsa Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan axafên heja û fireh bo hevkarîyê çêkirin û bala delegan kişandin ser pîrsa şo-reşa gelê Kurdistan.

★

Karbidestîya emperyalîst a Frense, weke daxwazên dewleta Tirk a faşîst, 3 welatperwerên ji Kurdistanê koçberê welatê Gabon li Afrîka kir

● Roja 10'ê Kanûnê 1987'ê berpirsiyariya ERNK li Ewropa belavokek da der. Rûdana koçberkirinê bêmaf û bêdad ni-şan da. Duxuyankir ku, ev bikaranîna Frense xwîn dide fa-şîzma dewleta Tirk. Bang li hemû welatperwerên Kurd û hêzên demokrat û pêşveçûyî ên Ewropa kir, ku li dijî vî bi-kananîna bêmaf a karbidestîya Frense birawestî û vî dewletê mehkum bikin.

● Berpirsiyariya ERNK li Ewropa, roja 11'ê Kanûnê li ba-jarê Brukselê li Belçîka civîneka rojnaman çêkir. Ji kar-bidestîya Frense xwest, ku bi lez dev jî vî bikaranîna xwe berde.

● Komek ji welatperweran, ku nas û malbatên welatper-werên hatine koçberkirin in, dest bi berxwedana birçîma-yînê kirin. Xweragirtin berdewam dike.

● Roja 11'ê Kanûnê li Almanya Rojava li bajarê Kolnê, komek ji welatperwerên Kurd li pêşiya avahiya rêya as-manan a Frense, livbaziyeka protesto bilindkirin.

● 3 welatperwerên hatine nefikirin, li Gabonê dest bi ber-xwedana birçîmayînê heya mirinê kirin.

● Komîtên ji Kurdistanê li Parisê civînek ji bo rojnaman çêkirin.

NÜÇE RÛPELA 21. DE